

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๖๘
วันศุกร์ที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๑๔ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้ท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งเรื่อง ขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ รวมทั้งหมด ๙ ฉบับ ดังต่อไปนี้คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๑ พ.ศ. (นายมารุต บุณนาค เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมควบคุมโดยคำสั่งคณะปฏิวัติ และอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ. (นายใหญ่ ศวิตชาติ เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ. (พันเอก สมคิด ศรีสังคม เป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติให้ผู้ถูกจำคุกโดยคำสั่งของคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร

พุทธศักราช ๒๕๑๕ ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม พ.ศ. (นายใหญ่ ศวิตชาติ เป็นผู้เสนอ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลผู้ถูกลงโทษโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งถูกลงโทษก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ. (นายถาวร ชนะภัย เป็นผู้เสนอ)

๕ เรื่องนี้เปลี่ยนจากวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๑๗ ไปเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๗ รวมจำนวน ๕ ฉบับ

ส่วนอีก ๒ เรื่อง ขอเลื่อนจากวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๑๗ ไปเป็นวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๗ จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายกระจำจ่าง พันธุมนาวัน กับคณะเป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (พันเอก สมคิด ศรีสังคม เป็นผู้เสนอ)

และอีก ๒ เรื่องขอเลื่อนจากวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๑๗ เป็นวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๗ จำนวน ๒ ฉบับคือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายจันทร์ อินสุเทพ เป็นผู้เสนอ) นี้ก็ต้องขออนุมัติที่ประชุม เชิญคุณสมคิดครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมคิด ศรีสังคม เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่คณะรัฐมนตรีได้แจ้งมายังสภาและก็ขอเลื่อนการพิจารณาต่อไปอีกนั้น กระผมได้มีส่วนเสนออยู่ด้วยหลายฉบับ กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนถาม

ทางคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติที่กระผมมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ เรื่องแรกก็คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดินอันนี้ทางรัฐบาลได้เชิญผู้เสนอคือกระผมและคุณกระจ่าง พันธุ์นาวินไปร่วมพิจารณาตั้งแต่แรกว่ามีปัญหาเรื่องอะไรบ้าง และก็ได้ปรึกษาหารือกันไปบ้างแล้วตามสมควร อันนี้กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญและเร่งด่วนเกี่ยวกับผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ และเกี่ยวกับผลประโยชน์ของชาวนาโดยตรงด้วย ซึ่งถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ออกไปก็จะได้มีโอกาสได้ช่วยปัญหาเรื่องชาวนาไม่มีที่ทำกินได้เป็นอันมาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่แน่ใจว่าที่ทางรัฐบาลขอเลื่อนไปอีก ๑ เดือนนั้นมีเหตุผลอย่างไร เพราะว่าเท่าที่ไปปรึกษาหารือกันแล้ว ปัญหาสำคัญก็ขึ้นอยู่กับจำนวนที่จะจำกัด อย่างเป็นทางการว่า จำกัดว่าผู้ที่จะประกอบอาชีพในทางเกษตรกรรมนี้ควรจะมีคนละไม่เกิน ๕๐ ไร่ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งเท่าที่กระผมได้ไปปรึกษาหารือกับทางคณะรัฐบาลนั้นรู้สึกว่าจะไม่มีปัญหาที่สำคัญอะไร เพราะฉะนั้นกระผมก็ใคร่จะขอให้ทางรัฐบาลได้กรุณาชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ด้วย อีกเรื่องหนึ่งก็คือร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีผู้เสนอหลายคน คือกระผมนั้นคนหนึ่ง และอีกคุณใหญ่ ศวิตชาติคนหนึ่ง และคุณถาวร ชนะภัยคนหนึ่งซึ่งมีความมุ่งหมายตรงกัน คือต้องการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกควบคุม จับกุม และลงโทษตามคำสั่งคณะปฏิวัติที่อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรนั้นมีความมุ่งหมายเช่นเดียวกัน คือเราเห็นว่าผู้ที่ถูกจับกุมคุมขังที่ยังไม่ได้รับการพิจารณาคดีจากศาลก็ดี หรือผู้ที่ถูกลงโทษตามคำสั่งแล้วนั้นก็ดี เป็นผู้ที่ถูกลิดรอนสิทธิเสรีภาพและควรที่จะได้รับความยุติธรรมตามกระบวนการพิจารณาความอาญาทางศาล อันนี้ดูเหมือนจะเลื่อนมา เท่าที่กระผมจำได้จะผิดหรือถูกไม่ทราบ เป็นครั้งที่ ๒ อันนี้ผู้ที่ถูกจับกุมคุมขังอยู่นั้นก็มีหลายประเภท กระผมก็เห็นใจทางรัฐบาลเหมือนกันว่า การพิจารณานั้นจะต้องดำเนินไปด้วยความรอบคอบ แต่อันนี้เนื่องจากว่าทางรัฐบาลไม่ได้แจ้งให้ผู้เสนอทราบ หรือไม่ได้มีการปรึกษาหารือระหว่างผู้เสนอกับรัฐบาล อย่างเช่นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายที่ดิน เราก็ไม่ทราบว่ามีการอุปสรรคอะไรบ้างที่ทำให้ต้องมีการเลื่อนหรือล่าช้าไป เรื่องนี้ผู้ที่ถูกจับกุมคุมขังที่ยังไม่มีการสอบสวนก็มี และก็ที่คุมขังมาเป็นเวลานานและก็ไม่ได้รับการปฏิบัติตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็มีมาก และผู้ที่ถูกจำคุกไปก็มีมากและก็มีหลายประเภท อันนี้เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนซึ่งควรที่

จะได้รับความเป็นธรรมตามควร กระผมก็ใคร่จะขอกราบเรียนถามทางรัฐบาลว่ามีอุปสรรคอะไรเพียงใดแค่นั้นที่ทำให้มีการเลื่อน และจะมีการเลื่อนต่อไปอีกเพียงใดหรือไม่ อันนี้กระผมขอกราบเรียนเท่านั้น ขอขอบพระคุณครับ

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกว่า ประมวลกฎหมายที่ดินนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยได้ร่างเสร็จและได้เสนอคณะรัฐมนตรีรับหลักการไปแล้ว ยังเหลือแต่การที่ส่งให้คณะที่ปรึกษากฎหมายของนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาถ้อยคำให้รัดกุมด้วยความรอบคอบและเป็นไปตามแนวที่ปฏิบัติก่อนที่จะนำกฎหมายนี้เสนอสภา ก็เชื่อว่าคงจะเสนอได้ในเร็ว ๆ วันนี้ คงไม่ช้าไปถึง ๑ เดือน เหตุที่ยังล่าช้าอยู่บ้างก็เพราะเหตุว่าทางกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจนกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ให้ความเห็นเสนอขอให้ปรับปรุงแก้ไขหลายประการ ที่เขามีความห่วงใยในด้านเกษตรบ้าง อุตสาหกรรมบ้าง พาณิชย์บ้าง ก็จำเป็นต้องฟังความคิดเห็นและนำมาปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม ซึ่งกระผมเชื่อว่ากฎหมายนี้ก็คงจะผ่านทางที่ปรึกษากฎหมายและนำเข้าสู่สภานี้ในเร็ววันนี้ ส่วนปัญหาเรื่องคุมขังบุคคลที่ยังสอบสวนไม่เสร็จ ที่เรียกว่า "อันธพาล" อยู่นั้น กระผมขอให้รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ เป็นผู้ชี้แจง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณถาวรครับ

นายถาวร ชะนะภัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถาวร ชะนะภัย ในฐานะที่กระผมเป็นผู้ร่วมเสนอร่างกฎหมายฉบับหนึ่ง ซึ่งมีสาระสำคัญที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกต้องโทษ โดยคำสั่งคณะปฏิวัติตามมาตรา ๑๗ ความจริงกระผมก็มีความเห็นใจรัฐบาลที่ได้มีปัญหาด่าง ๆ มากมาย ในการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ร่างกฎหมายของกระผมรวมทั้งของเพื่อนสมาชิกอีก ๒ ท่านได้เคยเลื่อนมาแล้ว ๒ ครั้ง รัฐบาลก็ยังไม่ได้มีการแถลงถึงเหตุผลที่แน่ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับผู้ที่ถูกต้องโทษตามมาตรา ๑๗ ซึ่งควรที่จะได้มีการพิจารณาตามกระบวนการยุติธรรมทางศาลสถิตยุติธรรม กระผมได้ฟังคำของท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณาชี้แจงเมื่อสักครู่ อันนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับพวกคุมขังอันธพาล ซึ่งเป็นอีกประเด็นหนึ่ง กระผมจึงอยากจะขอเรียนถามท่านอีกสักคำถามว่า การที่รัฐบาลเลื่อนการพิจารณา

เกี่ยวกับกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนั้นมีปัญหาเกี่ยวกับหลักฐานใด ๆ หรือไม่ ถ้าหากมีปัญหาเกี่ยวกับหลักฐานกระผมเองก็มีหลักฐานบางประการที่พร้อมจะให้ความร่วมมือกับรัฐบาล แต่เท่าที่เป็นมาในอดีตกระผมมิได้รับทราบข่าวใด ๆ จากรัฐบาลเลยแม้แต่น้อย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะตอบไหมครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประจวบ สุนทรากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจว่าสำหรับกฎหมายซึ่งรัฐบาลได้รับมาพิจารณานั้น ขณะนี้กำลังได้พิจารณาและทำอยู่ที่คณะที่ปรึกษากฎหมาย หรือคณะกรรมการกฤษฎีกา เข้าใจว่าในเหตุผลที่ต้องขอเลื่อนนั้น ก็เพราะว่ามีปัญหาที่จะพยายามทำให้กฎหมายนี้ได้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน ที่ปรึกษากฎหมายกระทำอยู่นั้นคงจะทำให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนให้ได้รับความยุติธรรมมากที่สุด และก็บังเอิญรัฐบาลมีปัญหาในเรื่องกฎหมายมากมายหลายฉบับ ซึ่งต้องทำอยู่ ก็ทำให้การปฏิบัติงานในเรื่องการที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้กลับมายังสภาต้องล่าช้าไป อันนี้ทางรัฐบาลมีความยินดีและขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในการที่จะให้ข้อคิดเห็นหรือเอกสารประกอบ ซึ่งจะกระทำได้โดยตรงต่อคณะที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดแสดงความคิดเห็นอย่างใดอีก ผมอยากจะขอประธานอนุมติสภานี้ ท่านผู้ใดเห็นควรอนุมติให้เลื่อนเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ๙ ฉบับ ออกไปตามที่รัฐบาลขอมาได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติให้รัฐบาลเลื่อนเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ เหล่านั้นออกไปได้

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมจะต้องแจ้งให้สภานี้ทราบ ก็คือว่า ได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการธิการการเกษตรและสหกรณ์ แจ้งว่า น.อ. เจริญ เจริญรัชต์ภาคย์ ได้ขอลาออก

จากตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการคณะนี้ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ และขอให้ที่ประชุมได้โปรดตั้งซ่อมกรรมการการเกษตรและสหกรณ์จำนวน ๑ ตำแหน่ง แทนตำแหน่งที่ว่าง ตามข้อบังคับข้อ ๘๖

นายสถาปน ศิริพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายสง่า สรรพศรี ท่านผู้ใดรับรองกรุณายืนขึ้น

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอปิดการเสนอชื่อครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้เสนอปิดการเสนอชื่อ มีผู้รับรองครบแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ปิดการเสนอชื่อได้ เป็นอันว่า คุณสง่า สรรพศรี ได้รับเลือกเป็นกรรมการประจำสภาในคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

ระเบียบวาระที่ ๒ ขอให้สภานี้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐ และ ๔๑ ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจดูแล้ว จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่กล่าวมาแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๓ เป็นวาระกระทู้ถาม

นายแพทย์ อมาตยกุล : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอประทานอนุญาต กระผมเดินรอบ ๆ ยังไม่ทราบว่ายางานการประชุมนี้เขาวางไว้ตรงไหน เดี่ยวจะได้ไปดู

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็ขอรับตรง ๆ ผมก็เดินไม่ถูกเหมือนกัน สภานี้ ขอให้เลขาธิการรัฐสภากรุณาแจ้งด้วย

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ในห้องนี้ ที่โต๊ะ

นายแพทย์ อมาตยกุล : ที่โต๊ะในห้องนี้ ขอขอบคุณครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระทั่งถามลำดับแรก เป็นกระทั่งถามด่วน ของคุณสนอง ตูจันตา ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่อง การส่งเสริมและให้ความ เป็นธรรมในการค้าแก่เอกชน เชิญคุณสนองครับ

นายสนอง ตูจันตา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสนอง ตูจันตา ก่อนอื่น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระทั่งถามด่วนของกระผมนี้กระผมได้ตั้งถามท่าน นายกรัฐมนตรีเพราะเห็นว่า กรุงเทพมหานครหรือเทศบาลนครกรุงเทพเดิมมิได้ขึ้นต่อ กระทรวงการคลัง แต่ทางเจ้าหน้าที่รัฐสภาได้ส่งกระทั่งถามนี้ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังโดยตรง และแจ้งต่อกระผมว่า ตามระเบียบปฏิบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยตรง และแจ้งต่อกระผมว่า ตามระเบียบปฏิบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตอบแทนท่านนายกรัฐมนตรีได้ กระผมจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังคงตอบกระทั่งในเรื่องที่เกี่ยวกับกรุงเทพมหานครด้วย

อีกประการหนึ่งในเรื่องที่กระผมตั้งกระทั่งนี้ กระผมมีหลักฐานเพียงพอ ที่รับ ฟังได้ว่าเป็นความจริงทุกข้อทุกตอน และทราบว่าหลังจากที่รัฐสภาส่งกระทั่งถามไปยังท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อกลางเดือนมิถุนายน ศกนี้แล้ว ธนาคารหลายแห่งได้ส่ง เงินคืนกระทรวงการคลังและรัฐวิสาหกิจ กระผมจึงเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ติดตามเรียกจ่ายเงินเข้ารัฐ ซึ่งเป็นตามความประสงค์ของกระผมที่ตั้งกระทั่งถามนี้ หาก เป็นจริง กระผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมา ณ ที่นี้ด้วย กระผม ขอตั้งกระทั่งถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายที่จะส่งเสริมความเจริญเติบโตและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนส่งเสริมการค้าให้มีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมยิ่งขึ้น

เนื่องจากปรากฏว่ากระทรวงการคลัง กิติ กรุงเทพมหานคร หรือเทศบาลนครกรุงเทพเดิม กิติ หน่วยราชการอื่น กิติ ได้นำเงินไปฝากและสั่งให้รัฐวิสาหกิจนำเงินไปฝากในธนาคารเอกชนบางธนาคารที่รัฐบาลไม่ได้ถือหุ้นอยู่เลย หรือถือหุ้นไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อันเป็นการส่งเสริมให้มีการได้เปรียบเสียเปรียบกันในทางธุรกิจของเอกชน และไม่ใช้กิจการที่รัฐพึงกระทำ ทั้งยังส่อให้เห็นว่าผู้สั่งการในเรื่องนี้มีส่วนได้ส่วนเสียอันไม่ชอบไม่ควรอีกด้วย นอกจากนี้ กระทรวงการคลังและหน่วยราชการอื่น ๆ ยังได้สนับสนุนบริษัทเอกชนที่รัฐบาลถือหุ้นไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ให้ดำเนินกิจการได้เปรียบบริษัทเอกชนอื่น ๆ อยู่ อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. ขณะนี้ กรุงเทพมหานคร หรือเทศบาลนครกรุงเทพเดิม หน่วยราชการรัฐวิสาหกิจได้ฝากเงินไว้กับธนาคารใด จำนวนเท่าใด ได้ประโยชน์ตอบแทนอย่างไร จะถอนคืนมาฝากธนาคารที่รัฐบาลถือหุ้นใหญ่ เช่น ธนาคารกรุงไทย จำกัด หรือธนาคารแห่งประเทศไทย ได้หรือไม่ เมื่อใด ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุผลประการใด

๒. หุ้นของรัฐบาล (กระทรวงการคลัง) ในธนาคารกรุงเทพ จำกัด และในสหธนาคารกรุงเทพ จำกัด มีอยู่จำนวนน้อย ทำไมไม่ขายเสีย ซ้ำยังสั่งให้รัฐวิสาหกิจนำเงินไปฝากอีกด้วย เพราะเหตุใด

๓. มีบริษัทใดบ้างที่รัฐบาลถือหุ้นไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ทำไมไม่ขายหุ้นเสีย เพื่อไม่ต้องยุ่งเกี่ยวหรือมีส่วนได้เสียในกิจการค้าของเอกชน

๔. บริษัทพิภพประกันภัย จำกัด รัฐบาลถือหุ้นไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เหตุใดกระทรวงการคลังจึงได้มีหนังสือถึงรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง ให้เอาประกันภัยกับบริษัทนี้ ถ้ามีการเกิดวินาศภัยขึ้น ซึ่งบริษัทนี้ต้องรับผิดชอบชดใช้เงินเอาประกันภัยจำนวนใหญ่ขึ้น ทุนของบริษัทมีไม่เพียงพอ รัฐบาลจะชดใช้แทนหรือไม่ ถ้าไม่ รัฐบาลจะสั่งให้เลิกวิธีการเอาประกันภัยกับบริษัทนี้บริษัทเดียวได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด ขอขอบพระคุณครับ

นายสมหมาย ยุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาที่
เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอตอบกระทู้ถาม
ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ และก่อนอื่นกระผมใคร่จะขอเรียน ขอประทานโทษ
ว่าในการรับกระทู้ถามนี้ มิได้รับแจ้งเป็นพิเศษประการใด เกี่ยวกับการขอให้ตอบเกี่ยวกับ
กรุงเทพพระมหานคร หรือเทศบาลนครกรุงเทพเก่า กระผมจึงไม่อาจจะตอบในโอกาสนี้ได้
คำตอบนี้ก็จักจำกัดเพียงในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังเท่านั้นเอง

ตอบกระทู้ถามข้อที่ ๑ โดยปกติหน่วยราชการจะต้องนำเงินฝากไว้กับกระทรวง
การคลัง หรือธนาคารแห่งประเทศไทย เว้นแต่หน่วยราชการใดต้องการความสะดวกและความ
ปลอดภัยในการเบิกจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างให้ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัด กระทรวงการคลัง
จะอนุญาตให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารที่อยู่ใกล้หน่วยราชการนั้น เพื่อให้หน่วยราชการนั้น
เบิกและนำไปจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างต่อไปได้เฉพาะรายเท่านั้น โดยปกติเงินในบัญชีเหล่านี้จะ
จ่ายหมดสิ้นเป็นเดือน ๆ ไป หน่วยราชการดังกล่าวมิได้รับประโยชน์ตอบแทนจากธนาคาร
ส่วนกรุงเทพมหานคร หรือเทศบาลนครกรุงเทพเดิมนั้น เป็นหน่วยงานที่กระทรวงการคลัง
ไม่มีอำนาจควบคุมด้านการเงินแต่อย่างใด สำหรับรัฐวิสาหกิจต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการฝากเงิน
ไว้กับธนาคารตามกฎหมายและระเบียบการฝากเงินของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ โดยทั่วไปรัฐวิสาหกิจ
จะฝากเงินไว้กับกระทรวงการคลัง หรือธนาคารที่เป็นของรัฐบาล หรือธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ เช่น
ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย จำกัด เป็นต้น ประโยชน์ตอบแทนที่
รัฐวิสาหกิจจะพึงได้รับจากธนาคารเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของธนาคาร และกระทรวงการคลัง
มีนโยบายให้รัฐวิสาหกิจนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจเพื่อที่จะให้รัฐวิสาหกิจ
ได้รับบริการจากธนาคารเช่นเดียวกับผู้เคยค้าทั่วไปของธนาคาร ณ วันสิ้นเดือนพฤษภาคม
๒๕๑๗ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจทุกแห่งมีเงินฝากกับธนาคารกรุงไทย จำกัด ประมาณ
๔,๕๐๐ ล้านบาท และฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทยประมาณ ๑๐,๓๐๓ ล้านบาท ใน
จำนวนนี้เป็นเงินคงคลังประมาณ ๖,๘๑๖ ล้านบาท ส่วนเงินฝากที่กระทรวงการคลังได้อนุญาตให้
หน่วยราชการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์อื่น ที่อยู่ใกล้หน่วยราชการตามนัยที่ได้เรียนชี้แจง
ข้างต้นแล้ว และอนุญาตให้รัฐวิสาหกิจฝากกับธนาคารพาณิชย์เพื่อประโยชน์ในการดำเนิน

กิจการประจำวันของรัฐวิสาหกิจนั้น โดยที่ได้ฝากธนาคารพาณิชย์หลายธนาคารและหลายภาษาจึงไม่สามารถจะแจ้งตัวเลขที่แน่นอนได้ในขณะนี้ แต่เชื่อว่ามีจำนวนไม่มากนัก

ตอบกระทู้ถามข้อที่ ๒ การขายหุ้นของรัฐบาลในธนาคารกรุงเทพ และสหธนาคารกรุงเทพ จำกัด หรือรัฐวิสาหกิจอื่นนั้น กระทรวงการคลังจะได้พิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้ โดยรอบคอบทุกแง่ทุกมุมในทางนโยบาย รวมทั้งในจังหวัดที่เหมาะสม มีรัฐวิสาหกิจบางแห่งที่กระทรวงการคลังได้อนุญาตให้เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ มิใช่ให้ฝากแต่เฉพาะธนาคารกรุงเทพ จำกัด และสหธนาคารกรุงเทพ จำกัดเท่านั้น โดยกระทรวงการคลังได้อนุญาตให้เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารต่าง ๆ ตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจประจำวัน เช่นการอนุญาตให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการรับเงินจากผู้เช่าโทรศัพท์ โดยวิธีโอนเงินผ่านบัญชีธนาคารเป็นต้น

ตอบกระทู้ถามข้อที่ ๓ บริษัทที่กระทรวงการคลังถือหุ้นไม่ถึงร้อยละ ๕๐ นั้น รัฐบาลที่แล้วมาเกือบทุกสมัยมีนโยบายที่จะขายอยู่แล้ว แต่ไม่อาจจะกระทำได้ลุส่งได้โดยเร็ว ก็เป็นด้วยวิธีการจำหน่ายและจังหวะในการจำหน่าย

ตอบกระทู้ถามข้อที่ ๔ กระทรวงการคลังมิได้มีหนังสือสั่งให้รัฐวิสาหกิจทุกแห่งเอาประกันภัยกับบริษัทพิพม์ประกันภัย จำกัด เคยแต่ให้ความเห็นเป็นบางแห่งว่า หากเบี้ยประกันของบริษัทพิพม์ประกันภัย จำกัด ที่รัฐบาลถือหุ้นใหญ่อยู่ในขณะนี้ไม่สูงกว่าที่อื่น และบริษัทพิพม์ประกันภัย จำกัด ให้หลักประกันไม่น้อยกว่าที่อื่นแล้ว ก็ควรสนับสนุน เพราะทางราชการจะได้รับประโยชน์คืนมาในรูปของเงินปันผล ในกรณีก็ตามว่าถ้าเกิดวินาศภัยซึ่งบริษัทต้องรับผิดชอบชดใช้เงินเอาประกันจำนวนมากขึ้น ทุนของบริษัทมีไม่พอ รัฐบาลจะไม่ชดใช้แทน เพราะบริษัทพิพม์ประกันภัย จำกัด เป็นบริษัทจำกัด ซึ่งความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้นบริษัทจำกัดมีกำหนดไว้แล้วตามกฎหมาย แต่ในการประกันวินาศภัยของบริษัทประกันภัย เช่น บริษัทพิพม์ประกันภัย จำกัด นอกจากกฎหมายว่าด้วยประกันภัยจะได้บังคับให้มีเงินกองทุนเหลือเป็นการประกันการจ่ายค่าประกันภัยแก่ผู้เอาประกันที่ได้รับวินาศภัยแล้ว กฎหมายว่าด้วย

การประกันภัย ได้บังคับให้บริษัทประกันภัยทำการประกันภัยช่วงการประกันภัยแต่ละราย
ที่เงินเอาประกันเกินอัตราที่กฎหมายว่าด้วยการประกันภัยกำหนดไว้อีกด้วย ฉะนั้นจึงยากที่
จะเกิดกรณีที่สามารถได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระทู้ถามด่วนลำดับที่ ๒ ของคุณชะโลม
รัตนเสถียร ทางรัฐมนตรีผู้ตอบขอเลื่อนไปตอบคราวหน้า ซึ่งเป็นสิทธิของรัฐมนตรีจะทำได้
ตามข้อบังคับข้อ ๗๒ วรรคสอง และคุณชะโลมก็ขอลอนกระทู้ไปแล้ว

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : ท่านประธานครับ สำหรับกระทู้ของผมนั้น ถึง
แม้ว่ารัฐบาลจะไม่เลื่อน กระทบก็พร้อมที่จะขอลอน เพื่อให้ท่านไปใช้ความคิดความอ่านใน
เรื่องอื่นๆ ต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอคุณแทนรัฐบาล กระทู้ถามลำดับต่อไป
เป็นกระทู้ถามของคุณสุธน ชื่นสมจิตต์ ถามสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การปราบปรามทุจริต
ในวงราชการและรัฐวิสาหกิจ

นายสุธน ชื่นสมจิตต์ : กระทบ สุธน ชื่นสมจิตต์ ขอตั้งกระทู้ถาม ถามนายก
รัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

จากการที่รัฐบาลชุดก่อนได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกชื่อว่า "คณะ-
กรรมการป้องกันและปราบปรามข้าราชการที่ประพฤติมิชอบ" โดยมีความประสงค์จะดำเนินการ
ปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่ประพฤติตนมิดีมิชอบ เบียดบังเอาผลประโยชน์ของส่วน
รวมเข้ามาเป็นของส่วนตัว หรือใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางทุจริต จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีโครงการในการดำเนินงานปราบปรามคอร์รัปชันของข้าราชการ
และพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลอย่างไรบ้าง

๒. นับตั้งแต่ตั้งคณะกรรมการชุดนี้เป็นต้นมา ได้ลงโทษข้าราชการพนักงานเจ้าหน้าที่
ของรัฐที่กระทำผิดไปกี่ราย มีผลได้รับโทษหนักเบาสถานใด ขณะนี้กำลังสอบสวนอยู่ที่ราย
และได้รับร้องเรียนมามากน้อยเพียงใด ข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทใด
ที่ทุจริตมากที่สุด ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจาก
ท่านนายกรัฐมนตรี ให้ตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความสนใจ จึงขอเรียนตอบดังต่อไปนี้

๑. ที่ถามว่า รัฐบาลมีโครงการในการดำเนินการปราบปรามคอร์รัปชันของข้าราชการ
และพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างไรบ้างนั้น ขอเรียนว่า รัฐบาลมีโครงการปราบปรามการทุจริตและ
การประพฤติมิชอบ ประการหนึ่ง กับป้องกันมิให้เกิดการทุจริตและการประพฤติมิชอบขึ้นอีก
ประการหนึ่ง ในประการแรก การปราบปรามนั้นจะกระทำโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่มี
อยู่แล้ว โดยจะควบคุมมิให้มีการปฏิบัติผิดกฎหมายโดยสม่ำเสมออย่างเข้มแข็งและเด็ดขาด
ในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาที่จะเร่งรัดการดำเนินงานของคณะกรรมการ
ให้เสร็จไปโดยเร็ว และในการตั้งกรรมการสอบสวนนั้น จะจัดให้ข้าราชการหน่วยราชการอื่น
เข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเที่ยงธรรมและรวดเร็ว
พร้อมทั้งจะได้สอดส่องให้การดำเนินการตามขั้นตอนให้เป็นไปโดยสุจริต ถูกต้องยุติธรรม
และได้ผลสมบูรณ์ สำหรับประการที่สอง เรื่องการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบนั้น
นอกจากการปราบปรามโดยเด็ดขาดเพื่อให้ผู้ที่ประพฤติทุจริตและจะประพฤติมิชอบยำเกรง
จะได้กำยั้งในการกระทำแล้วจะหามาตรการในการป้องกันมิให้เกิดการทุจริต และการประพฤติ
มิชอบขึ้นด้วย โดยการปิดกั้นช่องทางต่าง ๆ ไม่ว่าในทางกฎหมายข้อบังคับหรือระเบียบ และมี
มาตรการในการส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้สุจริตควบคู่กันไปด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ก็ ได้พิจารณาวาง
เป็นนโยบายของรัฐบาลไว้เป็นหลัก ดังได้แถลงให้สภาทราบแล้ว ตลอดจนการที่จะกวดขัน
ในเรื่องการรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ทั้งในทางวินัยและสมรรถภาพ ถ้ามี
การปล่อยปละละเลยในเรื่องนี้ เพื่อให้การบรรลุดุประสงค์ดังกล่าวอีกทางหนึ่งด้วย สำหรับการ
ดำเนินการของคณะกรรมการนั้นมีหลักการอยู่ว่า ในขั้นแรกจะพยายามแสวงหาข้อเท็จจริง
โดยเที่ยงธรรมก่อน เมื่อเรื่องใดมีมูลก็จะส่งให้กรม กระทรวงเจ้าสังกัดหรือนายกรัฐมนตรี
แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามกฎหมาย สุดแต่กรณีเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยมี
หลักว่าไม่ประสงค์จะให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจเสียเองให้เป็นการก้าวก่ายกับอำนาจของ
กระทรวงทบวงกรม เว้นแต่เรื่องที่น่าเป็นซึ่งรัฐบาลเห็นว่าวิธีดังกล่าวนี้จะให้เรื่องการสอบสวน

และการลงโทษทางวินัยดำเนินการไปโดยยุติธรรมและไม่แตกแยกกัน แต่เป็นเรื่องจะช่วยกันให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการประพฤติมิชอบในวงราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินไปโดยสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. ที่ถามว่า นับตั้งแต่ตั้งคณะกรรมการปราบปรามคอร์รัปชันเป็นต้นมา ได้ลงโทษข้าราชการพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดไปกี่ราย มีผลได้รับโทษหนักเบาสถานใด ขณะนี้กำลังสอบสวนอยู่ที่ราย ใดได้รับการร้องเรียนมากน้อยเท่าใด ข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทใดทุจริตมากที่สุดนั้น ขอเรียนตอบว่า รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการประพฤติมิชอบในวงราชการและรัฐวิสาหกิจขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ศกนี้ และมีการประชุมเพียงครั้งเดียว ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล และรัฐบาลใหม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ศกนี้เอง จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๗ ได้ลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดซึ่งนับว่าเป็นเรื่องสำคัญไปแล้ว ๒ ราย โดย อ.ภ.พี.กระทรวงเจ้าสังกัดมีมติให้ไล่ออกจากราชการ ขณะนี้ ได้มอบให้กระทรวงเจ้าสังกัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนเรื่องซึ่งนับว่าสำคัญอยู่ ๕ ราย คณะกรรมการได้รับเรื่องราวร้องเรียนไว้ประมาณ ๑๔๐ เรื่อง มีทั้งกล่าวหาข้าราชการ รัฐวิสาหกิจหลายกระทรวงด้วยกัน ส่วนที่ถามว่าข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทใดที่ทุจริตมากที่สุดนั้น ยังไม่อาจจะตอบชี้แจงได้ เพราะยังอยู่ระหว่างสืบสวนบ้างสอบสวนบ้าง จะได้กระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหาหรือไม่ ยังไม่อาจทราบได้ นอกจาก ๒ รายดังที่กล่าวแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระจุกถามต่อไป ของคุณแสง ทัดเที่ยง ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การเผยแพร่วิชาการเกษตรทางวิทยุและโทรทัศน์ เชิญคุณแสงครับ

นายแสง ทัดเที่ยง : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอตั้งกระจุกถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

อัตรากำลังที่จะบรรจุเจ้าหน้าที่เกษตรไปแนะนำประจำอยู่ในท้องถิ่นชนบทที่ ชาวกลีกรทำอยู่ให้ทั่วถึงกันไม่ได้ ชาวไร่ชาวนาของประเทศเรามีความรู้เพียงจบชั้น ป. ๔ บ้าง

ป. ๗ บ้าง ไม่จบชั้นอะไรเลยก็มี ทำนาทำสวนไปตามยถากรรมตามแบบอย่างปู่ย่าตายายที่เคยทำกันมา ชาวสีกอร์ไม่มีความรู้เรื่องเพิ่มผลผลิต เรื่องการทำปุ๋ยหมัก ปุ๋ยสด ใช้แทนปุ๋ยเคมี ไม่รู้กรรมวิธีที่จะแก้ดินเปรี้ยวให้หายลงได้ ไม่รู้จักใช้และถนอมปุ๋ยให้เกิดผลขึ้น ผลิตผลของชาวสีกอร์จึงมีแต่ตรงกับทรุดไม่เพิ่มผลผลิตได้ตามความมุ่งหมายของรัฐบาล จึงขอเรียนถามว่า

๑. ถ้ารัฐบาลจะจัดเจ้าหน้าที่ที่ชำนาญเรื่องปุ๋ย เรื่องกฏวิทยา เรื่องแก้กรดในดิน บรรยายให้ประชาชนฟัง เรียกว่าชั่วโมงแห่งการเกษตร โดยทางวิทยุกระจายเสียงตามสถานีต่าง ๆ และทำการสาธิตโดยมีวิทยากรของกระทรวงเกษตรฯ เป็นผู้บรรยายทางโทรทัศน์ช่องใดช่องหนึ่งเพื่อชาวนาชาวสวนจะได้ยินกับหูเห็นกับตาตัวเอง จะได้จดจำไปปฏิบัติทดลองก็จะเกิดประโยชน์รัฐบาลจะชักชวนแนะนำทำตัวอย่างวิชาชีพให้ประชาชนได้รู้ได้เข้าใจได้หรือไม่ ถ้าทำไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด ถ้าทำได้ จะทำได้เมื่อใด

๒. ถ้ารัฐบาลไม่มีงบประมาณสำหรับบรรยายทางวิทยุและทางโทรทัศน์ จะเปลี่ยนแปลงตัดเอาเงินค่าไปสเตอร์ ค่าเอกสารสิ่งพิมพ์นั้น ๆ มาเป็นค่าเช่าชั่วโมงของโทรทัศน์ และวิทยุจะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด เพราะการพิมพ์ไปสเตอร์และเอกสารต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่วิชาการเกษตรแจกจ่ายไปในท้องที่ต่าง ๆ นั้น ได้ประโยชน์น้อยกว่าการออกโทรทัศน์และกระจายเสียงด้วยวิทยุเพราะชาวนาชาวไร่ของเราก็ทราบกันดีอยู่แล้วว่า เขามีภูมิความรู้ขั้นไหน หนังสือและเอกสารใด ๆ นำเมื่อเหมือนยาหม้อใหญ่ แจกให้ก็รับไปห่อของบ้าง ปิดฝาห้องตามโรงนาบ้าง ตามกระท้อบ้าง

๓. วิทยุกระจายเสียงก็ดี โทรทัศน์ก็ดี ล้วนแต่อยู่ในความควบคุมของกรมประชาสัมพันธ์ขอทราบว่าการกระทรวงเกษตรฯ ได้เคยไปติดต่อเจรจาในเรื่องที่จะเผยแพร่วิชาการเกษตรอันเป็นวิชาชีพสำหรับหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องของประชากรและช่วยเศรษฐกิจของประเทศบ้างหรือไม่ ถ้าได้ไปติดต่อแล้วขอทราบว่ามีเหตุขัดข้องประการใดจึงไม่สามารถนำออกอากาศทางวิทยุและโทรทัศน์ได้ แต่ถ้ายังไม่เคยไปติดต่อ จะติดต่อได้เมื่อใด เพราะการเผยแพร่วิชาชีพแขนงนี้ทำให้ราษฎรมีความรู้สามารถหาเลี้ยงตนเองและเผื่อแผ่แก่เพื่อนมนุษย์ให้อยู่ดีกินดีได้

จริงอยู่สถานีวิทยุที่ประชาสัมพันธ์ก็มีอยู่ แต่อยากจะให้เพิ่มเวลาและให้มีรายการมากกว่านี้จะได้หรือไม่

ท่านประธานสภาครับ ผมมีเรื่องสดๆ ใหม่ๆ อยู่ เช่นเรื่องปุ๋ยปลอมอะไรต่าง ๆ นี้มีข่าวในหนังสือพิมพ์กสิกร แต่ว่า ๑ ใน ๑,๐๐๐ อาจจะทำว่าปุ๋ยปลอมเป็นอย่างไร ไม่ปลอมเป็นอย่างไร ถ้ามีโอกาสได้กระจายเสียงให้ประชาชนได้ทราบจะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับ

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม เถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. การบรรยายความรู้การเกษตรทางสถานีวิทยุกระจายเสียง รัฐบาลโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบให้กรมส่งเสริมการเกษตรกระทำเป็นประจำอยู่แล้ว โดยได้รับการร่วมมือจากกรมประชาสัมพันธ์ ให้ใช้สถานีวิทยุ ปชส. ๘ เป็นวิทยุเพื่อการเกษตรออกอากาศทุกวัน วันละ ๙ ชั่วโมง รายการต่าง ๆ มุ่งให้ความรู้ทางการเกษตรทุกแขนง เช่นรายการตอบปัญหาการเกษตรของเกษตรกร รายการแนะนำอาชีพการเลี้ยงสัตว์ การประมง ข้าวราคาสินค้าเกษตรกรรม และรายงานอากาศเกษตรกรเป็นต้น นอกจากนั้นยังได้ผลิตรายการวิทยุเพื่อเผยแพร่ความรู้การเกษตรเป็นประโยชน์ของเกษตรกรในภาคต่างๆ โดยเฉพาะอีก ๓ รายการ รายการละ ๓๐ นาที คือรายการก้าวไปกับกลุ่มเกษตรกร รายการเกษตรและเศรษฐกิจ และรายการสารคดีเพื่อการเกษตรส่งให้สถานีวิทยุต่าง ๆ อีก ๑๓ แห่ง ใน ๑๑ จังหวัด ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ ในด้านเผยแพร่ความรู้การเกษตรทางสถานีโทรทัศน์ รัฐบาลโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดรายการเผยแพร่ความรู้ทางสถานีโทรทัศน์ทุกช่องทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นเวลานานมาแล้วอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้งเป็นประจำ

๒. ขอเรียนชี้แจงว่า ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร ทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ตามที่ได้ดำเนินการในข้อ ๑. นั้น รัฐบาลได้ให้ความสนับสนุนในด้านงบประมาณพอสมควรอยู่แล้ว ส่วนโปสเตอร์ เอกสาร คำแนะนำที่จัดทำเผยแพร่อยู่ เห็นว่ายังมีความจำเป็นที่จะสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้การเกษตรให้ได้รับผลดียิ่งขึ้น และมีเกษตรกรขอมาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

๓. ในการติดต่อกับกรมประชาสัมพันธ์นั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการแล้ว และได้รับความร่วมมือด้วยดี ดังที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๑. แล้ว กรมประชาสัมพันธ์ ได้จัดเวลาของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยในทุกวันอังคารและวันศุกร์ ยิ่งกว่านั้น กรมประชาสัมพันธ์ยังได้จัดสรรคลื่นวิทยุในด้านความถี่ ๖๗๐ กิโลเฮิส พร้อมด้วยเครื่องส่ง และสถานีควบคุมการกระจายเสียงให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จัดรายการกระจายเสียง เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรออกอากาศด้วยกำลังส่ง ๑๐ กิโลวัตต์ทุกวัน สถานีวิทยุนี้คือสถานีวิทยุ ปชส. ๘ วิทยุการเกษตร การให้ความร่วมมือดังกล่าวเริ่มมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนในเรื่องปัญหาขณะนี้ กรมส่งเสริมการเกษตรได้ออกกรายการวิทยุไปแล้วอย่างน้อย ๒ ครั้ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมตรระเบียบวาระกระทู้ถามแล้วต่อไปเป็นระเบียบวาระพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ผมได้รับญัตติจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๒ ท่าน ท่านแรกคือท่านก้านันจ่าเนียร ทองรักษ์ มีผู้รับรองครบถ้วน และท่านที่ ๒ คือคุณกระจางธรรมโชติ มีผู้รับรองครบถ้วน เสนอญัตติเป็นอย่างดีเหมือนกันคือขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยยกระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว ขึ้นมาพิจารณาก่อนระเบียบวาระที่ ๔. คือหลังจากกระทู้ถามแล้ว เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. เป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจของชาวเกษตรกร เป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจประเทศชาติส่วนคุณกระจางก็บอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับปากและท้องของเกษตรกร และเป็นร่างที่ไม่มีปัญหาอันใด ท่านก้านันจ่าเนียรอยากจะชี้แจงอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายจ่าเนียร ทองรักษ์ : ขอเรียนท่านประธานที่เคารพ คือเท่าที่กระผมเสนอเปลี่ยนจากระเบียบวาระประชุมที่ ๖. มาเป็นระเบียบวาระประชุมที่ ๕ นั้น ก็เพราะเหตุว่าเกษตรกรโดยทั่ว ๆ ไปกำลังรอพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะว่าพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรนั้น สามารถที่จะบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรโดยทั่ว ๆ ไป และหลาย ๆ วิธีด้วยกัน แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้คงจะได้รับความกรุณาจากท่านสมาชิกให้ผ่านไปด้วยดีด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณกระจ่างครับ มีอะไรชี้แจงไหมครับ เคารพ
 นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ คือเหตุผลผมเห็นว่าเรื่องร่างพระราช
 บัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ถ้าหากว่าเรา
 ยกปัญหานี้ให้รีบด่วนขึ้นมา ก็จะเป็นการช่วยเหลือชาวเกษตรกรได้มาก เพราะเป็นเรื่องปากท้อง
 ของประชาชนโดยตรงครับ ผมจึงขอเปลี่ยนระเบียบวาระให้พิจารณาเป็นเรื่องด่วน

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมว่าเรื่องนี้เห็นจะไม่ต้อง
 พุดกัน เพราะว่าระเบียบวาระการประชุมก็ยืนยันอยู่แล้วว่าจากกระทู้ถามก็เป็นร่างพระราช
 บัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ครับผม ก็เป็นไปตามระเบียบวาระไม่ต้องมาอภิปราย
 อะไรกัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มันไม่ใช่ซี มันเป็นเรื่องร่างพระราชบัญญัติ
 การขนส่งแล้ว นี่ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ไปอยู่ระเบียบวาระที่ ๖ ถ้า
 จะได้คนละร่างกันมา

นายเพทาย อมาตยกุล : ครับผม คนละร่าง อันนี้ฉบับใหม่ ไม่ได้รับกันนี้ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ได้รับความรู้ สังกั้นนั้นแหละ เอาเถอะก็ไม่ใช่ไร
 ผมจะขอมติที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระตามมติของท่านสมาชิก
 ขอได้โปรดยกมือขึ้น เห็นจะไม่ต้องนับหрокครับ เสียงข้างมาก เสียเวลาเปล่า ๆ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ.
 ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

โปรดใช้นับนี้แทนฉบับเดิม

กองกรมวิชาการ

๑๕ ก.ย. ๑๗

ที่ ๓๘๗๙

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๗ กันยายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์พิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
เพื่อให้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี

ศิริ สิริโยธิน

(ศิริ สิริโยธิน)

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

กองกรรมการ

โทร. ๘๑๐๐๕๕

รายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ พิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายโชค ศรีสิทธิกรรม ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายกังวล เทพหัสดิน ณ อยุธยา หัวหน้ากองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายพนัส สิมะเสถียร อธิบดีกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง นายสุธี นาทรทนต์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และนายสำราญ สักกวัตร นิตกรเอก สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๕ ราย คือ ๑. นายศักดิ์ดา สายบัว ๒. นายพนัส สิมะเสถียร และนายเฉลิมชัย วสินนท์ ๓. นายกฤษ สมบัติศิริ ๔. นายเฉลียว วัชรพุกก์ และ ๕. นายประคอง เทวารุท

๓. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	"	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๘</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๘</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๙</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๐</u>	"	คณะกรรมการธิการตัดออก
<u>มาตรา ๒๑</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔ พว</u>	คณะกรรมการธิการ เพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๔. รายละเอียดการพิจารณาคำแปรญัตติ

มาตรา ๓ นายกฤษ สมบัติศิริ และนายเลี้ยว วัชรพุกข์
ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

<u>มาตรา ๔</u>	นายประคอง เทวารุทก คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว นายศักดิ์ดา สายบัว นายพนัส สิมะเสถียร และนายเฉลิมชัย วสินนท์ คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕</u>	นายพนัส สิมะเสถียร นายเฉลิมชัย วสินนท์ และ นายประคอง เทวารุทก คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว นายศักดิ์ดา สายบัว คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕</u>	นายศักดิ์ดา สายบัว นายพนัส สิมะเสถียร นายเฉลิมชัย วสินนท์ และนายเฉลียว วัชรพุกก์ คณะกรรมการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๐</u>	นายพนัส สิมะเสถียร และ นายเฉลิมชัย วสินนท์ คณะกรรมการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ	ขอแปรญัตติไว้
<u>มาตรา ๑๑</u>	นายศักดิ์ดา สายบัว และ นายกฤษ สมบัติศิริ คณะกรรมการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว นายพนัส สิมะเสถียร และ นายเฉลิมชัย วสินนท์ คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ ขอแปรญัตติไว้

	และได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๒</u>	นายศักดิ์ดา สายบัว และ นายประคอง เทวารุท	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
	นายเฉลียว วัชรพุกก์	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๔</u>	นายประคอง เทวารุท	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๖</u>	นายเฉลียว วัชรพุกก์	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

(มาตรา ๑๖ ทวิ) นายกฤษ สมบัติศิริ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
มาตรา ๑๖ ทวิ ดังนี้

“มาตรา ๑๖ ทวิ ให้มีสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
เกษตรกรขึ้นเป็นนิติบุคคล มีผู้อำนวยการหนึ่งคน
เป็นหัวหน้าสำนักงานรับผิดชอบโดยตรงต่อกรรมการ
สงเคราะห์เกษตรกร และให้มีหน้าที่บริหารงานกองทุน
สงเคราะห์เกษตรกรและประสานงานกับหน่วยราชการ
ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ”

	คณะกรรมการไม่เห็นด้วย	<u>ผู้แปรญัตติขอสงวน</u>
<u>มาตรา ๑๗</u>	นายกฤษ สมบัติศิริ	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
	นายเฉลียว วัชรพุกก์	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘ นายศักดิ์ดา สายบัว นาย
พนัส สิมะเสถียร นาย
เฉลิมชัย วสินนท์ นายกฤษ สมบัติศิริ
และนายเฉลียว วัชรพุกก์ ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๙ นายเฉลียว วัชรพุกก์ และ
นายประคอง เทวารุทธ ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๐ นายกฤษ สมบัติศิริ ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายศักดิ์ดา สายบัว ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“ในการสงเคราะห์เกษตรกรตามโครงการช่วยเหลือใน
เรื่องการผลิต ให้คำนึงถึงผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรม ที่ประสบ
ความเดือดร้อนเป็นหลักก่อน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๑ นายพนัส สิมะเสถียร และ
นายเฉลิมชัย วสินนท์ ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้

ด้วยแล้ว

(นายบุญถึง นันทาทิวัฒน์)

เลขานุการคณะกรรมการ

ร่าง
พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เกษตรกรรวม” หมายความว่า การทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงสัตว์น้ำ เลี้ยงผึ้ง เลี้ยงไหม เลี้ยงครั่ง เพาะเห็ด การประมง และเกษตรกรอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“เกษตรกร” หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม และให้หมายความรวมถึงกลุ่มเกษตรกรตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔๑ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ สหกรณ์การเกษตรและชุมนุมสหกรณ์การเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์

“ผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้น” หมายความว่า ผลิตผลอันเกิดจากเกษตรกรรม โดยตรงประเภทเมล็ดพืช เส้นใยธรรมชาติ และผลิตผลเกษตรกรรมอย่างอื่นที่เกิดจากดอก ผล ลำต้น ใบ ราก หัวหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชและให้หมายความรวมถึงสัตว์ที่ได้จากการ เลี้ยงสัตว์และสัตว์น้ำที่ได้จากการประมง ตลอดจนผลิตผลพลอยได้อันเกิดจากผลิตผล เกษตรกรรมดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้เกษตรกรและผู้ผลิตผลพลอยได้อันเกิดจากผลิตผล เกษตรกรรมดังกล่าวด้วย

“ผลิตภัณฑ์อาหาร” หมายความว่า ผลิตผลเกษตรกรรมที่ใช้เป็นอาหาร หรือ ส่วนประกอบของอาหารสำหรับคนหรือสัตว์ ไม่ว่าจะแปรรูปแล้วหรือไม่ ตามที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

“ค่าธรรมเนียมการส่งออก” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากผู้ส่งออกตาม พระราชบัญญัตินี้

“ผู้ส่งออก” หมายความว่า ผู้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตผลเกษตรกรรม ขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อการค้า และให้ความหมายรวมถึงเจ้าของหรือบุคคลอื่นซึ่ง ครอบครองผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในขณะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร” ในกระทรวงการคลังประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๕ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียน และใช้จ่ายในช่วยเหลือหรือส่งเสริมเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิตและพืชไร่ซึ่งผลจำหน่าย ผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร

ให้กระทรวงการคลังเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรตามพระราชบัญญัตินี้

เงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรที่กระทรวงการคลังเก็บรักษาไว้ตามวรรคสอง ให้กระทรวงการคลังนำไปหาดอกผลได้ โดยการฝากประจำกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือการซื้อหลักทรัพย์ของรัฐบาล

มาตรา ๕ กองทุนสงเคราะห์เกษตรกรประกอบด้วย

(๑) เงินที่ได้รับตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย และกฎหมายว่าด้วยการโอนเงินงบประมาณรายจ่าย

(๒) เงินค่าธรรมเนียมการส่งออกตามมาตรา ๑๑

(๓) ดอกผลของเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

(๔) เงินกู้ที่รัฐบาลกู้เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

ให้จัดสรรกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของรายรับตาม (๒) เป็นเงินทุนหมุนเวียน

มาตรา ๖ การเรียกเก็บเงินอื่นใดเพื่อการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร นอกจากอากรขาออก ค่าธรรมเนียม หรือเงินอย่างอื่นที่เรียกเก็บตามกฎหมาย และค่าธรรมเนียมการส่งออกตามพระราชบัญญัตินี้จะกระทำมิได้

มาตรา ๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดหรือประเภทของผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารที่ผู้ส่งออกต้องเสียค่าธรรมเนียมการส่งออก เมื่อปรากฏว่า

(๑) การส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดใดหรือประเภทใดอาจทำให้ราคาผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดนั้นหรือประเภทนั้นมีแนวโน้มสูงขึ้นจนกระทบกระเทือนต่อการบริโภคภายในประเทศ

หรืออาจก่อให้เกิดความขาดแคลนซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดนั้นหรือประเภทนั้นภายในประเทศ หรือ

(๒) ราคาผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดใดหรือประเภทใดในต่างประเทศสูงกว่าราคาผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดนั้นหรือประเภทนั้นในประเทศมาก ทำให้ผู้ส่งออกสินค้าใดจากการส่งออกสูงเกินสมควร

การเปลี่ยนแปลง แก๊ซ หรือยกเลิกประกาศตามวรรคหนึ่งต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการส่งออกซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดหรือประเภทที่กำหนดตามมาตรา ๗ รวมทั้งระเบียบการเก็บและวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการส่งออก

การเปลี่ยนแปลง แก๊ซ หรือยกเลิกประกาศตามวรรคหนึ่งต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๙ ถ้าการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการส่งออกเกิดขึ้นจากการซื้อขายระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีอำนาจลดอัตราค่าธรรมเนียมการส่งออกสำหรับผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดหรือประเภทดังกล่าวสำหรับปริมาณที่ซื้อขายกันแต่ละคราวได้ ในกรณีเช่นนี้ผู้ส่งออกหรือผู้รับซื้อต้องยื่นใบหรือหลักฐานให้แนบหรือให้ต่อผู้ส่งออกสำกับกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ ผู้ส่งออกซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารชนิดหรือประเภทที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการส่งออกตามอัตรา ระเบียบและวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนด

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๕ เงินค่าธรรมเนียมการส่งออกที่เรียกเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกรเพื่อใช้ในกิจการตามที่บัญญัติ

ไว้ในมาตรา ๑๘ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

สำหรับเงินแห่งผลประโยชน์ที่เรียกเก็บจากที่วางสิ่งของซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้น หรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดใดหรือประเภทใด ให้ใช้เพื่อส่งเสริมการผลิตผลผลิตเกษตรกรรมหรือการพยุหราคาซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดนั้นหรือประเภทนั้นเท่านั้น เว้นแต่รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรเป็นอย่างอื่น

การจัดสรรเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรเพื่อใช้ในการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและการพยุหราคาซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหาร ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรและผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกที่ คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินสี่สิบสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งในจำนวนนี้ให้มีผู้แทนสหกรณ์การเกษตรหนึ่งคน ผู้แทนกลุ่มเกษตรกรหนึ่งคน และเกษตรกรอื่นอีกสามคน

คณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือบุคคลอื่นเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรก็ได้

มาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีแต่อาจได้รับแต่งตั้งอีกก็ได้

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ อาจได้รับค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่าย และค่าตอบแทน หรือเบี้ยประชุม ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

กรณีวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการกิจการใดอย่างหนึ่งแทนได้

ให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมและวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการสหกรณ์เกษตรกรที่มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาโครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและโครงการพุงราคาซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารที่กระทรวงพาณิชย์และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเสนอ

(๒) พิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินสำหรับโครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและโครงการพุงราคาซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร

(๓) ทำความเห็นเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพิจารณา (๑) และ (๒)

(๔) วางระเบียบการเบิกจ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

(๕) ติดตามผลการดำเนินการของกิจการตามโครงการในมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๘ กิจการตามโครงการที่จะใช้จ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรได้นั้นได้แก่กิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) การส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารโดย

(ก) จัดหาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกรในราคาอันสมควร

(ข) ให้เกษตรกรกู้เพื่อการลงทุนในการผลิตและการจำหน่ายผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร

(ค) จัดหาสนับสนุนการจัดหาที่ดินให้เกษตรกรเช่าทำกิน การจัดหากรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่เกษตรกร การปฏิรูปที่ดิน และการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

(ง) ดำเนินการอื่นใดอันจะก่อประโยชน์ในการเพิ่มผลผลิตผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร รวมทั้งการส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเกษตร

(๒) การพุงราคาผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารในประเทศโดย

(ก) ซึ่ลหรือรับจำนำผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารในราคา
ที่รัฐมนตรีกำหนด

(ข) ขายภายในประเทศและขายโดยส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ซึ่งผลิตผล
เกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร

(ค) ดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งกิจการตาม (ก) และ (ข)
แห่งข้อนี้

(ง) *ผู้ร่สมทุมในหิสตารที่ไม่เป็นตราสียงกย รวมทั้งตราไม่พอนทั้นเงินกู้หรือ
หิสตารอื่นใ้ใช้รับจำนำผลผลิตไม่ด้นในทว*

(๔) การดำเนินการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อขจัดภัยร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมอัน
จะเป็นผลเสียหายแก่เกษตรกร

มาตรา ๑๔ *ภายใ้ตั้งต้นมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒* ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังจ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรแก่กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง องค์การ
ของรัฐบาลและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อใช้จ่ายในกิจการตาม
โครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและโครงการพยุราคาซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและ
ผลิตภัณฑ์อาหาร ที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

*มาตรา ๒๖ ในตราสงเคราะห์เกษตรกรตามโครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตใ้
ดำเนินใ้มีประตยผลวิพัฒนาศตรกรรมเป็นหัตถ์ด้น ทั้งนี้ควมทสี่ดตจกัและเงื่อนใ้ที่รัฐมนตรี
กำหนดโดยประกาศใ้ในราชกิจจานุเบกษา*

มาตรา ๒๑ ภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณทุกปี ให้รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง จัดทำประกาศรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร
โดยมีหัวหน้าของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในราชกิจจานุเบกษา

รายงานการรับจ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ต่อคณะรัฐมนตรีท้ายทราบ และใ้ที่ช้ช้พดใ้ในราชกิจจานุเบกษาโดยไม่มีตัวช้ เมื่อคณะกรรมการ

ตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้ว ให้ทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อ
เสนอรัฐสภาทราบ

มาตรา ๒๒ ผู้ส่งออกผู้ใดไม่เสียค่าธรรมเนียมการส่งออกตามมาตรา ๑๐ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ตนเสียค่าธรรมเนียมการส่งออกน้อยกว่าที่ต้องเสียต้อง ระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับสิบเท่าของค่าธรรมเนียมการส่งออกที่ยังต้องชำระแต่ ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เงินค่าปรับตามมาตรา นี้ ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมการส่งออกที่เรียกเก็บได้ตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้ส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

มาตรา ๒๓ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความ สะดวกแก่ผู้ส่งออกเพื่อให้ผู้ส่งออกไม่เสียค่าธรรมเนียมการส่งออกหรือให้เสียค่าธรรมเนียม การส่งออกน้อยกว่าที่ต้องเสีย ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ เงินค่าธรรมเนียมการส่งออกที่เรียกเก็บได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้ส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกรร้อยละแปดสิบ ส่วนที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้ แผ่นดิน

มาตรา ๒๕ ทวิ บรรดาคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หรือผู้ที่ได้
รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาตส่งออกไป
นอกราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าใด ๆ ที่ผู้ส่งออกต้องเสียค่าพรีเมียมการส่งออกและในส่วนที่เกี่ยว
กับค่าพรีเมียมการส่งออก ที่ออกไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีผลใช้ได้ต่อไป
จนกว่าจะได้มีการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นแล้ว

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการเชิญเข้าประจำที่ครับ คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ ถ้าหากกรรมาธิการจะกรุณานั่งแถวบนนี้จะสะดวกกว่า เพราะเหตุว่าผมได้เห็นท่าน ถ้านั่งแถวล่างตรงนี้แล้วมองไม่เห็นเลย

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ มาตรา ๓ นี้ กระผมในคำจำกัดความ คำนิยามของ “ผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้น” ซึ่งได้เติมคำว่า “และให้หมายความรวมถึงสัตว์ที่ได้จากการเลี้ยงสัตว์ และสัตว์น้ำที่ได้จากการประมง ตลอดจนผลิตผลพลอยได้เกิดจากผลิตผลเกษตรกรรมดังกล่าวด้วย” ท่านประธานที่เคารพ คำว่า “ผลิตผลเกษตรขั้นต้น” นั้น ที่เราจะใช้คำจำกัดความอย่างนี้ กระผมไม่ทราบเจตนาของคณะกรรมาธิการว่า เราจะเอาเรื่องสัตว์ เรื่องอะไรต่างๆ เข้ามารวมในนี้ จะเหมาะสมประการใดหรือไม่และโดยเฉพาะกระผมเห็นเจตนาแล้วว่า การร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราปรารถนาที่จะช่วยเป็นการส่งเสริมจัดหาทุนให้ชาวเกษตรกร แต่ว่าเมื่อเราเขียนเรื่องสัตว์ลงไปนี้ มันจะเป็นการเหมาะสมประการใดหรือไม่ จะใช้คำจำกัดความในลักษณะอย่างไร คณะกรรมาธิการจะไม่คิดเพิ่มคำนิยามอีกสักอันให้มันหมายถึงเจตนาที่เราจะช่วยกระจายไปถึงพวกชาวประมง พวกเลี้ยงสัตว์ด้วย เราจะเขียนเอาเรื่องพืชมาใช้คำจำกัดความเกี่ยวกับเรื่องสัตว์ลงไปนี้ กระผมเห็นว่ามันน่าจะไม่ต้องนัก ถ้าหากว่ามีเจตนาจะช่วยก็ควรเขียนไว้ว่า เขียนเป็นชื่อ เอาเฉพาะเจาะจงลงไปว่า เจตนาภรณ์ของกฎหมายนี้ คุ่มครองไปถึงพวกเลี้ยงสัตว์ และชาวประมงด้วย อย่างนี้กระผมคิดว่าจะได้ผล และเจตนาจะตรงกัน และรู้สึกว่ายัยนี้มันอย่างไรกระผมบอกไม่ถูกในความรู้สึกโดยสามัญสำนึกของกระผมที่อ่านข้อความ ท่านกรรมาธิการจะกรุณาชี้แจงเหตุผลที่เติมข้อความลงไปนี้ว่า โดยความรู้สึกของกระผมที่ทราบเรียนต่อสภานี้ ท่านกรรมาธิการจะมีความคิดเห็นเป็นประการใดบ้าง ขอขอบคุณครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กรรมการขอกราบเรียนชี้แจงก็เพื่อให้สอดคล้องกัน เราจะเห็นว่าในมาตรา ๓ นี้ คำนิยามคำว่า "เกษตรกรรม" หมายความว่า การทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงสัตว์น้ำ เลี้ยงผึ้ง ฯลฯ ประกอบทั้งพืชผลและสัตว์อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในการที่จะใช้คำนิยามที่จะปรากฏต่อไปในกฎหมายฉบับนี้นั้น ในเรื่องผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้น จึงได้กล่าวถึงรวมเอาเรื่องการเลี้ยงสัตว์ไว้ด้วย เพราะเหตุว่าเราจะเห็นว่าในคำนิยามเรื่องผลิตภัณฑ์อาหารก็เหมือนกัน ผลิตภัณฑ์อาหารนั้น เราหมายความครอบคลุมไปถึงผลิตผลเกษตรกรรมที่ใช้เป็นอาหาร หรือส่วนประกอบของอาหารสำหรับคนหรือสัตว์ด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเพื่อขยายขอบเขตคำว่าผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นนี้ให้กว้างขวาง จึงได้เอาคำว่า "การเลี้ยงสัตว์และสัตว์น้ำที่ได้จากการประมง" มาใส่ไว้ในนี้เสียด้วยเหมือนกัน เพราะมีฉะนั้นแล้วในการกล่าวต่อไป ในการที่จะช่วยเหลือก็ตาม หรือในการที่จะกระทำการใด ๆ ส่งเสริมก็ตาม เราจะใช้คำว่าผลิตผลเกษตรกรรมเป็นที่หมายหลัก ส่วนจะประเภทใดอย่างไรนั้น เราได้เรียนชี้แจงมีข้อหมายไว้ไปแล้วว่า ประเภทใดที่ควรส่งเสริม ประเภทใดที่จะช่วยเหลือนั้น รัฐมนตรีจะได้แจ้งหรือประกาศในราชกิจจานุเบกษา อีกครั้งหนึ่ง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา อ่านต่อ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): มาตรา ๔ มีการแก้ไข

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์: ท่านประธานสภา ในวาระสามที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นเกี่ยวกับการให้กระทรวงการคลังไปสอบสวน กระผมใคร่จะขอถามท่านกรรมการว่า ในการที่ท่านได้กำหนดให้นำเงินทั้งหลายนี้ไปฝากไว้เป็นเงินฝากประจำ กระผมเกรงว่าจะทำให้ความคล่องตัวของเงินกองทุนสงเคราะห์นี้ขาดไป เจตนาผมณนั้นคืออยู่แล้วในการที่จะให้ไปฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือชื่อหลักทรัพย์ของรัฐบาล แต่ถ้าหากว่าเราจะปล่อยให้กว้าง ๆ เป็นว่า โดยฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือการชื่อหลักทรัพย์ของรัฐบาลอย่างนั้น ก็จะทำให้เหมาะสมกว่า เพราะเงินบางส่วนนั้นจะต้องเป็นเงินหมุนเวียน ซึ่งถ้าหากไปฝากเป็นประจำไว้ก็อาจจะทำให้การใช้จ่ายเงินนั้นชุลกชุลก กระผมจึงคิดว่าถ้าจะแก้ไขโดยตัดคำว่า "ประจำ"

ออก และทั้งวิธีการดำเนินว่า ส่วนใดควรจะเป็นฝากประจำ ส่วนใดควรจะเป็นฝากรายวัน ส่วนใดควรจะเป็น เซฟวิง แอคเคันท์ (saving account) ก็จะทำให้การดำเนินการคล่องตัวขึ้น

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการบริหาร) : ท่านประธานที่เคารพ ในการที่เขียนเพิ่มเติมไว้อย่างนี้ ก็เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๘ นั้นเราเขียนไว้ให้ทางรัฐบาลยืมหรือไปหมุนอย่างอื่นได้ ทางกรรมการก็เห็นว่าเป็นการไม่สมควร แต่คิดว่าเอามายกไว้ในมาตรา ๔ ในวรรคสามดังนี้ ก็เพื่อที่จะให้กระทรวงการคลังอย่างเดียว ควรจะไปหาดอกผลในสิ่งที่เป็นประโยชน์ได้ก็จริงก็ได้พิจารณาเหมือนกัน พิจารณาในแง่ที่ว่า โดยปกติแล้วเงินทุนสงเคราะห์เกษตรกรนี้จะเก็บไว้ที่กระทรวงการคลัง แต่ถ้าหากว่าในปีใดมีมากและเรامينโยบายที่จะช่วยเหลือยังมีเงินเหลืออยู่ก็เอาเงินนั้นไปหาดอกผลโดยฝากประจำกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ โดยเจตนาธรรมนั้นเท่านั้น เพราะโดยปกติแล้วเงินเผื่อเรียกหรือธรรมดานั้นก็อยู่กับกระทรวงการคลัง เพราะฉะนั้นจึงได้เขียนไว้เช่นนี้ครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานสภา กระผมยังรู้สึกว่าการที่เราไปเขียนไว้จนกระดิกตัวไม่ได้เช่นนี้ จะไม่เกิดผลดีอะไรกับเงินกองทุนสงเคราะห์และบางครั้งบางคราวเงินกองทุนสงเคราะห์นี้ เพื่อประโยชน์ของเกษตรกร อาจจะต้องพยายามรายได้ให้เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นถ้ามุ่งแต่เรื่องเงินฝากประจำอย่างเดียวนั้น จะเป็นทางหนึ่งละที่จะเพิ่มรายได้ แต่ที่นี้บางส่วนถ้าเกษตรกรมีความจำเป็นเช่นมีมาตราหนึ่งเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉินหรือส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าเราไปฝากไว้เป็นเงินฝากประจำ การที่จะถอนหรืออะไรต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ๆ อาจจะทำให้เกิดความลำบากแก่ธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจก็ได้ กระผมเองคิดว่าไม่มีความจำเป็นนักในการที่เราจะต้องไปเขียนว่าฝากประจำ เพราะว่ามีคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรอยู่ที่นี้และถ้าหากว่าคณะกรรมการเห็นสมควรว่าเงินส่วนหนึ่ง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ จะเป็นฝากประจำอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ จะเป็นเงินฝากหมุนเวียนก็ควรจะปล่อยให้เขาทำได้ กระผมอยากจะขอประธานเพียงแค่นี้

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อ่านวรรค ๓ นี้ทั้งวรรคจะปรากฏข้อความชัดเจนดังนี้ เงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรที่กระทรวงการคลังเก็บรักษาไว้ตามวรรคสองให้กระทรวงการคลังนำไปหาดอกผลได้โดยการฝากประจำกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือการซื้อหลักทรัพย์ของรัฐบาล วรรคสามนี้เจตนารมณ์เขียนแต่เพียงว่าเงินกองทุนสงเคราะห์นี้ที่กระทรวงการคลังเก็บไว้จะไปหาดอกผลได้ด้วยวิธีอย่างนี้ แต่ส่วนอย่างอื่นนั้นไม่ได้เกี่ยว แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากจะพูดเฉพาะวรรคสามแล้ว กรรมการก็มีเจตนารมณ์ที่เพิ่มวรรค ๓ นี้ เฉพาะข้อความอย่างนี้เท่านั้น แต่หากว่าถ้าสมมติจะตัดคำว่า "ฝากประจำ" ออกจากกรรมการก็ไม่ขัดข้อง แต่เจตนารมณ์ของวรรคนี้ อย่างที่กระผมกราบเรียนมาแล้ว

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนกรรมการว่าไม่ควรที่จะตัดออก เพราะว่าข้อความในวรรคนี้เพียงแต่ระบุว่า ถ้าหากว่าคณะกรรมการต้องการจะนำเงินไปฝากประจำเพื่อหาดอกผลก็ทำได้ ไม่ได้บังคับว่าจะต้องเอาไปฝาก เพราะฉะนั้นความชุกชุกที่จะเกิดขึ้นนั้นก็ไม่น่าจะมีถ้าหากกรรมการที่จะตั้งขึ้นนั้นบริหารงานเป็นอันนี้เป็นแต่เพียงเปิดโอกาสว่าถ้ามันมีเงินเหลืออยู่มากก็ไม่ควรเก็บไว้เฉย ๆ เอาไปหาดอกผลไม่น่าจะมีปัญหาอะไรทั้งสิ้น ขอขอบคุณครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : อาจจะมีการฝากเงินที่เรียกว่า เซฟวิ้ง แอคเคานท์ เป็นการฝากอีกชนิดหนึ่ง มีความคล่องตัวอยู่บ้างซึ่งกระผมเห็นด้วยในการที่จะปล่อยให้อันนี้เป็นส่วนที่กระทรวงการคลังจะไปหาดอกผลบางส่วน แต่คราวนี้ไปเขียนฝากประจำไว้ คำว่า "ประจำ" นี้มีความเข้าใจกันหลายประการและพูดจริงๆ แล้ว เมื่อตะกี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ยังไม่หารือกับกระผมอยากจะขอทำความเข้าใจกับท่านกรรมการว่าความหมายของคำว่าประจำนั้น กำหนดไว้เช่นนี้อาจจะทำให้เงินฝากบางชนิด เซฟวิ้ง แอคเคานท์ ต่าง ๆ นี้อาจจะอยู่ในประเภทนี้หรือไม่ เพราะการฝากไว้กับออมสินอาจจะไม่ถือเป็นการฝากประจำ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าปัญหานี้เป็นปัญหาในเรื่องเจตนารมณ์ ซึ่งจะเห็นได้ชัดจากการที่คณะกรรมการนั้นได้ตัดมาตรา ๑๘ คน ๓

ออก กระผมขออนุญาตอ่านข้อความที่ได้ตัดออกไปแล้ว ๓. การลงทุนในกิจการที่ไม่เป็นการเสี่ยงภัยรวมทั้งแต่ก่อนหนี้เงินกู้หรือกิจการอื่นใด ที่รัฐบาลจะขอยืมไปดำเนินการเราจะเห็นว่า ในร่างเดิมของรัฐบาลนั้นได้ให้อำนาจไว้กว้างขวางกว่าที่กรมการได้แก้ไขมา กระผมเองมีความเห็นด้วยกับคณะกรรมการ เพราะว่าเงินทุนนี้ถ้าหากว่าปล่อยให้บริหารกันโดยเสรีจะไปลงทุนแล้วท่านก็อ้างว่าไม่เป็นการเสี่ยงภัย แต่ถ้าหากว่าบริหารไม่ดีแล้วเงินซึ่งเราจะใช้เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรอาจจะสูญหายไปได้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในภาวะการเมืองต่อไป เมื่อมีรัฐบาลซึ่งดำเนินการโดยพรรคการเมือง โอกาสที่นักการเมืองจะใช้อำนาจทางการเมืองเข้าแทรกแซงกิจการของกองทุนนั้นจะมีมาก และถ้าหากว่าปล่อยให้ไปลงทุนกันตามอิสระโดยอ้างว่าไม่เสี่ยงภัยแล้ว กระผมเกรงว่าจะเกิดการเสียหายได้เป็นอันมาก เพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุนที่กรมการได้แก้ไขโดยยกไปไว้ในมาตรา ๔ ขอขอบคุณครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมาตรา ๑๘ วรรคสามที่ตัดออกไปนี้ ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ผมได้พูดเลย กระผมไม่มีความเห็นว่ารัฐบาลควรจะไปใช้เงินก้อนนี้เพื่อการลงทุน อันนี้ไม่ใช่สิ่งที่เราควรจะต้องสนับสนุนและไม่เป็นเจตนาที่กระผมได้ถามท่านกรมการเลย กระผมไม่ต้องการที่จะให้รัฐบาลใช้เงินก้อนนี้ในทางด้านอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในวรรคสามนี้ และก็เห็นชอบด้วยทุกประการ เป็นการเหมาะสมแล้วที่ได้ตัดออก สิ่งที่กระผมกล่าวมีแต่เพียงส่วนเดียวเกี่ยวกับการฝากเงินไว้ และกระผมได้เน้นด้วยซ้ำว่าฝากกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ อันนี้เหมาะสม มีบางครั้งบางคราวที่เอาไปฝากกับธนาคารซึ่งรัฐบาลมีหุ้นแต่ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ อันนั้นกระผมก็ไม่เห็นด้วย กระผมเห็นว่าที่เขียนไว้ก็ดีแล้ว หมายถึงการฝากเงินประจำ แต่ไม่ให้นำเงินนั้นไปลงทุนเพื่อกิจการอื่น ๆ หรืออะไรต่าง ๆ เมื่อกระทรวงการคลังไปฝากประจำไว้กับธนาคาร รัฐวิสาหกิจ หรือการซื้อหลักทรัพย์ของรัฐบาล หรือถ้าฝากเป็นเซฟวิ้ง แอคเคาน์ท์ หรือถ้าฝากเป็นเงินกระแสรายวันกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจก็เป็นการเหมาะสมและเป็นการปลอดภัยดีอยู่แล้ว ปัญหาที่กระผมยกขึ้นมานี้ก็เพียงจะขอทราบเจตนาของท่านกรมการให้เห็นชัดเสียหน่อยว่า คำว่าฝากประจำนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลหรือกระทรวงการคลังมีความปรารถนาหรือเห็นสมควรที่จะไปฝากเป็นเซฟวิ้ง แอคเคาน์ท์ ในอันที่ท่านได้พิจารณาในกรณีนี้หรือยัง และเห็นว่าเป็นการเหมาะสมหรือไม่

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามนั้น ขอเรียนชี้แจงว่าทำได้ครับในเจตนารมณ์

นายศักดิ์ สายบัว: ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับกรรมการสำหรับการใช้เงินกองทุนไปลงทุนนั้นนะ กระผมคิดว่าเราควรกำหนดไว้โดยชัดเจน ที่ทำได้ตามมาตรา ๔ วรรคสุดท้ายนี้ ก็คือทำได้โดย ๒ อย่าง คือฝากประจำกับซื้อพันธบัตรรัฐบาลสำหรับการหาผลประโยชน์โดยการฝากประจำที่ธนาคารนั้น ทำไมที่กระผมคิดว่าไม่ควรจะฝากอย่างอื่น ฝากประจำนั้นก็ถือว่าฝากมีกำหนดเวลา และก็ได้ดอกเบี้ย จะเป็น ๓ เดือน ๖ เดือน ปีหนึ่งอะไรก็แล้วแต่ การฝากลักษณะนี้เราได้ผลตอบแทน แต่มันก็มีคุณลักษณะดีอย่างหนึ่งของการฝาก ก็คือว่าสภาพคล่องของเงินฝาก สภาพคล่องนี้หมายถึงโอกาสที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เมื่อจำเป็นจะต้องใช้จ่าย เพราะฉะนั้นฝากเพื่อเรียกไม่มีปัญหาครับ เราไม่ได้ผลตอบแทนอะไร กระผมว่ามันก็ไม่เกี่ยว เพราะเขาก็ทำได้ จำนวนหนึ่งอาจจะต้องฝากเพื่อเรียกไว้เพื่อใช้ในการดำเนินการประจำของกองทุน แต่ฝากออมทรัพย์นั้นมันมักจะมีเงื่อนไขผูกพันอย่างอื่นเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้สภาพคล่องของเงินฝากนั้นน้อยลง เราก็ได้ผลประโยชน์ตอบแทนเพิ่มขึ้น อาจจะนิดหน่อย กระผมคิดว่าไม่ควรอนุญาตให้ทำ ฝากประจำก็ได้ผลตอบแทนพอสมควร แต่ได้ประโยชน์ในแง่ของสภาพคล่อง เราพอจะรู้ว่าเมื่อไรถ้าเราต้องการเปลี่ยนเป็นเงินสดก็กระทำได้ที่ทันทีที่ ไม่มีพันธะผูกพันหรือต้องรอนานเกินไป ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายบุญมา วงศ์สวรรค์: ท่านประธานที่เคารพ กระผมเกรงว่าในเรื่องนี้จะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนกันหน่อยครับ มาตราในวรรคนี้มีเจตนาที่จะให้ไปหาดอกผลเพราะฉะนั้นการที่จะเอาเงินนี้ไปฝากเพื่อเรียกนั้นเห็นว่าจะปฏิบัติไม่ได้ครับ ชัดกับถ้อยคำที่ใช้ในนี้ การฝากเพื่อเรียกนั้นไม่ใช่หาดอกผล บทบัญญัติในมาตราเขียนไว้ว่า "ให้กระทรวงการคลังนำไปหาดอกผลได้" ก็ต้องฝาก ถ้าจะฝากธนาคารก็ฝากธนาคารได้แต่เฉพาะในลักษณะที่จะเกิดดอกผล ในข้อที่ว่าจะให้ฝากเพื่อเรียกได้นั้น กระผมไม่เห็นด้วยกับคุณเรณูก็เห็นด้วยอีกข้อหนึ่งที่ว่าน่าจะเปิดทางให้ฝากประเภทออมทรัพย์ได้ เพราะเหตุว่ามีความคล่องตัวดีขึ้น ดอกผลอาจจะได้น้อยกว่าฝากประจำ ๓ เดือนหรือ ๖ เดือน แต่ก็อาจจะมีความจำเป็น กระผมเข้าใจว่าฝากประเภทออมทรัพย์นั้น เงื่อนไขการถอนจะง่ายเสียยิ่งกว่าฝากประจำ ๓ เดือน ๖ เดือน

หรือ ๑ ปีด้วยซ้ำไป ก็คิดว่าทางออกถ้าจะแก้ถ้อยคำเป็นอย่างนี้ได้นะครับ “ให้กระทรวงการคลังนำไปหาดอกผลได้ โดยการฝากออมทรัพย์ หรือฝากประจำกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ” ถ้าอย่างนี้ก็จะได้ตามความประสงค์ของคุณเรณู แต่ที่จะตัดคำว่า “ประจำ” ออกเลยนั้น และก็โดยมีเจตนาว่าจะให้ฝากเมื่อเรียกได้ กระผมเห็นว่าจะขัดกับประโยคก่อนหน้านั้น ซึ่งบังคับไว้ว่าเป็นเรื่องหาดอกผล ขอขอบคุณ

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับในมาตรา ๔ วรรคสาม ซึ่งกรรมาธิการเพิ่ม กระผมเข้าใจว่าในวรรคสามนี้ก็คงเอามาจากมาตรา ๑๘ (๓) ซึ่งมีความประสงค์ที่จะให้กระทรวงการคลังนำเงินส่วนที่ยังไม่ได้ใช้ไปหาดอกผล ในร่างเดิมของรัฐบาลในมาตรา ๑๘ (๓) เขียนไว้ให้กว้างกว่าในร่างของกรรมาธิการ คือเขียนว่าให้นำไปลงทุนในกิจการที่ไม่เป็นการเสี่ยงภัย ฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้าเผื่อจะให้สนองวัตถุประสงค์ในเรื่องเกี่ยวกับหาดอกผล กระผมเห็นว่าควรจะมีการเพิ่มเติมถ้อยคำบางประการลงไป เพราะในปัจจุบันนี้มีสถาบันการเงินซึ่งได้แก่พวกบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งถ้าพูดถึงในความมั่นคงก็มีไม่น้อยกว่าธนาคารพาณิชย์ ฉะนั้นจะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะพิจารณาเพิ่มต่อไปว่า หรือการลงทุนอย่างอื่นที่ไม่เป็นการเสี่ยงภัย ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ข้อความที่กระผมขอเพิ่มเติมนี้ อาจจะทำให้สมาชิกบางท่านมีข้อสังเกตว่าจะเป็น การเปิดทางให้กระทรวงการคลังนำเงินไปลงทุนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น และจะขาดการควบคุม กระผมก็ใคร่ขอประทานกราบเรียนให้ท่านประธานกรุณาไปดูในมาตรา ๒๗ ซึ่งเดิมนั้นในร่างของรัฐบาลไม่ได้มีการควบคุมโดยฝ่ายทางรัฐสภา อันนั้นก็เป็นที่ไปได้ เพราะว่าในร่างเดิมของมาตรา ๒๑ ในการทำรายงานการใช้จ่ายเงินกองทุนนี้ ก็ทำรายงานเพียงแต่คณะรัฐมนตรีและก็จบสิ้นกัน แต่กระผมกับคุณพนัส สิมะเสถียร ได้ขอแปรญัตติว่า งบรายรับรายจ่ายของกองทุนนี้จะต้องเสนอให้รัฐสภาทราบ...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถึงเวลาเสียก่อนไม่ดีหรือ ที่คุณสงวนไว้

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : อันนี้มิได้ครับ อันนั้นแก้แล้วครับ คือกระผมเพื่อจะชี้แจงให้เห็นว่าถ้าจะเปิดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนำเงินไปลงทุนในกิจการอย่างอื่นที่ไม่เสี่ยงภัย ก็มีการควบคุมที่อยู่ ฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาว่า จะเป็น

การสมควรหรือไม่ที่จะเติมข้อความอย่างที่กระผมได้กราบเรียนไว้ในมาตรา ๔ วรรคสาม
ขอพระองค์

พลตรี ศิริ ลีโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ กรรมการ
ได้หารือกันแล้วก็คิดว่า ถ้าจะเติมคำว่า “ออมทรัพย์เพื่อความคล่องตัวนั้นก็ไม่ได้ขัดข้อง เพราะ
เหตุว่าที่แรกกรรมการมุ่งอย่างเดียว คือว่าในการที่จะใช้เงินกองทุนสงเคราะห์นี้ เราแบ่ง
ออกเป็น ๒ พวก พวกหนึ่งเงินกองทุนสงเคราะห์ที่เหลือและไม่มียุทธศาสตร์ที่จะใช้ และยังไม่
มีความจำเป็นจะใช้ ก็อยากจะหารายได้ให้มากที่สุด เพื่อเพิ่มกองทุนสงเคราะห์ให้มากขึ้น
ส่วนเงินส่วนหนึ่งที่เป็นจะต้องใช้ประจำปีนั้นก็ฝากไว้ที่กระทรวงการคลัง และกระทรวงการคลัง
โดยกรรมการอาจจะโยกย้ายเงินนี้เพื่อสะดวกในการใช้จ่ายใช้สอยไปสู่ท้องถิ่นต่าง ๆ ตาม
อนุมัติคณะรัฐมนตรี ซึ่งในข้อต่างๆ ก็ปรากฏว่าย่อมกระทำได้อยู่แล้ว ฉะนั้นในเหตุนี้เอง
เมื่อมีสมาชิกผู้ที่มีเกียรติได้แนะนำ ก็อยากจะกราบเรียนว่า คณะกรรมการก็ใคร่จะเพิ่มเติม
เป็นอย่างนี้ว่า “เงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรที่กระทรวงการคลังเก็บรักษาไว้ตามวรรคสอง
ให้กระทรวงการคลังนำไปหาดอกผลได้โดยการออมทรัพย์ หรือฝากประจำกับธนาคารที่เป็น
รัฐวิสาหกิจ หรือการ...”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอประทานโทษครับ โดยการฝากออมทรัพย์
ใช้ใหม่ครับ)

พลตรี ศิริ ลีโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): โดยการฝากออมทรัพย์ ประทานโทษ
ครับ “หรือฝากประจำกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือการซื้อหลักทรัพย์ของรัฐบาล” ส่วน
สมาชิกผู้ที่มีเกียรติได้กล่าวว่า ควรจะให้ฝากบริษัทเงินทุนนั้นกระผมคิดว่าอาจจะผิดเจตนารมณ์
เพราะบริษัทเงินทุนนั้นไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ แต่บางคราวนั้นอาจจะเป็นการเสี่ยงภัย ซึ่งเราไม่รู้
ภายหน้าจะเป็นอย่างไร กระผมไม่อยากจะให้นำเงินนี้ไปสู้บริษัทเงินทุนซึ่งไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์: ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับที่ท่านประธาน
กรรมการได้เสนอมานี้ และก็ไม่ได้ขัดข้องที่จะเปลี่ยนแปลงในประเภทนี้ ซึ่งกระผมขอที่จะ
ทำความเข้าใจกับสภานี้เพิ่มเติมก็คือว่า เหตุผลประการหนึ่งที่กระผมคิดว่าควรจะมีการฝาก

ปล่อยให้ฝากชนิดกว้าง ๆ ได้ แต่ข้อนี้กระผมไม่ยืนยัน อาจจะเป็นลักษณะการในการนี้เท่านั้น ขณะนี้ถ้าสมมติว่ากระทรวงการคลังหาผลประโยชน์โดยใช้ คอลลัสโตน (call loan) นี้อัตราดอกเบี้ย ๑๑ ถึง ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอันนี้ไม่ใช่เงินฝาก แล้วก็จะเป็นการฝากชนิดหนึ่งเหมือนกันเขาก็ทำเป็นบัญชีเงินฝาก ถ้าหากว่าเรากำหนดไว้เช่นนี้ ต้องเป็นเซฟวิ่ง แอคเคานท์ และเป็นเงินฝากประจำ เครื่องมืออันนี้จะขาดไปที่กระผมเสนอไม่ได้มีเจตนาว่าจะต้องเป็นเงินฝากรายวันอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ บุญมา วงศ์สวรรค์ ได้อธิบายเมื่อที่นี่ กระผมหมายถึงว่า ในการฝากนี้ถ้าปล่อยให้กว้าง ๆ แล้วก็อาจจะทำได้ ๓ ประเภท ประเภทหนึ่งเป็นเซฟวิ่ง แอคเคานท์ ซึ่งมีความคล่องตัวดียิ่งกว่าการฝากประจำ ดังที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งเมื่อตะกี้นี้ได้กล่าวไว้ถูกต้องแล้ว ที่นี้ก็การฝากประจำนี้ก็ดำเนินการไปได้ แต่ที่นี้ถ้าเราจะให้กองทุนสงเคราะห์เกษตรกรนี้ซึ่งเป็นกองทุนที่นับวันจะเพิ่มพูนและยืนยาว อาจจะมีลักษณะการการเงินในวันหนึ่งวันใดซึ่งทำให้การใช้วิธีการ คอลลัสโตน ซึ่งว่ามั่นคงและได้ดอกเบี้ยสูงขึ้นเป็นอันมากเช่นนี้ ถ้าเปิดให้กระทรวงการคลังทำได้ และก็ทำกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ก็อาจจะช่วยเกษตรกรด้วย แต่ในข้อนี้ถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการหรือท่านสมาชิกเห็นว่าจะเป็นการที่จะเปิดให้กว้างจนเกินไป กระผมไม่ติดใจ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เตียว คือท่านสมาชิกต้องการให้เปลี่ยน เท่าที่ผมจับความได้ นะครับ คือให้อ่านว่า "ให้กระทรวงการคลังนำไปหาดอกผลได้โดยการฝากกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ" ใช่ไหมครับ ฝากเฉย ๆ นะ จะฝากอย่างไรก็ช่างเขา ดอกผลมันบังคับไว้บรรคหน้าแล้ว คำว่า "ดอกผล" บังคับไว้แล้วคือถ้าไปฝากกระแสรายวันก็ไม่ได้ดอกผล

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ก็ใช่ครับ เพราะชัดเจนอยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ให้ใช้คำว่า "ฝาก" เฉย ๆ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : แต่ที่นี้ถ้าทางกรรมาธิการเป็นอย่างนี้ กระผมเองก็ไม่ขัดข้องและไม่อยากให้เสียเวลาที่ประชุมนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ กรรมาธิการเอาอย่างที่ท่านเสนอเมื่อที่นี้นะครับ

พลตรี ศิริ ลีโยทิน (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ ขอยืนยันอย่างเมื่อคืนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ท่านสมาชิกก็ไม่ขัดข้อง

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังมีข้อข้องใจในมาตรา ๔
วรรคแรกนะครับ ที่คณะกรรมการแก้ไข คือข้อความที่แก้ไขนั้น ในบรรทัดที่ ๓ “ส่งเสริม
เกษตรกรในการผลิตและจำหน่ายผลิตผล” อันนี้กรรมการตัดคำว่า “เพิ่มผล” และคำว่า
“พยุगरาคา” อันนี้กระผมคิดว่าจะไม่เป็นไปตามความเป็นจริงซึ่งเป็นอยู่ในขณะนี้ กระผมมี
ความเห็นที่ข้อความเดิมตามร่างเดิมนั้นน่าจะเหมาะสมอยู่แล้วกระผมมีเหตุผลว่า ในขณะนี้
เกษตรกรของเรามีจุดอ่อนอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่า ไม่สามารถที่จะทำการเพิ่มผลิตผลได้อย่าง
เต็มที่ ยกตัวอย่าง อย่างการปลูกข้าว ถ้าหากว่าเทียบกับประเทศอื่นแล้ว เราจะเห็นว่า การ
ปลูกข้าวของชาวนาของเรามีข้อบกพร่องอยู่มาก ทำให้ผลิตผลต่อไร่ นั้น ถ้าเทียบกับประเทศอื่น
แล้วน้อยมาก อย่างยกตัวอย่างว่า เฉลี่ยทั่วประเทศผลิตผลต่อไร่เพียง ๒๐ กว่าถัง อย่างนี้
เป็นต้น แต่ว่าในตอนี้กระผมก็ไม่ทราบสถิติแน่นอนคือเท่าที่กระผมได้ทราบมา แต่ถ้าเทียบกับ
ประเทศอื่นแล้วผลิตผลต่อไร่ของเขา ๕๐-๖๐ ถังหรือมากกว่านั้น เพราะฉะนั้นร่างเดิมนั้น
น่าจะมุ่งต่อการส่งเสริมเกษตรกรในการเพิ่มผลิตผลนั้น กระผมว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมกว่า
ถ้าหากว่าเป็นแต่เพียงว่าส่งเสริมเกษตรกรในการผลิตเฉย ๆ นั้น มันเป็นข้อความที่ไม่ชัดเจน
จะผลิตอย่างไร อาจจะไม่เพิ่มผลิตผลก็ได้ ผลิตธรรมดานี้ก็ได้อีก กระผมเห็นว่าข้อความเดิม
นั้นดีกว่า นั้นประการหนึ่ง ประการที่สอง ข้อความเดิมเขาใช้คำว่า “พยุगरาคาซึ่งผลิต” นี้
เป็นข้อความเดิม อันนี้ก็เหมือนกันครับ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเกษตรกรของเราปัจจุบันก็คือ
เรื่องจำหน่ายผลิตผลของเขาไม่ได้ราคาเท่าที่ควร เวลาเกิดวิกฤติการณ์ในทางเกษตรกรรม
คือขายไม่ออก แล้วชาวนาก็ได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับความล้มจม ยกตัวอย่าง อย่าง
การปลูกปออย่างนี้ เวลาที่เกิดการแข่งขันกับต่างประเทศขึ้น อย่างประเทศอินเดียหรือประเทศ
ปากีสถาน ทำการผลิตผลได้มาก ราคาปอของเราตกต่ำ ตกต่ำจาก ยกตัวอย่างว่า ราคาโลกรั่มละ
๒-๓ บาท ลงมาถึง ๔๐-๕๐ สตางค์อย่างนี้ เกษตรกรได้รับความลำบากมาก พืชผลอย่างอื่นก็
เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกษตรกรหรือชาวนาเรียกร้องมากที่สุด ก็คือว่าเสถียรภาพ
ของราคาที่จะทำให้เกษตรกรนี้ดำรงฐานะอยู่ได้ตามสมควร ไม่ใช่ว่าพอปลูกมาแล้ว ปีนี้ราคา

ตกต่ำ ก็ตกต่ำเสียจนล่มจมไปขาดทุนเสียหายไป แล้วก็ไปเขาก็ไม่มีกำลังใจที่จะทำการเพาะปลูกพืชประเภทนั้นขึ้นมา อันนี้เป็นจุดอ่อนหรือเป็นปัญหาซึ่งชาวนาหรือเกษตรกรทั่วประเทศต้องประสบอยู่ และได้เรียกร้องมาเป็นเวลานานแล้วว่า จะให้รัฐบาลนี้พยุงราคาคือรับประกันว่า ถ้าหากว่าราคาของผลิตผลแต่ละอย่างนี้ลดลงจากระดับหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เกษตรกรนี้ได้รับความล่มจมหรือได้รับความเสียหาย ไม่สามารถที่จะดำรงต่อไปได้แล้วก็ขอให้รัฐบาลนี้ประกันราคาอันนั้นไว้หรือพยุงราคาอันนั้นไว้ เพราะฉะนั้นกรมจึงเห็นว่าร่างเดิมซึ่งใช้คำว่า “พยุงราคา” นี้แหละครับ จึงเป็นร่างที่เหมาะสมแล้ว ที่คณะกรรมการมาตัดออกแล้วก็มาใช้คำว่า “จำหน่าย” แทนนี้ มันไม่ได้เป็นเครื่องประกันชาวนาว่า ถ้าหากว่าราคาผลิตผลของเขา ลดลงจากระดับหนึ่งซึ่งเขาจะดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้แล้ว มันไม่มีประกัน เป็นแต่เพียงจำหน่ายเฉยๆ ไม่ใช่จะไม่ทราบว่าจะจำหน่ายอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกรมจึงใคร่จะขอรับคำสั่งแจงจากคณะกรรมการว่ามีความมุ่งหมายอย่างไรที่ไปตัดข้อความเดิมตามร่างเดิมนั้นออก ขอขอบคุณครับ

พลตรี ศิริ ลีโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ กรรมการขอกราบเรียนชี้แจง ดังต่อไปนี้ ในมาตรา ๔ นั้น เราระบุไว้ว่า ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร” ในกระทรวงการคลังประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๕ เพื่อ... เพื่ออะไรบ้าง เราแยกออกเป็นประเภท คือ ๑. เพื่อเป็นทุนหมุนเวียน ๒. เพื่อใช้จ่ายช่วยเหลือ ๓. ส่งเสริมเกษตรกรในการผลิต ๔. จำหน่ายผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร ได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติได้มาขอแปรญัติติ และกรรมการก็เห็นด้วยเห็นด้วยที่ว่าการที่สมาชิกผู้มีเกียรติสงสัยว่า ตัดคำว่า “เพิ่มผลผลิต” ออกนั้น ด้วยเหตุดังนี้ คือส่งเสริมเกษตรกรในการผลิต การส่งเสริมเกษตรกรในการผลิตนี้กว้างขวางกว่า เพราะเราจะต้องคำนึงถึงว่าในบางครั้งผลผลิตบางชนิดเราก็ไม่ต้องการเพิ่มเพราะว่าภาวะตลาด ภาวะของตลาดคือการซื้อ หรือความต้องการของตลาดนั้นบางครั้งอาจจะเปลี่ยนแปลงไป และเมื่ออาจจะเปลี่ยนแปลงไปแล้ว เราไม่จำเป็นที่จะต้องเพิ่มผลผลิต แต่เราส่งเสริมการผลิตให้ได้พอดีกับความต้องการภายในประเทศหรือตามภาวะของตลาดเท่านั้น ถ้าหากว่าเพิ่มเสียอย่างเดียว เราก็ทำอย่างอื่นไม่ได้ เพราะฉะนั้นในการผลิตนี้ อาจจะทั้งเพิ่ม อาจทั้งให้คงและอาจทั้งลด

ทำได้ทุกประการ ก็เห็นว่ากว้างกว่าเป็นประการหนึ่ง ส่วนเรื่องการพยุงราคาซึ่งผลผลิตนั้น เราเปลี่ยนเป็นจำหน่ายนั้น ในการจำหน่ายโดยปกติแล้วรัฐจะไม่เข้าไปช่วยเหลือในการจำหน่ายผลผลิตเลย เป็นอันขาด รัฐจะเข้าไปช่วยเหลือในการจำหน่ายผลผลิตในเมื่อเกิดวิกฤติการณ์ในเรื่องราคาตลาด กระทบกระเทือนต่อเกษตรกร เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เราใช้คำว่า "จำหน่าย" นั้นอาจจะเป็นที่จำหน่ายในการพยุงราคาด้วย เพราะฉะนั้นในตลาดที่ภาวะปกติแล้วรัฐบาลจะไม่เข้าไปยุ่ง เพราะฉะนั้นเราจะเห็นได้ชัด ซึ่งต่อไปจนถึงในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ เราได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการไว้ว่าจะทำอะไรบ้าง ซึ่งในนั้นมีทั้งโครงการพยุงราคาอยู่ในนั้นด้วยแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้เราแยกประเภท และกรรมวิธีการเองก็พยายามทบทวนเหมือนกันว่า ที่ใส่คำว่า "จำหน่าย" นั้นก็คือจำหน่ายในขณะที่เมื่อมีวิกฤติการณ์ที่ต้องการจะช่วยผลผลิตของเกษตรกรนั่นเอง คือรวมทั้งพยุงราคาด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการแยกประเภทนี้เท่านั้น รายละเอียดของกรรมกำรนั้นอำนาจหน้าที่อยู่มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แล้ว จึงขอกราบเรียนชี้แจง

พันเอก สมคิด ศรีสังคม :ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจที่ท่านประธานกรรมวิธีการได้กรุณาชี้แจงมานั้น สำหรับในเรื่องการผลิต กระผมเข้าใจว่ามีความมุ่งหมายทั้งในการผลิตธรรมดาและการเพิ่มผลผลิตด้วย อันนี้กระผมก็ไม่ตั้งใจ แต่ว่าในเรื่องพยุงราคานี้กระผมก็ยังติดใจอยู่ คือ ถ้าหากว่าเราจะใช้คำว่า "จำหน่าย" เฉยๆ เกรงว่าจะไม่รวมถึงการช่วยเหลือชาวนาหรือว่าเกษตรกรในเวลาเกิดวิกฤติการณ์ขึ้น ช่วยเหลือในการจำหน่ายในขณะนี้ ขึ้นกรรมวิธีการหรือว่าท่านคณะกรรมการ หรือว่าสภานี้อาจจะเข้าใจอย่างที่ท่านประธานกรรมวิธีการชี้แจง บอกว่าการจำหน่ายนี้มันรวมทั้งการพยุงราคาด้วย แต่ว่ากฎหมายนี้เมื่อออกไปแล้ว ผู้ที่จะปฏิบัติตามกฎหมายนี้ก็เปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย เพราะฉะนั้นเมื่อใช้คำว่า "จำหน่าย" เฉยๆ อาจจะมีการตีความกันว่า ถ้าหากว่าเป็นเรื่องจำหน่ายแล้ว จะนำกองทุนนี้ไปช่วยเหลือ ที่ในเวลาเกิดวิกฤติการณ์ขึ้นมา ถ้าหากว่าราคาตกต่ำไปจากระดับที่ชาวนาหรือว่าเกษตรกรเขาไม่สามารถที่จะดำรงอยู่ได้แล้ว ก็อาจจะไม่มีการช่วยเหลือกันก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าใช้คำว่า "พยุงราคา" กระผมเห็นว่าจะเป็นคำบังคับหรือข้อความที่ชัดเจนกว่า ถ้าหากว่าเกิดวิกฤติการณ์ขึ้นมาแล้ว รัฐบาลจะต้องพิจารณาว่าระดับราคาใดเกี่ยวกับพืชผลประเภทใดที่

เกษตรกรจะสามารถดำรงอาชีพของเขาอยู่ต่อไปได้ แต่ถ้าหากว่าเราไม่ทำอย่างนี้แล้ว มันก็จะไม่เป็นค่าที่แรงจูงใจที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ดำเนินการเพื่อช่วยเหลือชาวนา โดยแท้จริง เพราะว่าปัญหาเรื่องนี้แหละครับ ปัญหาเรื่องราคาคือเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดครับ เกี่ยวกับชาวนา ถ้าหากว่าไม่มีวิกฤตการณ์ เหตุการณ์ปกติแล้ว เราไม่ต้องไปยุ่งกับเขาหรอกครับ ถ้าราคาพอสมควร เขาขายของเขาเอง เขาได้ผลกำไรของเขาเอง เพราะว่าเขาสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในระดับราคาอันนั้น แต่ว่าถ้าหากเกิดวิกฤตการณ์ราคามันตกต่ำไปอย่างตัวอย่างที่ กระทบได้ยกตัวอย่างมาเมื่อสักครู่นี้ แล้วเขาก็ดำรงอยู่ไม่ได้ แต่ที่นี้รัฐบาลเท่าที่ผ่านมาแล้ว ก็ปล่อยให้มันเป็นไปตามยถากรรม ประชาชนก็ได้รับความเดือดร้อน แล้วในที่สุดเขาก็ไม่ได้สนใจในการที่จะประกอบอาชีพในการปลูกพืชผลประเภทนั้น เพราะฉะนั้นกระทบก็ยังคงติดใจอยู่ว่า ควรที่จะใช้คำว่า "พยุงราคา" เพื่อให้มันแน่นอน ขอขอบคุณครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบผมอยากกราบเรียนชี้แจงเพื่อเป็นข้อแจ้งชัดในการพิจารณา ได้โปรดกรุณาดูมาตรา ๑๗ เขียนไว้ว่า "ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาโครงการส่งเสริมเพิ่มผลผลิตและโครงการพยุงราคาซึ่งผลิตผล

(๒) พิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินสำหรับโครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและโครงการพยุงราคาซึ่งผลิตผลเกษตร"

นี่ก็เป็นหน้าที่ซึ่งกล่าวชัดแยกออกมา กระทบกราบเรียนแล้วว่า มาตรานี้เพียงแต่ระบุประเภทการดำเนินงานซึ่งควบคุมไปถึงอยู่แล้ว แต่รายละเอียดในการปฏิบัติอย่างไร นั้นอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ก็ปรากฏอยู่ นอกจากนั้นมาตรา ๑๘ ยังกล่าวชัดว่า กิจกรรมตามโครงการที่จะใช้จ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรได้นั้น ได้แก่กิจการดังต่อไปนี้ ในหน้า ๖ เขียนว่า "(๒) การพยุงราคาผลิตผลเกษตรขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารในประเทศโดย

(ก)...

(ข)...

(ค)..."

ซึ่งอันนี้เป็นการแจ้งชัดในรายละเอียดเรื่องอำนาจและหน้าที่อยู่แล้ว จึงกราบเรียนชี้แจงมาเพื่อสุดแล้วแต่จะกรุณาพิจารณา

นายวิรัช กุมุทมาศ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมนายวิรัช กุมุทมาศ กระผมมีความเห็นด้วยกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอโทษที่เอ่ยนาม คือท่านพันเอก สัมคิด ศรีสังคม ที่ได้แสดงความเห็นไว้ เพราะว่ามาตรา ๔ นี้เป็นมาตราสำคัญกว่ามาตรา ๑๗ มาตรา ๔ นี้เป็นมาตราที่พูดถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ในการที่เราจะจัดกองทุนสงเคราะห์ทางเกษตรให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นเราควรจะต้องเน้นสิ่งที่เราควรเน้นในมาตรานี้ การเน้นคำว่า "พยุगरาคา" ก็ควรจะเป็นสิ่งที่ควรกระทำเป็นข้อ (๔) เพิ่มขึ้นโดยให้การจำหน่ายผลผลิตเป็นข้อ (๕) ก็คงจะทำได้ คือว่าการจำหน่ายผลผลิตนั้น คณะกรรมาธิการต่อไปอาจจะพิจารณาในเรื่องการหาตลาด อาจจะไปเน้นไปในด้านนั้นมากกว่าการพยุगरาคา เพราะฉะนั้นถ้าหากเพิ่มการพยุगरาคานี้ในมาตรานี้ ก็ย่อมจะเด่นชัดเป็นประโยชน์สำหรับเกษตรกรมากขึ้น กระผมเคยรับทราบมาว่า เรื่องการพยุगरาคานี้เป็นจุดอ่อนอย่างยิ่งของพวกเกษตรกรของเรา ในเมื่อมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้น เมื่อมีเงินงบประมาณเกี่ยวกับการพยุगरาคาจำกัด มักจะมีนายทุนหรือคนกลางไปกว้านซื้อข้าวหรือผลิตผลทางเกษตรต่าง ๆ แล้วเอาข้าวและผลิตผลเกษตรต่าง ๆ นั้นมาขายให้แก่คณะกรรมการพยุगरาคา หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวกับการพยุगरาคาจนเงินหมด โดยที่ชาวนาที่แท้จริงไม่มีโอกาสได้เข้ามาขาย เพราะฉะนั้นชาวนาก็ได้ขายผลิตผลต่ำกว่าเดิม โดยที่มีนายทุนและคนกลางนั้นมาขายแทน กว้านซื้อมาขายแทน จนเงินงบประมาณนั้นหมดไปก่อน โดยประโยชน์อันนั้น ซึ่งรัฐบาลต้องการให้ถึงชาวนาโดยตรง ไม่ถึงชาวนา เพราะว่าไม่มีงบประมาณจำกัด เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็ควรจะต้องเขียนเน้นลงไปนโยบายและวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๔ นี้ กระผมใคร่ขอเสนอท่านกรรมาธิการและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดกรุณาพิจารณาข้อนี้ด้วย ขอขอบคุณอย่างสูงครับ

นายกระจำ พันธ์มุนานิน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่เรียนชี้แจงเสริมท่านประธานคณะกรรมการ ต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายไว้แล้วก็ตามว่า นี้ว่า ในการที่คณะกรรมการได้แก้ไขถ้อยคำนั้นนะครับ ก็เพราะว่าคณะกรรมการได้เล็งเห็นว่า

เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้มีความหมายที่กว้างขวางและลึกซึ้งกว่าที่ตัวอักษรปรากฏ กล่าวคือว่าเป็นความพยายามครั้งแรกของรัฐบาลที่จะช่วยเหลือเกษตรกรโดยการพัฒนาอาชีพเกษตรกรไปในลักษณะซึ่งทำให้เกษตรกรมีรายได้ และมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ดังนั้นเราจึงได้หลีกเลี่ยงการใช้คำว่า “เพิ่มผลผลิต” เพราะว่าการเพิ่มผลผลิตนั้นไม่ได้หมายความว่าทำให้เกษตรกรมีรายได้และฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้นเสมอไปนะครับ วัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ คือต้องการให้ตัวเกษตรกรที่ได้รับผลจากการกองทุนนี้โดยตรง คือมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงพัฒนาความเป็นอยู่ของเขาให้ดีขึ้น ดังนั้นเราจึงไม่ใช่คำว่า “เพิ่มผลผลิต” และเราจึงหลีกเลี่ยงการใช้คำว่า “พุงราคา” ก็ตั้งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคนสุดท้ายได้อภิปรายแล้วว่า ถ้าเรายึดติดอยู่กับแนวความคิดของการพุงราคาแต่อย่างเดียวนั้นก็ต้องไปประสบช่องโหว่ อย่างที่ท่านได้อภิปรายแล้วว่า จึงจะพุงราคา เกษตรกรก็ไม่ได้รายได้ ดังนั้นเราจึงเขียนเปิดกว้างไว้ เพราะว่าเราถือว่ามาตรา ๔ นี้เป็นมาตราสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ เป็นหัวใจสำคัญ การที่จะเขียนหัวใจให้แคบก็จะทำให้การปฏิบัติรัดตัวเกินไปเราจึงเขียนหัวใจให้กว้าง แล้วไปเขียนรายละเอียดไว้ในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ซึ่งมีทั้งการพุงราคาที่ท่านสมาชิกข้องใจ และมาตรการอื่น ๆ แต่กระผมใคร่จะกราบเรียนย้ำว่าวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ แล้วก็ข้อความที่เราพยายามเขียนนี้ก็เพื่อนำไปถึงการพัฒนาอาชีพเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรได้รับผลโดยตรง ไม่ใช่พ่อค้าคนกลาง ขอขอบคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม :ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจที่ท่านกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงมา สำหรับเรื่องการผลิตนั้น กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า กระผมไม่มีข้อข้องใจ ปัญหาเรื่องที่เกษตรกรประสบกันอยู่ทุกวันนี้ก็คือว่า การผลิต การผลิตนั้น อย่างหนึ่งก็คือว่าผลิตไม่ได้ผลผลิตเท่าที่ควร อันนี้กระผมก็ไม่ได้ตั้งใจแล้ว ประการที่สำคัญที่สุดนะ เมื่อเขาผลิตมาแล้ว เขามีสตลาดจำหน่าย แต่ว่าถ้าหากว่ามีตลาดแต่ได้ราคาไม่ได้เท่าที่ควร เพราะฉะนั้นเมื่อราคาได้ไม่เท่าที่ควร เมื่อราคามันตกต่ำถึงขนาดที่เขาไม่สามารถที่จะดำรงอยู่ ความล้มลุ่มมันก็มาสู่เขา อันนี้มันก็หมุนเวียน แล้วเกษตรกรก็ประสบกันมาอยู่ตลอดเวลา สำหรับเรื่องกรจำหน่ายนั้นนะ กระผมคิดว่าถ้าหากราคามันพอสมควรนั้น รัฐบาลไม่จำเป็นที่จะต้องไปยุ่ง ไม่จำเป็นที่จะต้องไปเกี่ยวข้องอะไร อย่างราคาปอ อย่างสมมติว่ากิโลกรัมละ ๒ บาท ๓ บาท

๔ บาท ๕ บาท หรืออะไรทำนองนี้ ถ้ามันสูงกว่าระดับที่เขาสามารถที่จะดำรงอยู่แล้ว เรื่องการจำหน่ายนี้ เราไม่จำเป็นที่จะต้องไปเกี่ยวข้องกับเขา เขาไปซื้อไปขายเองได้ เพราะฉะนั้นเราเป็นห่วงแต่เพียงว่าราคาของมันจะตกลงไปในละครับ ถ้าหากว่าเราไม่ระบุไว้ในมาตรา ๔ แล้ว มันก็จะไม่แจ่มชัด ฉะนั้นกระผมจึงยังอยากจะให้กำหนดไว้ ถ้าหากว่าใช้คำว่า "จำหน่าย" นี้ ในทางปฏิบัตินะครับ รัฐบาลรับซื้ออย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคุณวิรัช ที่กล่าวไปแล้วนี้ ในทางปฏิบัติมันมีช่องโหว่อยู่มาก รัฐบาลให้เงินแก่เจ้าหน้าที่ไปซื้อ แต่เขาไม่ไปซื้อในราคาที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ เขาก็ปล่อยให้ขายทุนไปก่อนซื้อ แล้วราษฎรไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ซื้อขายให้ เขาก็บอกว่าเงินหมด อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ประชาชนชาวนาหรือว่าเกษตรกรได้ประสบมาแล้ว แล้วก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ไม่มีทางแก้ครับ เมื่อไปหาเจ้าหน้าที่ไปขอเสนอขายผลิตผลให้ เขาก็บอกว่าเงินหมดแล้ว งบประมาณหมดแล้ว แต่ความจริงมันไม่หมด เพราะฉะนั้นเมื่อไปอย่างนั้น ราษฎรก็หมดที่พึ่ง ในที่สุดก็ตกเป็นเหยื่อของนายทุน เพราะฉะนั้นในการที่เราจะเป็นห่วงเรื่องการจำหน่ายนั้นไม่มีเรื่องที่น่าจะเป็นห่วงหรอกครับ เป็นห่วงอยู่ที่ระดับราคาในขณะใดขณะหนึ่ง ถ้าหากว่าระดับราคาในขณะใดขณะหนึ่งที่สามารถที่จะทำให้เกษตรกรขายผลิตผลของเขาได้พอที่เขาจะดำรงชีพอยู่ต่อไปแล้ว มันก็ไม่มีปัญหาถ้าหากว่าราคามันตกต่ำจากระดับนั้นนะครับ มันก็จึงเกิดปัญหาขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อมันเป็นอย่างนั้นแล้ว ปัญหาการพยุงราคามันจึงเป็นปัญหาที่สำคัญ เพราะฉะนั้นกระผมจึงยังอยากจะใคร่ยืนยันตามร่างเดิมแล้วแต่สภานี้จะพิจารณา ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ มีความเห็นว่าในการพิจารณามาตรา ๔ นี้ ถ้าพิจารณากันแล้วก็เห็นว่าคณะกรรมการได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของกฎหมายนี้ไปทั้งสิ้น เริ่มแรกตั้งแต่ขีดเส้นใต้ในบรรทัดที่ ๒ คือการตั้งกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรในกระทรวงการคลัง กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่กระทรวงเกษตรฯ เสนอมา สภานี้รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ไป โดยเห็นว่าเป็นหน่วยงานของกระทรวงเกษตรฯ แต่ว่าคณะกรรมการไปเปลี่ยนโดยบังคับให้กองทุนสงเคราะห์เกษตรกรนี้ไปอยู่ในกระทรวงการคลัง นี่ประการหนึ่ง กระผมคิดว่าควรจะพิจารณาถึงหลักการที่รับไปครั้งแรก ว่าเจตนาของสภานี้ถือว่างานนี้เป็นงานของกระทรวงใดเป็นแม่ข่าย ถ้าดูกฎหมายฉบับนี้โดยตลอดที่

คณะกรรมการก็ไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว งานไปหนักอยู่ที่กระทรวงการคลัง ผลที่จะเกิดต่อไปต่อเกษตรกรรมนั้น ระหว่างกระทรวงการคลังกับกระทรวงเกษตรฯจะเป็นอย่างไร นี่เป็นปัญหาที่สภาจะต้องพิจารณา ในการพิจารณาในมาตรา ๔ วรรคหนึ่งนี้ ถ้าเอาตามร่างเดิมตามที่รับหลักการไป ก็จะมีข้อความปรากฏว่า "มาตรา ๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนเรียกว่า "กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร" ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๕ เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและพยุรราคาซึ่งผลผลิตเกษตรกรรมขั้นต้น และผลิตภัณฑ์อาหาร" นี่คือร่างเดิม ร่างเดิมนี่มีเจตนาว่าการตั้งกองทุนนี้เป็นที่แน่นอนเมื่อกระทรวงเกษตรฯ เป็นผู้เสนอไปกองทุนนี้ย่อมขึ้นอยู่กับกระทรวงเกษตรฯ นี่ตามความเข้าใจของกระผม และเจตนาให้จ่ายเงินตามมาตรา ๕ เพื่อการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและพยุรราคาแก่ผลผลิตเกษตรกรรมขั้นต้นตามความหมายในมาตรา ๓ และผลิตภัณฑ์อาหาร เพียงเท่านั้น ในเรื่องวัตถุประสงค์นี้กระผมเห็นว่าคณะกรรมการก็มาขยายให้เพิ่มขึ้นให้กว้างขึ้น ในการที่กรรมการมาขยายให้เพิ่มขึ้นกว้างขึ้นคือให้กองทุนอยู่ในกระทรวงการคลัง นี่คือเจตนาเปลี่ยนไปหรือเปล่า สภาจะต้องพิจารณา

๒. ให้เป็นทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือส่งเสริมเกษตรกรในการผลิตและจำหน่ายผลผลิตในการผลิตนั้น ไม่มีปัญหา การจำหน่ายกระผมมีความเห็นว่า การจำหน่ายนั้นน่าจะรวมถึงการพยุรราคาด้วย การพยุรราคานี้ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องจำเป็น เพราะว่าท่านสมาชิกท่านหนึ่งพูดถึงว่าเจ้าหน้าที่เคยทำอย่างนั้นอย่างนี้ ทำไม่ได้ เมื่อก่อนการช่วยเหลือเกษตรกรนี้ เงินมาก่อนหนึ่งถึงเกษตรกรเพียงเล็กน้อย เพราะรัฐบาลที่แล้ว ๆ มานั้น จำแนกการช่วยออกไปหลายหน่วยเหลือเกินเริ่มตั้งแต่คณะกรรมการชานาของสำนักนายภาฯ กรมการข้าว กรมเกษตรกรรมสหกรณ์ แล้วก็กรมอะไรเยอะแยะ ได้เงินมาก่อนหนึ่ง สมมติว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปเป็นค่าเงินเดือนเสียบ้าง ค่ารถ ค่าพาหนะ ค่าน้ำมันเสียบ้าง ไปถึงชาวนาจริง ๆ ก็ ๒๐๐ ล้านบาทใน ๑,๐๐๐ บาทที่เคยทำ ทำมาอย่างนี้ สมาชิกท่านหนึ่งจึงท้วงติง แต่กระผมคิดว่ากฎหมายที่เราจะออกต่อไปนี้เป็นกฎหมายที่จะให้รัฐบาลปัจจุบันปฏิบัติอยู่ชั่วระยะหนึ่งคือการเริ่มต้นรัฐบาลปัจจุบันนั้นกระผมคิดว่าสภาก็คงเห็นแล้วว่า รัฐมนตรีแต่ละท่านมือท่านก็อยู่ในทางที่สะอาด เหน่าจะไว้ใจได้ รัฐบาลต่อไปสภาก็ได้ลงมติไปแล้วว่า นายกรัฐมนตรี

จะต้องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผู้สมัครสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง เหมือนกับต่อไปนี้ประชาชนคนไทย ๔๐ กว่าล้านเป็นผู้เลือกตั้งนายกรัฐมนตรีเข้ามาเอง เพราะต้องเลือกจากพรรคการเมือง ประชาชนเขานิยมนับถือในนโยบายใดเห็นว่าจะแก้ไขวิกฤติการณ์ และเหตุการณ์ของบ้านเมืองได้ เห็นว่าจะทำให้บ้านเมืองเจริญไปได้ เขาก็ยอมที่จะต้องเลือกตั้ง พรรคนั้นเข้ามา มีเสียงข้างมากในสภา พรรคที่มีเสียงข้างมากในสภาย่อมเป็นรัฐบาล หัวหน้าพรรค ก็เป็นนายกรัฐมนตรี เท่ากับประชาชนเขาเลือกรัฐบาลของเขาเอง เลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรงก็ว่าได้ ดังนั้นกฎหมายนี้ที่จะออกไปเพื่อให้เป็นเครื่องมือของเจ้าหน้าที่ข้าราชการที่ทุจริตนั้น กระผมคิดว่าคงจะลดน้อยลงกว่าก่อน ปัญหาที่กระผมจึงคิดว่าเราก็ควรจะยกไว้ให้เป็นปัญหาที่ ล่วงมาแล้ว ต่อไปนี้เราพิจารณาถึงว่าคนที่จะทำนี่คือผู้รับผิดชอบก็คือรัฐบาลที่ประชาชนเลือก ถ้ารัฐบาลนั้นเข้ามาควบคุมข้าราชการไม่ดี ยังให้มือเห่า ยังให้ทุจริตอยู่ ประชาชนเป็นผู้พิจารณา อีก ดังนั้นปัญหาเรื่องการค้าที่แพงราคาหรือไม่แพงราคานั้นเป็นปัญหาที่จะต้องพิจารณา กระผมเห็นด้วย แต่ถ้าพูดถึงเรื่องการจำหน่าย ท่านประธานที่เคารพ การจำหน่ายนี้ กระผม คิดว่าการจำหน่ายนี้มันก็รวมถึงการพุงราคาด้วย เพราะใช้คำว่า "ช่วยเหลือหรือส่งเสริม เกษตรกรในการผลิตและจำหน่ายผลิตผล" ในการช่วยเหลือก็ต้องช่วยเหลือให้การจำหน่าย นั้นได้ราคาที่ไม่ขาดทุน การพุงราคานี้ กระผมอยากจะทราบเรียน ท่านประธาน กระผมก็ ราคามามากแล้ว ไม่ใช่ราคาในสภานี้ ฟังดูเกษตรกรบางคนบอกว่าอยากให้รัฐบาลพุงราคา กำหนดราคา ความจริงการพุงราคามันก็เป็นภัยอย่างหนึ่งเหมือนกัน ยกตัวอย่างเหมือน เพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งเคยกล่าวให้ฟังว่า ในการประกันราคาผ้า คราวที่แล้วนี้ กระทรวงพาณิชย์ ให้เสมียนไปสืบราคาตามร้านค้า ไปถึงเขาบอกว่าราคาเมตรละ ๑๖ บาท ความจริงขายกัน ๑๑ บาท เสมียนแกก็มีหน้าที่เพียงถามราคา ถามแล้วแกก็ไม่มีเงินจะซื้อ แกก็ถามแต่ราคา แล้วก็มารายงานบอกว่า ๑๖ บาท ก็ออกพุงราคาไป ๑๖ บาท ความจริงเขาขายกัน ๑๑ บาทเท่านั้น การพุงราคาอย่างนี้หรือการประกันราคาอย่างนี้ทำให้เป็นภัยเหมือนกัน ดังนั้นกระผมคิดว่า ถ้ารัฐบาลที่ดีเขาก็ต้องทำเมื่อเกษตรกรเดือดร้อน แต่การพุงราคาหรือการกำหนดราคาจำหน่าย ที่ได้ผลแน่นอนที่ประเทศเกษตรกรรมเขาเจริญมาแล้ว คือการส่งเสริมการเกษตร การชลประทาน และการสหกรณ์ ให้สหกรณ์ควบคุมการผลิตได้ ไม่ผลิตผลล้นไปหรือไม่ผลิตผลน้อยไป สหกรณ์

เหล่านั้นหรือเกษตรกรเองเป็นผู้กำหนดราคาการจำหน่ายได้ นี่คือเป้าหมายที่จะต้องทำในโอกาสต่อไป และกระผมเชื่อว่ากระทรวงเกษตรฯ ก็จะต้องทำต่อไป ดังนั้นที่กระผมพูดมานี้เพื่อชี้ให้เห็นว่าเราจะให้มีพยุ่งไว้หรือว่ามีเหมือนที่แก้ไข คือการจำหน่ายผลิตผลซึ่งรวมถึงการพยุ่งด้วย กระผมมีความเห็นอย่างนั้น สำหรับมาตรการนี้เราจะแก้ไขเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะกระผมดูรายงานของคณะกรรมการมาแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจหมด ผู้สงวนไม่มี ก็ต้องเอาตามร่างเดิมกับที่กรรมาธิการแก้เท่านั้น นี่คือปัญหาที่สภาจะต้องชี้ขาด ดังนั้นที่กระผมอภิปรายเพื่อประกอบให้เห็นว่าร่างเดิมแคบไปหน่อย ที่กรรมาธิการเพิ่มมากว้างรวมไปถึงการช่วยเหลือด้วย ไม่ใช่ส่งเสริมอย่างเดียว กระผมจึงเห็นด้วยในร่างเดิมแต่ยังสงสัยอยากจะทำให้กรรมาธิการชี้แจงหน่อยว่าที่ไปสอบถามว่า ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในกระทรวงการคลังนี้ ทำไมจึงเปลี่ยนเจตนารมณ์ในหลักการที่เรารับหลักการครั้งแรกไปทำไมจึงไปเปลี่ยนอย่างนี้ และฝ่ายรัฐบาลซึ่งต้องไปชี้แจงในชั้นกรรมาธิการนั้น ยินยอมในเรื่องนี้หรือเปล่า หรือว่ามีการโต้แย้งขัดแย้งกันประการใดบ้าง เพราะอันนี้เป็นการเปลี่ยนกองทุนหรือสังกัดกระทรวงไป นอกนั้นก็จะไปดูถึงมาตรา ๑๒ การตั้งกรรมการก็เปลี่ยนไปหมด ร่างเดิมเขาให้รัฐมนตรี รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในความทุกข์สุขของประชาชนโดยตรง เปลี่ยนเป็นปลัดกระทรวงไปหมด ด้วยอันนี้กระผมรู้สึกว่าการกรรมาธิการนี้ไปเปลี่ยนเจตนาหลักการเดิมหมด กระผมสงสัยว่า เมื่อออกกฎหมายไปแล้ว จะเกิดการขัดแย้งหรือไม่พอใจการทำงานในระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขึ้นมาด้วยเป็นการยุ่งยากภายหลัง อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า ทำไมจึงไปเปลี่ยนเจตนาของกฎหมายเป็นคนละกระทรวงไปอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมาธิการขอกราบเรียนชี้แจงข้อข้องใจดังต่อไปนี้ ในการที่เติมคำว่า "ในกระทรวงการคลัง" นั้น เจ้าหน้าที่ผู้แทนของกระทรวงการคลัง ได้แก่อธิบดีกรมบัญชีกลาง ได้เป็นตัวแทนของกระทรวงการคลังมาชี้แจง และโดยความยินยอมของเจ้าหน้าที่ผู้แทนของกระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ด้วย ที่เพิ่มคำว่า "ในกระทรวงการคลัง" นั้นเพราะเหตุว่าในวรรคที่สอง เราจะเห็นว่า ให้กระทรวงการคลังเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรตามพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้น

เมื่อเป็นเจ้าหน้าที่รักษาเงินเบิกจ่ายเงินกองทุนแล้ว ตัวเงินนี้ก็อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการคลัง ซึ่งจะส่งจ่ายก็ตามมติของคณะรัฐมนตรีอนุมัติตามความเห็นของคณะกรรมการที่ดำเนินการในชุดนี้ เพราะฉะนั้นจึงเติมคำนี้ไป ทำให้เปลี่ยนหลักการไม่ นี่ประการหนึ่ง ประการที่สอง ที่เพิ่มคำว่าทุนหมุนเวียนลงไปนั้น ก็ด้วยความห่วงใยของสมาชิก อันนี้กรรมาธิการเปลี่ยนหรือแก้ไขตามข้อแปรญัติติของสมาชิก คือคุณศักดิ์ สายบัว คุณศักดิ์ สายบัว เกรงว่า ถ้าไม่ใช้คำว่า "ทุนหมุนเวียน" ก็เกรงว่าจะใช้จ่ายและช่วยเหลือส่งเสริมอย่างเดียว จนทำให้เงินกองทุนนี้หมดไป ซึ่งเป็นอันตรายในภายหน้าคณะกรรมการก็เห็นด้วย นอกจากนี้จะเพิ่มว่าให้ทุนหมุนเวียนแล้ว เพื่อให้เกษตรกรได้ช่วยตัวเองแล้ว ยังกำหนดในมาตรา ๕ ซึ่งจะพิจารณาต่อไปว่า มาตรา ๕ เติมวรรคท้ายว่า "ให้จัดสรรกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร จำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของรายรับตาม (๒) เป็นเงินทุนหมุนเวียน" อีกด้วย เพื่อไม่ให้เงินนี้ถูกใช้ไปในทางที่ใช้จ่ายขาดลอยจนเกินไป และให้กองทุนนี้ยังคงอยู่ได้เพื่อแก้ไขสถานการณ์ เพราะฉะนั้นจึงเติมคำว่า "ทุนหมุนเวียน" แต่ที่เติมประเภทต่างๆ เข้าไป ผมกราบเรียนมาแล้วว่า เติมให้กว้างขวาง โดยกำหนดประเภทขึ้นว่า การที่จะใช้เงินทุนนี้ ใช้อะไรบ้าง ที่ผมกราบเรียนมาแล้วข้างต้น ที่ใช้เป็นทุนหมุนเวียนใช้จ่ายช่วยเหลือ ใช้จ่ายส่งเสริมเกษตรกรในการผลิต ใช้จ่ายในการที่จำหน่ายช่วยจำหน่ายผลิตผล อย่างนี้เป็นต้น คือแยกประเภทออกได้ ออกให้เห็นชัดเจนสำหรับการปฏิบัติ สำหรับเรื่องจำหน่ายนั้น ผมได้มีความเห็นตรงกับท่านสมาชิก คือ คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ที่ได้อธิบายเมื่อกี้ว่า คำว่า "จำหน่าย" นี้ ในทางหลักเศรษฐศาสตร์นั้นมันก็ควบคุมไปถึงเรื่องคำว่า มาร์เกตติ้ง (marketing) และควบคุมไปถึงว่าวิธีปฏิบัติเรื่องการพยุงราคาด้วย เราได้พิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ด้วยความbinsห่วงเป็นใยเหมือนกันว่า ในแม่บทนี้ถ้าเราจำหน่ายนี้จะควบคุมถึงการพยุงราคาไหม เมื่อพิจารณาแล้วว่า เมื่อควบคุมถึงการพยุงราคา ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนซ้อนลงไป ถ้าเราตีความหมายได้ อย่างนั้นแล้ว และนอกจากนั้น ท่านประธานที่เคารพ ในการที่ปฏิบัติงานนั้น กรรมาธิการคำนึงถึงเสมอว่า เราแยกออกเป็น ๒ อย่าง คือข้อบกพร่องนั้นปฏิบัติเต็มที่ได้อหรือไม่นั้น หลักการประการหนึ่งนั้น กับวิธีปฏิบัติอีกประการหนึ่ง วิธีปฏิบัติซึ่งสมาชิกผู้เกี่ยวข้องบางท่านได้เกรงในการปฏิบัติที่แล้วมา ในความล้มเหลวที่แล้วมา เกรงว่าจะเกิดเช่นนั้นอีกไม่ถึงมือประชาชนนั้น กรรมาธิการจึงได้เติมท้ายมาตรา ๒๑ ว่า รายงานประจำปีนั้นะ ในการใช้จ่าย

ประเภทใด ๆ ของกองทุนสงเคราะห์นี้ จะต้องให้รัฐบาลแจ้งให้สภาทราบด้วย อันนี้ก็เพื่อให้สภาได้ติดตามแก้ไขรู้ผลงานของกองทุน เราว่าสิ่งเหล่านี้ละ กองทุนสงเคราะห์เป็นหัวใจและความต้องการประชาชน เพราะฉะนั้นชอบที่รัฐสภาจะได้ควบคุมการใช้จ่ายว่าเป็นไปถูกต้องและเกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยตรงหรือไม่ เพราะฉะนั้นในทางวิธีปฏิบัติเราก็ได้วางหลักการที่จะพยายามให้การปฏิบัตินั้นเกิดประโยชน์ที่สุด จึงกำหนดอย่างนี้ให้เกิดขึ้นทั้งนี้ก็สุดแล้วแต่สภานี้จะเห็นควรประการใด

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ: ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการ ที่จริงปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาวิธีเขียนกฎหมายมากกว่า ในมาตรา ๔ นี้ เป็นเรื่องจัดตั้งกองทุนขึ้น และกำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ ที่จริงถ้าจะไม่เจาะในเลยก็ยังไม่ครบ ถ้าเราเขียนแต่เพียงว่า ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายช่วยเหลือหรือส่งเสริมเกษตรกรตามมาตรา ๑๘ ก็ยังได้ และในที่นี้เอง ยิ่งเขียนละเอียดมากไปยิ่งจะเกิดปัญหาครบ แม้แต่คำที่ไปเติมไว้ว่า ช่วยเหลือในการผลิตและจำหน่ายผลิตผล เรื่องจำหน่าย กระผมผมติดใจ เพราะเหตุว่ามันคลุมถึงพุงราคาอยู่แล้ว แต่ในการผลิตเองนี่ครบ เมื่อเขียนละเอียดอย่างนี้ก็อาจจะขัดกับมาตรา ๑๘ ได้ด้วยซ้ำไปครับ อย่างในมาตรา ๑๘ เขียนไว้ว่า เขาไปจ่ายได้สำหรับในการจัดหากรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่เกษตรกร และยกตัวอย่างว่า นาย ก. เป็นเกษตรกรรายเช่าที่เขาอยู่ มากู้ยืมเงินจากกองทุนนี้เพื่อไปซื้อที่ของเขา ผลผลิตของแกไม่ได้เพิ่มยังทำในที่เดิม เพียงแต่ว่าแกเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เท่านั้น ก็ยังจะเกิดปัญหาว่าสามารถเอาเงินให้แกกู้เพื่อไปซื้อที่นั้นและผ่อนชำระได้หรือไม่ แต่ว่าถ้าจะตีความว่ามันเกี่ยวข้องกับการผลิตก็พอไปได้ แต่ว่าไม่ใช่เพิ่มผลผลิตแน่ ๆ กระผมเองว่าในมาตรา ๔ นี้เป็นเพียงกำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ ส่วนรายละเอียดจะไปใช้ทำอะไรได้หรือไม่ นั่นละ มันอยู่ในมาตรา ๑๘ ชัดแจ้งอยู่แล้ว และยิ่งท่านกรรมการชี้แจงว่าในบางกรณีนะครับ จะช่วยเหลือเกษตรกรนั้นไม่ใช่เพิ่มผลิตผล อาจจะต้องลดผลผลิตด้วยซ้ำไปอย่างนั้นก็ควรจะทิ้งไว้กว้าง ๆ และถ้าเป็นอย่างนั้นจริงก็ควรจะไปแก้มาตรา ๑๘ ให้สอดคล้องกันด้วย กระผมสังเกตดูถ้อยคำในมาตรานี้มีแต่เพิ่มผลิตผล ไม่มีลดเลยครับ ก็แล้วแต่เหตุการณ์เหมือนกัน ขอคุณ

นายเฉลียว วัชรพุกก์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอเสนอให้ใช้คำพูดว่าในการผลิตพุงราคาและจำหน่ายผลิตผล ในการที่กระผมเห็นสมควรให้เพิ่มพุงราคาขึ้นนั้น ก็เห็นว่ากิจการบางประการซึ่งอาจจะไม่เกี่ยวกับการจำหน่าย เป็นต้นว่าในการใช้เงินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรจัดสร้างยุ้งฉางเพื่อที่จะซื้อข้าว ก็เป็นกิจการที่จะพุงราคาแต่ไม่เกี่ยวกับการจำหน่ายประการใด นอกจากนั้นในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ นั้น ได้ระบุไว้ชัดว่ามีโครงการพุงราคา กระผมคิดว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวพันหลายท่านก็ดี ก็มีจุดมุ่งหมายที่จะให้การใช้จ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรนี้ ได้เป็นการช่วยเกษตรกรในทุก ๆ ด้านเท่าที่จะทำได้ ทั้งในการผลิตในการพุงราคาและในการจำหน่าย ฉะนั้นในการเพิ่มตามที่กระผมได้แนะนำนี้ กระผมคิดว่าจะต้องตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล ขอขอบพระคุณ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากกราบเรียนเพื่อความเข้าใจ ตัวกองทุนหรือกรรมการกองทุนนี้ไม่ใช่ผู้ดำเนินการผู้ดำเนินการนะผู้อื่น อย่างเช่นในมาตรา ๑๔ ในหน้า ๖ ถ้าท่านผู้มีความเกี่ยวพันจะพิจารณาไปมาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร แก่กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง องค์การของรัฐบาลและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อใช้จ่ายในกิจการตามโครงการส่งเสริมการเพิ่มผลิตผลและโครงการพุงราคาซึ่งผลิตผลเกษตรกรรวมขึ้นต้น และผลิตภัณฑ์อาหารที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกองทุนนี้เป็นผู้วางนโยบายว่าจะทำอย่างไร แต่ตัวปฏิบัตินั้นมีหน่วยปฏิบัติที่รับไว้แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อรับไปแล้วจะไปทำอะไรก็เป็นเรื่องให้อยู่ในความหมายนั้นก็แล้วกัน

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชนะ รุ่งแสงครับ กระผมเห็นด้วยกับกรมกฤษฎีกาที่ได้แก้ไขปรับปรุงไปอย่างที่กรมกฤษฎีกาได้แก้ไขปรับปรุงมานี้ แต่สิ่งที่น่าจะคิดได้อันหนึ่งก็คือโดยที่ส่วนราชการต่าง ๆ ของทางราชการของรัฐเองนั้น ได้แบ่งออกเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานหลายหน่วยด้วยกัน หรือแม้แต่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เองก็ตาม ก็เป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ แล้วเงินกองทุนนี้ก็ครอบคลุมไปถึงการที่จะไปช่วยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ด้วย เหตุผลมันมีอยู่อันเดียวก็คือว่า

คณะกรรมการการชุดนี้ไม่มีความไว้วางใจในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรืออย่างใด ที่จะเอาเงินกองทุนอันนี้ไว้ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้ไปอยู่ในกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ก็เพราะว่าท่านจะต้องมีเหตุผลและหลักเกณฑ์ใหญ่ที่จะต้องชี้ให้เห็นโดยเด่นชัดว่าความคล่องตัวของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการที่จะควบคุมเงินกองทุนอันนี้กับเหตุผลที่เอาไปไว้ในกระทรวงการคลังนั้น เป็นเหตุผลหลักเพื่อการควบคุมกับเพื่อการคล่องตัวนั้น สิ่งไหนคือปัญหาหลักที่ท่านได้วางแนวกำหนดมาในมาตรา ๔ นี้สำหรับเรื่องการพุงราคาอะไรนั้นเป็นไปตามหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งสภาได้ผ่านวาระ ๑ มาแล้วและที่ท่านเพียงแต่ย้ายเรื่องการพุงราคาจากมาตรา ๔ ไปไว้ในมาตรา ๑๘ เท่านั้น ซึ่งกระผมก็เห็นด้วยทุกประการ แต่ขอทราบเรียนชี้ให้เห็นได้ชัดว่า ความคล่องตัวหรือความไม่ไว้วางใจในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้โอนไปอยู่ในกระทรวงการคลังหรือด้วยเหตุผลอันกระผมไม่ทราบครับ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะต้องนำเงินไปเพื่อหาประโยชน์อะไรด้วย มันจึงโยงไปถึงปัญหาความไม่ไว้วางใจและความคล่องตัว ขอบพระคุณครับ

พลตรี สิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : เห็นจะไม่ใช้อย่างนั้นครับ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณบุญมาได้กล่าวแล้ว ที่จริงเราไม่เต็มคำว่า "ในกระทรวงการคลัง" แต่ถ้าเราไม่เต็มลงไป ก็เป็นอันว่ากองทุนนี้เรียกว่ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๕ แต่ในวรรคสองให้กระทรวงการคลังเก็บรักษาเงิน และเมื่อกระทรวงการคลังรักษาเงินตัวกองทุนก็อยู่ในกระทรวงการคลังเท่านั้นเองแหละครับ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรเลยนอกจากชี้ให้เห็นชัดออกมาเท่านั้นครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชูวงศ์ ฉายะบุตร กระผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่เต็มคำว่า "เงินทุนหมุนเวียน" ลงไปในร่างพระราชบัญญัตินี้ กระผมคิดว่าถ้าจะมีหมุนเวียนก็น่าจะสุดแท้แต่ว่าหน่วยงานเจ้าของเรื่องจะได้พิจารณาระเบียบในโอกาสต่อไป เหตุผลที่กระผมไม่เห็นด้วยนั้นก็เพราะว่ากระผมมีความรู้สึกว่าการที่กำหนดเช่นนั้น เป็นการกำหนดเพื่อที่จะช่วยเหลือหรือสงเคราะห์กองทุน มิได้เป็นการช่วยเหลือหรือสงเคราะห์เกษตรกรโดยแท้จริงเพราะอะไร ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าชวานาก็ดี เกษตรกรก็ดี ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลโดยลักษณะของการหมุนเวียนนั้น กระผม

ก็อยากจะทราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีเกษตรฯ ว่าเวลานี้หนี้สินของชาวนาของเกษตรกรที่เก็บไม่ได้นี่ เป็นจำนวนสะสมกันมาเป็นจำนวนเงินสักกี่ล้าน ซึ่งเวลานี้ชาวนาก็ดี เกษตรกรก็ดีนะครับ กระผมคิดว่าทางกักันผู้ใหญ่นี่จะเป็นประจักษ์พยานได้ว่า ไม่รู้จะทำอะไร ไม่รู้จะทำอะไรในเวลานี้ เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้ไปในลักษณะของการหมุนเวียน มีการเร่งรัดทุกปีเป็นประจำ หมุนเวียนเร่งรัดๆ อยู่อย่างนี้ แต่เก็บไม่ได้ หนี้สินเหล่านี้ครับมีเป็นจำนวนมากด้วยกัน จะทำอะไร เพราะฉะนั้นการกำหนดว่า "ทุนหมุนเวียน" ลงไปนี่กระผมก็คิดว่าจะเป็นการเพิ่มภาระ เพราะว่าจะต้องกู้ จะได้เงินก็ต้องกู้ เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้กระผมคิดว่าการทำหนดคำว่าหมุนเวียนลงไปนั้น เป็นการที่จะก่อให้เกิดภาระแก่เกษตรกรอย่างมากเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันข้อความในมาตรา ๔ นี้ไม่ชัดอย่างในวรรคสองของมาตรา ๔ นี้เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่าย ในกรณีอย่างนี้ครับถ้าหากว่าจะเขียนว่า "เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนหรือจ่าย" อย่างนี้กระผมคิดว่าในลักษณะซึ่งอาจจะเป็นการให้เปล่าได้ในหลายกรณีด้วยกันซึ่งรัฐพึงกระทำนั้น ถ้าหากเขียนอย่างนี้ก็เป็นการที่เคลือบคลุมและไม่ชัดเจนครับ

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกท่านที่แล้วได้กล่าวถึงหนี้สินของเกษตรกร โดยตั้งคำถามกระผมว่าเป็นเงินติดค้างอยู่เท่าไรนั้น เนื่องจากเป็นคำถามที่ท่านสมาชิกได้ถามกระผมโดยตรง กระผมจึงจำเป็นที่จะต้องตอบ แต่เนื่องจากเงินนี้เป็นเงินที่ทางสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ดำเนินการในสมัยรัฐบาลก่อน ๆ กระผมจึงไม่สามารถที่จะตอบตัวเลขที่แน่นอนได้ แต่เท่าที่ได้รับทราบว่ามีเงินประมาณ ๒๐๐ ล้านบาทหรือประมาณนั้น ที่ยังอยู่ในระหว่างที่เกษตรกรที่ได้กู้ยืมไปแล้วยังไม่ได้ผ่อนส่ง และกระผมใคร่ถือโอกาสรายเรียนชี้แจงเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับเงินกองทุนว่าควรจะอยู่ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือกระทรวงการคลังนั้น ความจริงกองทุนนี้เป็นเงินที่รัฐบาลจะต้องมีส่วนดูแลรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นโดยเหตุผลและหลักการที่เคยปฏิบัติมา กระทรวงการคลังจึงเป็นผู้ที่สมควรจะได้ดูแลรักษาทรัพย์สินของรัฐนี้ไว้ ที่ไม่ได้ใส่ไว้ในร่างเดิมก็เพราะเหตุว่าได้ปรากฏในวรรคสองแล้วว่ากระทรวงการคลังเป็นผู้ดูแลรักษาทรัพย์สินนี้ ขอขอบคุณครับ

นายวิรัช กุมุทมาศ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวิรัช กุมุทมาศ ขอขอบพระคุณที่ให้โอกาสกระผมได้ขึ้นมาอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง กระผมได้รับคำสั่งจากท่านประธานกรรมการเรื่องมาตรา ๑๕ ก็ยิ่งทำให้กระผมมองเห็นว่า มาตรา ๑๕ นั้นไม่สอดคล้องกับมาตรา ๔ เพราะมาตรา ๑๕ นั้นจะระบุเพียง ๒ โครงการใหญ่ ๆ คือโครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต และโครงการพยุงราคาซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร แต่มาตรา ๔ เราพูดไปหลายอย่าง ซึ่งตัดโครงการพยุงราคาออกไป โดยความคิดเห็นของกระผมและสมาชิกผู้มีเกียรติอีกหลายท่านเห็นว่าการพยุงราคานี้มีความจำเป็นมากกว่าการจำหน่าย ถูกแล้ว การจำหน่ายนั้นอาจจะครอบคลุมไปถึงการพยุงราคา แต่ถ้าหากไม่เห็นคำพูดให้ชัดเจนลงไปก็ย่อมจะมีค่าน้อย เพราะว่าราคาข้าวหรือราคาผลิตภัณฑ์ของเราต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลิตผลการเกษตรขั้นต้นนี้ราคาไม่อยู่ตัว เปลี่ยนทุกเดือน การที่ชาวนาจะเก็บผลิตผลการเกษตรของตนเองไว้เพื่อรอราคาให้สูงขึ้นในเดือนต่อไปนั้นทำไม่ได้ จำเป็นจะต้องขายเสียก่อน การขายเสียก่อนนั้นก็แน่นอนละ ย่อมต้องขายในราคาที่ถูกกว่าปกติ ราคาที่ถูกกตราคาลงได้เพียง ๒ เดือนเท่านั้น ถ้าหากเราจะส่งของออกนอกประเทศราคาอาจจะสูงขึ้นมาก เพราะฉะนั้นกระผมมีความรู้สึกว่าการพยุงราคานี้สมควรที่จะเน้นอย่างยิ่งในพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างชัดเจนลงไป สำหรับอีกเรื่องหนึ่งที่กระผมใคร่ขอให้นเน้นการพยุงราคานี้ก็เพื่อที่จะให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณมากขึ้นตามลำดับมากจนพอโดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดทำยุ่งและต่าง ๆ เพื่อเก็บผลิตภัณฑ์ผลิตผลของการเกษตรไว้เพื่อรอราคาจังหวะที่เหมาะสมในการจำหน่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจำหน่ายออกต่างประเทศ เพื่อเป็นการตัดปัญหานายทุนและตัดปัญหาคนกลางเพื่อจะบีบรัดและกดราคาของเกษตรกรลงไป สำหรับตัวกระผมเองได้พูดครั้งหนึ่งเกี่ยวกับข้าราชการ กระผมรู้สึกจะไม่ได้พูดคำว่าทุจริตหรืออะไรทำนองนั้น กระผมไม่ได้วิพากษ์วิจารณ์ข้าราชการด้วยตัวเอง กระผมเป็นแมลงวันย่อมไม่ตอมแมลงวัน แต่กระผมก็ถือว่าอย่างนั้น กระผมเพียงแต่พูดว่าข้าราชการของเรานั้นอาจจะอยู่กับที่มากเกินไป มีงบประมาณน้อยเกินไปที่จะออกทำการดำเนินการด้านพยุงราคาได้ การที่เราอยู่กับที่ไม่เคลื่อนไหวอย่างกว้างขวางนี้ และฉลาดไม่ทันพ่อค้าและไม่ทันคนกลางต่าง ๆ นี้ก็ทำให้คนกลางและนายทุนมากกว่านซื้อเอาราคาที่ถูกกตราก่อนแล้วก็เอาราคาที่ซื้อมานั้นไปขายให้แก่เจ้าหน้าที่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้เช็คราคาหรือไม่ได้

เช็ดผู้ชายว่าเป็นใคร เพราะว่าเขาไม่ได้มาขายเองนี่ครับ เขาซื้อมาแล้วเขาให้เกษตรกรซึ่งเป็นลูกน้องของเขามาขายแทน อย่างนี้เขาก็มาขายในนามเกษตรกรเจ้าหน้าที่ก็ทำไป อาจจะทำได้ด้วยความสุจริตใจ ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก็ยอมขายในราคาโดยใช้เงินรัฐบาลซื้อไป ซึ่งความสลับเหล่านี้มันก็มีอยู่ทั่วไปทั่วประเทศ กระผมคิดว่าเมื่อเรารู้สิ่งเหล่านี้แล้ว เราต้องการตัดปัญหาสิ่งเหล่านี้ เราควรจะเน้นลงไปให้ชัดเจนว่าเรามีเจตนารมณ์อย่างนี้ ขอขอบพระคุณอย่างสูง

นายกักตา สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอขอบคุณที่ให้โอกาสผมชี้แจง ความจริงมาตรฐานนี้ผมได้เป็นผู้ขอแปรญัตติทั้งหมด แล้วที่ข้อความที่แปรมานี้ผมเป็นผู้เสนอเอง เหตุผลผมมีอยู่คนเดียว คือว่ากฎหมายฉบับนี้เราไปเน้นส่งเสริมการผลิต พุงราคา แต่ปัญหาที่ประเทศไทยประสบมาและทุกประเทศอย่างเราประสบมาก็คือว่า รัฐบาลสามารถเพิ่มปริมาณการผลิต รัฐบาลพยายามพุงราคา แต่เกษตรกรไม่ได้รับประโยชน์ เพราะฉะนั้นเราไม่ใช่ช่วยเพิ่มผลผลิต พุงราคา แต่เราต้องเน้นเกษตรกรจะต้องได้รับประโยชน์ ไม่ว่ารัฐบาลจะช่วยเหลือในเรื่องการผลิตการจำหน่ายเป็นประการใด มันมีวิธีครับ ที่จะเพิ่มผลผลิต แล้วเกษตรกรที่รวย รวยมากขึ้น ที่จน จนลง นี้เราไม่ต้องการ พระราชบัญญัตินี้สงเคราะห์เกษตรกรในเรื่องการพุงราคาก็เหมือนกัน ในการที่จะรักษาระดับราคาเพื่อเกษตรกรมันมีวิธีทำได้ร้อยแปดพันเก้าประการถ้าหากว่ารัฐบาลบอกว่าพุงราคาในกรุงเทพให้สูง ๆ ถึงเกษตรกรหรือไม่ถึงก็ช่าง มีคนเสนอครับที่จะทำอย่างนั้น อย่างนี้เกษตรกรไม่ได้รับประโยชน์ ในการช่วยเรื่องพุงราคานี้ รัฐบาลอาจจะควบคุมปริมาณการผลิตแล้วก็แจกไปใครผลิตน้อยลงราคามันสูงขึ้น ใครไม่ผลิตเราอาจจะให้เงินสนับสนุนก็ได้ ถ้าใครผลิตน้อยลงนะครับไม่เต็มเนื้อที่ เราให้เงินช่วยเหลือเขาก็ได้ มันมีวิธีการร้อยแปดพันเก้าอย่าง เพราะฉะนั้นจึงเขียนไว้ว่าอย่างนี้ การเน้นหนักไม่ใช่อยู่ที่วิธีการว่าเป็นการเพิ่มผลผลิตหรือการพุงราคาซึ่งอาจจะไม่ถึงเกษตรกรเราต้องเน้นว่าเราช่วยคน ช่วยเกษตรกรที่พึ่งได้รับการช่วยเหลือ ไม่ใช่ช่วยให้เกษตรกรบางคนรวยแล้วรวยมากขึ้น คนจนก็จนลง มีวิธีเพิ่มผลผลิตครับ โยนเงิน เกษตรกรที่มีความสามารถ มีที่เยอะ ๆ มีความรู้ความชำนาญดีโยนไปครับ เพิ่มผลผลิตของประเทศชาติเพิ่มผลผลิตเกษตรกรรวม แต่เกษตรกรส่วนใหญ่จะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ เดือดร้อนก็

เตือร้อนไป แม้อย่างที่ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงบอกว่า บางครั้งเราช่วยเกษตรกรครับ เราต้องช่วยให้ไปที่ลดผลผลิต เราก็ต้องช่วย เพราะเขาจะได้มีอยู่มีกิน ไม่อยู่ในฐานะที่จะเพิ่มผลผลิตอะไรได้ แต่เขาก็ต้องอยู่กิน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้จะช่วยสงเคราะห์เกษตรกรจริง ๆ เราก็ควรจะเน้นที่เกษตรกรอย่าไปเน้นวิธีซึ่งมันสลับซับซ้อนทำได้อ้อยแปดพันเก้าวิธี เป็นเรื่องที่กรมการรัฐบาลจะต้องใช้สติปัญญาเอาว่า ช่วยอย่างไรจะถึงมือเกษตรกร เรามาเขียนไว้ในกฎหมายเท่านั้นแหละครับ มันจะเป็นวิธีที่จะไม่ถึงเกษตรกรตามที่เรต้องการ ขอขอบคุณ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกที่ประเด็นเรื่องนี้กระจ่างพอควรแล้วนะครับ กระผมไม่มีอะไรจะพูดหรอก เพราะพูดก็ซ้ำครับ ขอปิดอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกเสนอให้ปิดอภิปราย จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ประเด็นมีอยู่ว่าในมาตรา ๔ วรรคแรกนี้ สภาจะต้องการร่างเดิมของรัฐบาลหรือร่างของคณะกรรมการเท่านั้น

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นของกระผมที่ได้ตั้งไว้ในมาตรา ๔ นั้นะครับ ก็มีเฉพาะเรื่องพยางค์ราคาเท่านั้น ส่วนเรื่องเพิ่มผลผลิตนั้น กระผมไม่ติดใจแล้วครับ ฉะนั้นถ้าหากว่าประเด็นนั้นจะถือตามนี้หรืออย่างไรกระผมก็ไม่ทราบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเข้าใจว่าอย่างนี้ เล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้ากรรมการยอมก็หมดเรื่องกันไป ถ้ากรรมการไม่ยอม ก็ต้องคงไว้ตามร่างของกรรมการต้องพิจารณาระหว่างร่างรัฐบาลกับร่างกรรมการ กรรมการว่าอย่างไรครับ

พลตรี ศิริ ลีโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ อันที่จริงก็ได้ชี้แจงกันมา แต่ว่าเมื่อจะใส่คำว่าพุงราคาก็ไม่เกิดผลเสียหายอะไร แต่เพื่อความสบายใจของทุกฝ่าย เพราะว่าจำหน่ายแล้วก็ควบคุมคำว่าพุงราคาอยู่แล้ว ฉะนั้นถ้าจะแก้เป็นว่า ส่งเสริมเกษตรกรในการผลิต การพุงราคาและการจำหน่ายผลิตผลลด เท่านี้ก็คงจะพอใจทุกฝ่าย

นายสง่า วงศ์บางซวด: ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า วงศ์บางซวด ก็จะแก้อันนี้กระผมว่าตัด "จำหน่ายผลิตผล" ออก คือว่า จำหน่ายผลิตผลนี้ กระผมยังสงสัย ซึ่งเป็นปัญหากำลังจะยุ่งยากเหมือนกันครับ เพราะว่าเดี๋ยวนี้ทางรัฐบาลมีอีกพระราชบัญญัติหนึ่งครับ คือจะออกมาเป็นพระราชกำหนด ตอนนี้อยู่ในคณะกรรมการกฤษฎีกา คือเกี่ยวกับการจำหน่ายผลิตผลของเกษตรกรนี้จัดขึ้นมาเป็นองค์การครับ..

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ไม่ได้หรอก อ้ายนี้มันเรื่องที่จะต้อง...

นายสง่า วงศ์บางซวด: อันนี้ก็ไปใส่อันนั้นครับ คือใส่ "พุงราคา" แล้วก็ตัด "การจำหน่าย" ออกไปครับ คือ "พุงราคา" นี้มันต้องใส่แล้วครับ เพราะไม่อย่างนั้นไปขัดกับมาตรา ๑๑ ครับ มาตรา ๑๑ บอกไว้ ๒ อัน เท่านั้นเองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านก้านั้นครับ ถ้าจะทำกันอย่างนี้ก็กลายเป็นการเปิดอภิปราย

นายสง่า วงศ์บางซวด: ก็ขอต่อรองกับท่านกรรมาธิการหน่อยไม่ได้หรือครับ

พลตรี ศิริ ลีโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): กรรมาธิการขอยืนยันตามที่ได้ขอแก้ไขแล้วครับ บางอย่างมันมีการจำหน่ายอยู่ด้วย แล้วอีกอย่างหนึ่งเรื่องข้างหน้านี้กรรมาธิการก็ไม่ทราบ บางขณะอาจจะแก้ปัญหาด้วยการจำหน่ายก็ได้

นายศักดิ์ สายบัว: ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากทางกรรมาธิการอยากจะเพิ่ม "พุงราคา" ผมขอเสนอให้เป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน "ส่งเสริมเกษตรกรในการผลิต การจำหน่ายและราคาของผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร"

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ว่าไหมอีกที นะครับ ในการผลิตการจำหน่ายแล้วอะไรนะครับ

นายศักดิ์ดา สายบัว : “และราคาของผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร”

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : กระผมเห็นด้วยกับข้อตกลงของกรรมาธิการเมื่อคืน กระผมพอใจครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมว่าหมดปัญหาครับ เพราะกรรมาธิการกับท่านผู้ที่ยกเรื่องขึ้นตกลงกันแล้ว คนอื่นก็น่าจะได้แปรญัตติไว้ก่อน แล้วเป็นอันว่ากรรมาธิการตกลงตามที่คุณสมคิดเสนอ สำหรับมาตรา ๔ บัดนี้ก็ถึงเวลาที่จะต้องพักรับประทานอาหาร ผมขอพักไว้แล้วก็จะดำเนินการประชุมต่อไปเวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกาครับ

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ ท่านบอกว่าคนอื่นไม่เกี่ยวข้อง ผมอยากจะขอให้ผ่านมาตรา ๔ ว่าที่ประชุมนี้รับรองให้ผ่านไปได้ เฉพาะมาตรา ๔

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ผ่านไปแล้วนี่ ก็ตกลงกันได้ ไม่มีใครแปรญัตติอะไรไว้

นายเพทาย อมาตยกุล : ถือว่าที่ประชุมนี้ไม่มีใครคัดค้าน ถือว่าผ่านไปได้หรือ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ

นายเพทาย อมาตยกุล : ครับผม

พักรับประทานอาหารเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป เมื่อตอนเช้ายังพิจารณาอยู่ที่มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. มาตรา ๔ ผ่านไปแล้ว ที่นี้มาตรา ๕ เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ต่อไปมาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

นางเฉลียว วัชรพุกก์ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๑๔ คณะกรรมาธิการได้มีการเพิ่มเติมในวรรคสุดท้ายความว่า "ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ อาจได้รับค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนหรือเบี้ยประชุมตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด" กระผมใคร่ขอเปลี่ยนคำว่า "ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ" เป็น "คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ" เหตุผลในการที่ขอเปลี่ยน เนื่องจากคำว่า "ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ" ทั้ง ๓ คำนั้นเรียกสั้น ๆ ว่า "คณะกรรมการ" และนอกจากนั้นตามมาตรา ๑๖ ได้ระบุไว้ว่า คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนได้ สำหรับหน้าที่ของคณะอนุกรรมการนั้น กระผมเข้าใจว่าจะมีเป็นอันมาก เนื่องจากกิจการของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรนี้มีอยู่อย่างกว้างขวางตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องมีคณะอนุกรรมการขึ้นหลายคณะ ที่จะดำเนินการตามโครงการต่าง ๆ เหล่านั้น คณะอนุกรรมการนั้นกระผมเข้าใจว่าจะประกอบด้วยบรรดาข้าราชการจากกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ หรือผู้ชำนาญการคลัง การกฎหมาย และจำเป็นที่จะต้องมีเกษตรกรหรือผู้แทนกลุ่มเกษตรกร หรือผู้แทนสหกรณ์การเกษตรเข้ามาร่วมเป็นคณะอนุกรรมการด้วย กระผมจึงเห็นว่าคณะอนุกรรมการนั้นจะมีบทบาทอย่างสำคัญในการที่จะกระทำการ

ตามโครงการต่าง ๆ ในพระราชบัญญัตินี้ กระผมจึงเห็นว่าควรจะเป็น “คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ” แทนคำที่จะตัดออกไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้ว สำหรับเรื่องคำตอบแทนของคณะอนุกรรมการนั้น คณะกรรมาธิการได้ศึกษาแล้วก็มีปรากฏอยู่ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยคำตอบแทนและเบี้ยเลี้ยงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องกล่าวในที่นี้ก็ได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นคนภายนอกในพระราชกฤษฎีกาก็ได้กล่าวไว้ชัดแล้วว่า ถ้าเป็นคนภายนอกที่มีข้าราชการมาเป็นกรรมการก็ได้มากกว่าข้าราชการ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นมีอยู่ในนั้นแล้ว จึงไม่ได้กล่าวไว้ในนี้ครับ

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เฉลิมชัย วสินนท์ เกี่ยวกับบรรดาค่าของมาตรา ๑๔ ที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นนี้ กระผมใคร่เสนอว่าน่าจะไม่มีควมจำเป็น ไม่มีความจำเป็นเพราะอะไร เพราะว่ากรรมการหรืออนุกรรมการตามกฎหมายฉบับนี้ ชอบที่จะได้รับเบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุม และชอบที่จะได้รับค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในกรณีเดินทางไปต่างสำนักงานหรือเดินทางไปราชการในต่างท้องที่ ซึ่งจะต้องเบิกจ่ายได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่กำหนดไว้เช่นนั้นนอกจากไม่จำเป็นแล้ว กระผมว่ามีผลเสียคือ อาจจะทำให้เกิดการลักลั่นกันในระหว่างกรรมการต่าง ๆ ซึ่งแต่งตั้งตามตัวบทกฎหมาย ฉะนั้นกระผมว่าในมาตรานี้ น่าจะไม่มีควมจำเป็นต้องเขียนเลย ฉะนั้นกระผมจึงใคร่เสนอขอให้ตัดออกครับ ขอขอบพระคุณครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ คณะกรรมาธิการก็ได้ปรึกษาแล้วเหมือนกัน แต่ในที่ประชุมคณะกรรมการ ส่วนใหญ่ได้พิจารณาเห็นว่าคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์นี้เป็นคณะกรรมการรับผิดชอบมากและจำนวนเงินก็มากไม่ต่ำกว่า ๒ พันล้านบาทและต้องมีงานหนักที่ทำอยู่ ก็ชอบที่จะให้เบี้ยประชุมตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด คณะกรรมาธิการก็ขอเรียนที่ประชุมอย่างนี้ แล้วแต่ที่ประชุมจะไปตรวจพิจารณา

นายเฉลิมชัย วลีนนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติม สำหรับเบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการนั้น สำหรับกรรมการจะได้เบี้ยประชุมถึง ๒,๐๐๐ บาท ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท อนุกรรมการอาจจะได้ตั้งแต่ ๑ บาท จนถึงพันบาท ซึ่งกระผมว่าคงจะไม่น้อย และกระผมเข้าใจว่าถ้ากรรมการพิจารณาว่าความรับผิดชอบของกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้มีมากกว่ากรรมการอื่น กระผมไม่สนใจ แต่กระผมก็จะไม่ยกตัวอย่างว่ากรรมการตามกฎหมายอื่นมีความรับผิดชอบเท่ากันหรือจะมากกว่านี้ กระผมจะไม่ยกตัวอย่าง แต่กระผมก็เห็นว่าถ้ากรรมการคิดว่ามีเจตนาหรือประสงค์ที่จะให้กรรมการชุดนี้ได้รับเบี้ยประชุมนอกเหนือไปจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการซึ่งเป็นการลักลั่นกับกรรมการชุดอื่น ๆ แล้ว กระผมยังไม่เห็นด้วยใหญ่ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นจะต้องขอมติที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะตัดออกอย่างที่ท่านสมาชิกเสนอ คือตัดวรรคสามของมาตรา ๑๔ ออก ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าสภานี้มีมติให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๖ นี้ คุณกฤษฎ สมบัติศิริ ขอแปรญัติตีเพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖ ทวิ ดังนี้ "มาตรา ๑๖ ทวิ ให้มีสำนักงานกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรขึ้นเป็นนิติบุคคล มีผู้อำนวยการ ๑ คน เป็นหัวหน้าสำนักงานรับผิดชอบโดยตรงต่อกรรมการสงเคราะห์เกษตรกร และให้มีหน้าที่บริหารงานกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และประสานงาน

กับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ” คุณกฤษฎ สมบัติศิริ ขอสงวนไว้ เชิญ

คุณกฤษฎ สมบัติศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤษฎ สมบัติศิริ ขอกราบเรียนชี้แจงเหตุผลในข้อเสนอแปรญัตติในมาตรา ๑๖ ทวิ ดังต่อไปนี้ สำหรับประเด็นที่จะขอแปรญัตตินั้น ประเด็นสำคัญได้แก่ขอให้มีสำนักงานและเป็นนิติบุคคล เป็น ๒ ประเด็นด้วยกัน ที่กระผมขอกราบเรียนให้เพิ่มเติมใน ๒ ประเด็น ในมาตรา ๑๖ นี้ ก็เนื่องจากเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นก้าวใหม่ของทางราชการที่จะช่วยเหลือเกษตรกรให้เร็วยิ่งขึ้น แต่เท่าที่ปรากฏในมาตรา ๕ ได้มีเพื่อนสมาชิกได้พูดกันมากและได้อภิปรายกันมาก ซึ่งประเด็นที่กระผมมาเสนอในมาตรา ๑๖ ทวินี้ก็เป็นประเด็นใกล้เคียง ๆ กัน , กระผมขอกราบเรียนชี้แจงในประเด็นข้อที่ว่าอยากจะให้ มีสำนักงานและเป็นนิติบุคคลนั้น ขอกราบเรียนเรื่องเดิมสักเล็กน้อยว่า งานของกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรนี้ แต่เดิมมานั้นมีกรรมการพัฒนาภาค ๖ ภาค และมีกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรอีก ๑ กรรมการ เป็น ๗ กรรมการด้วยกัน มีเงินใช้จ่ายอยู่ปีหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๒๐๐-๓๐๐ ล้านบาท การช่วยเหลือในรูปแบบการเหล่านั้นกระทำในรูปแบบจ่ายให้โดยผ่านให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ซึ่งมีงบประมาณไม่เพียงพอได้รับเพิ่มขึ้น อันนี้เป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็ใช้จ่ายในจังหวัดต่าง ๆ เพิ่มเติมตามความเหมาะสมเพื่อช่วยเหลือให้ประชาชนหรือราษฎรในเขตนั้นได้มีโครงการต่าง ๆ เพิ่มขึ้นคล้าย ๆ กัน เป็นทำนองหาเสียงในทำนองนั้น การช่วยเหลือจึงอยู่ในรูปที่ให้เปล่า การช่วยเหลืออยู่ในรูปที่ให้เปล่านี้ แต่ละเป็นการเสียเปล่าได้ด้วย เท่าที่เป็นมาแล้ว กรรมการต่าง ๆ ก็มีมากมายหลายคณะ ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รู้งานด้านพิจารณาโครงการและติดตามผลงานของโครงการนั้น ๆ ให้ได้ผลสมความมุ่งหมาย โครงการแต่ก่อนนั้นเสนอมาจากหน่วยงานใด เมื่อจ่ายเงินไปแล้วก็ให้เจ้าของโครงการติดตามผลกันเอาเอง ก็เหตุผลเป็นดังนี้ กระผมจึงขอแปรญัตติแบ่งออกเป็น ๒ ประเด็นใหญ่ ได้แก่ว่าประเด็นแรกขอให้ มีสำนักงานเป็นของตนเองเพื่อพิจารณาโครงการที่จะช่วยเหลือให้ได้ผลมีความมุ่งหมาย มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและติดตามผลงานให้ได้ผลคุ้มค่า เพราะจำนวนเงินนี้เป็นจำนวนเงินมากกว่าเดิมถึง ๑๐ เท่าประมาณ ๒,๐๐๐-๒,๕๐๐ ล้านบาท ถึงแม้ว่าจะเป็นจำนวนถึง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาทก็จริง ถ้าได้ช่วยเหลืออย่างเดิมแล้ว โดยไม่มีเจ้าหน้าที่พิจารณาช่วยเหลือกันอย่างแน่นอน

หรือมีจำนวนมากมายพอสมควรแล้ว ก็ยังคิดว่าโครงการที่จะทำนี้ไม่ได้ผล แต่ถึงแม้จะเป็นเช่นนั้นก็ตาม เมื่อเข้าในมาตรา ๔ เราได้พูดกัน และทางกรรมาธิการก็ได้พูดถึงเรื่องนี้อยู่ กระผมขอเลยไปถึงประเด็นที่ ๒ ที่ขอให้เป็นนิติบุคคล สำนักงานนี้ขอให้เป็นนิติบุคคล ตามกฎหมายฉบับนี้ ก็เพื่อประโยชน์แก่การติดตามค่าใช้จ่ายให้ได้ผล กระผมจะขอยกตัวอย่างว่า บางโครงการถ้ามายืมเงินต่อสำนักงานกองทุนนี้โดยตรง ถ้าสำนักงานกองทุนนี้ไม่เป็นนิติบุคคลแล้ว กองทุนก็ไม่สามารถจะให้ได้ ต้องให้ผ่านกระทรวงทบวงกรมใด หรือนิติบุคคลใดเสียก่อน จึงจะมีสิทธิฟ้องร้องเรียกเงินคืนได้ การที่ไม่เป็นนิติบุคคลนี้ทำให้การดำเนินงานของกองทุนนี้ ไม่คล่องตัว และจะเกิดความล่าช้าในระเบียบวิธีการมากขึ้น สำหรับข้ออภิปรายของกระผมนี้ ที่จริงคณะกรรมการก็ได้เห็นพ้องด้วย แต่เกรงว่าถ้าไปกำหนดไว้ในกฎหมายให้เป็นนิติบุคคลแล้ว ก็จะเป็นการส่งเสริมให้ทางราชการหรือทางรัฐบาลตั้งกรมกองใหม่ขึ้นมาอีก ซึ่งเป็นการมากมายเกินสมควร เพราะเท่าที่มีอยู่ในขณะนี้ก็มีมากอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการก็ได้ฟังเหตุผลของกระผมด้วยดี กระผมจึงขอเสนอต่อท่านประธานว่า ถ้าได้มีการตอบข้อข้องใจโดยคณะกรรมการสำหรับให้กระผมหายข้องใจในเรื่องที่เป็นนิติบุคคลนี้ด้วยแล้วในสภาแห่งนี้ กระผมก็ไม่ติดใจที่จะขอสงวนไว้ และยินดีจะขอลงหลังจากที่คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้วครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาด้วยความละเอียดและรอบคอบ หยิบเอาประเด็นสำคัญว่าการสมควรหรือไม่สมควรเพียงไร ในการที่จะเป็นนิติบุคคล แต่เมื่อได้พิจารณาแล้วก็จะสอดคล้องกับผู้แปรญัตติ คือว่าเราจะต้องระลึกถึงว่ารูปงานของกองทุนนี้เวลานี้มีเกี่ยวข้องกัน ๓ กระทรวง คือ กระทรวงการคลัง เกี่ยวกับคุมการเงิน กระทรวงพาณิชย์ ก็เกี่ยวกับเรื่องค่าธรรมนิยม แล้วก็กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็เรื่องการส่งเสริมและช่วยเหลือเกษตรกร แล้วประการที่สองกองทุนนี้ไม่ใช่เป็นผู้ปฏิบัติเอง ตามที่กระผมได้กราบเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมนี้แล้วว่า ตามมาตรา ๑๔ นั้น ได้ระบุไว้ว่า ผู้ใดจะกระทำการตามหน้าที่เหล่านั้นบ้าง เมื่อกองทุนมิใช่เป็นผู้ปฏิบัติเอง ถ้าหากว่าเราตั้งเป็นนิติบุคคลขึ้นมา ก็จะเป็นหน่วยงานซ้อนงาน จริงอยู่ ถึง

แม้ว่าอาจจะมีการสูญเสีย แต่ว่าถ้าเราวางระบบงานเสียให้ดี โดยที่ว่าผู้ที่รับมอบตามโครงการนั้น ได้ปฏิบัติตามโครงการ และเป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว ถ้าเรามีกรรมการที่จะดำเนินการติดตามผลงานก็สามารถที่จะไล่เบี้ยโดยตรงจากหน่วยที่กระทำนั้น อีกประการหนึ่งถ้าหากว่าเราตั้งเป็นนิติบุคคลขึ้นมาแล้ว เมื่องานของทางกรบัญชีอยู่ที่กระทรวงการคลัง และงานเรื่องการออกกฎค่าธรรมเนียมอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ แล้วก็งานส่วนหนึ่งมาอยู่ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นี้ งานนี้จะซับซ้อนและยุ่งเหยิงกันยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าตั้งก็เห็นแล้วว่า ได้ประโยชน์น้อย และก็เป็นการสิ้นเปลือง แล้วลักษณะเป็นงานซ้อนงานดังที่กราบเรียนมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการมีความเป็นห่วงใย ตามที่ผู้แปรญัตติได้กราบเรียนมาแล้ว ข้างต้นเหมือนกัน จึงได้ขอให้เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มายืนยันและทำหนังสือบันทึกมา ซึ่งปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งจะต้องทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการในกองทุนนี้ก็ได้ ยืนยันมาว่า ตามข้อเสนอที่ท่านสมาชิกขอแปรญัตติก็ตาม หรือที่กรรมการข้องใจ ตามที่ท่านผู้แปรญัตติก็ตาม ได้ชี้แจงมาแล้ว ประการที่ ๑ ในฐานะที่ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการนี้ จะได้เสนอต่อกรรมการให้ตั้งอนุกรรมการ ซึ่งสามารถกระทำได้ตามมาตรา ๑๖ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ ที่ใช้เงินจากกองทุน และประการที่ ๒ สำหรับเจ้าหน้าที่นั้นเราไม่จำเป็นต้องมีสำนักงานเป็นนิติบุคคลดังกราบเรียนมาแล้วในขั้นต้น แต่จะเป็นเจ้าหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นสำนักงาน โดยจะจัดให้มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามโครงการเหล่านี้โดยเฉพาะ โดยจะจัดงานกองแผนงานของสำนักงานปลัดกระทรวงซึ่งก็ทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานอยู่แล้วจึงขอกราบเรียนชี้แจง และได้รับบันทึกมาเพิ่มเติมและยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรมาจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อยู่แล้วครับ

นายกฤษ สมบัติศิริ : ถ้าปรากฏหลักฐานแน่ชัดอย่างที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงมา กระผมขอขอบพระคุณ และไม่ติดใจ ขอถอนครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณ เชิญคุณชนะครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมติดใจในประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามเมื่อกี้ แล้วก็สิ่งที่ท่านประธานกรรมการได้แถลงนั้น ถ้าดูจะไม่ตรงกัน คือท่านสมาชิกท่านถามว่า ใครคือผู้รับผิดชอบ สมมติว่าการให้กู้ยืมเงินไป หรือว่าดำเนินการ

อันนี้เกิดความเสียหาย หรือมีลักษณะที่จะไม่ยอมที่จะชำระเงินเพื่อการนี้กันแล้ว ส่วนราชการที่จะปฏิบัติงานนั้น ท่านประธานเองได้ชี้แจงว่า ๓ กระทรวงด้วยกัน แต่ว่าในกรณีนี้ดำเนินการ ๓ กระทรวง อาจจะดำเนินการได้ แต่ในกรณีที่เป็นหนี้สิน ซึ่งไม่ชำระ หรือไม่ดำเนินการไปตามสัญญาแล้ว ท่านถามว่าหน่วยราชการใด กรมกองใด จะเป็นผู้ดำเนินการในการฟ้องร้อง อันนั้นถ้าไม่มีเป็นนิติบุคคล กระผมจึงสงสัยประเด็นนี้ เกรงว่าเงินกองทุนอันนี้จะจ่ายออกไปได้แต่การเรียกกลับแล้ว เมื่อผู้ที่ได้รับเงินไป รู้ว่าไม่มีเจ้าภาพที่จะฟ้องร้องเรียกกลับได้ แล้วความเสียหายก็จะเกิดขึ้น กระผมกราบเรียนถามประเด็นนี้ว่า มีเจ้าภาพในการรับผิดชอบในการที่จะเรียกเงินชดใช้ คือส่วนราชการกระทรวงไหน ส่วนราชการใดครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ กรรมการขอประทานกราบเรียนชี้แจง ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๙ แล้วว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรแก่กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นหน่วยราชการ อย่างเช่นว่าการช่วยเหลือชาวนาในบางกรณีก็จ่ายผ่านกระทรวงมหาดไทยไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดก็เป็นผู้รับผิดชอบหรือบางกรณีจ่ายไปองค์การของรัฐบาล อย่างเช่นว่าองค์การคลังสินค้า เหล่านี้เป็นต้น เมื่อจ่ายให้ไปกระทำการกิจการช่วยเหลืออย่างไร องค์การนั้น ๆ ก็ต้องเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะว่าเป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว และอีกประการหนึ่งอาจจะดำเนินการเรื่องอื่นอันที่จะต้องทำ อย่างเช่นเรื่องการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินเหล่านี้ก็จ่ายไปยังชักตัวอย่างเช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งปรากฏในมาตรา ๑๙ อยู่แล้ว ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรก็เป็นผู้รับผิดชอบติดตามผลงานเหล่านั้น กระผมจึงกราบเรียนชี้แจงดังกล่าว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อท่านผู้แปรญัตติที่ขอสงวนไว้ไม่จิตใจแล้ว และไม่มีท่านผู้อื่นต้องการจะอภิปรายอย่างใดอีก ถือว่าผ่านไป เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขอทำความเข้าใจกระจ่างกับท่านกรรมการเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการ ในมาตรา ๑๗ (๑) ซึ่งท่านใช้คำว่าโครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและโครงการพยุงราคา ตามมาตรา ๔ วัตถุประสงค์อันหนึ่ง

ซึ่งสำคัญและกระผมเห็นด้วย ก็คือโครงการส่งเสริมการผลิต คือไม่จำเป็นที่จะต้องมีการเพิ่มผลผลิตเสมอไป บางครั้งบางคราวการ...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เตียวครับ ผมขอประทานโทษ ผมออกจะสับสนเอง อย่างไรก็ตาม นี้อภิปรายอยู่ในมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๖

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : มาตรา ๑๖ ครับ ขอประทานโทษ อันนี้กระผมอาจจะ...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๖ หรือครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ใช่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณ ว่าไปครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : มาตรา ๑๗ กระผมขอประทานโทษ มาตรา ๑๗ อันนี้เราพูดถึงมาตรา ๑๗ ใช่ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๗ ยังไม่ถึง

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ถ้าอย่างนั้นขอประทานโทษครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : กระผมขอประทานโทษ นี้กว่าเราถึงมาตรา ๑๗ แล้ว ที่นี้เมื่อถึงมาตรา ๑๗ กระผมอยากจะขอทำความเข้าใจกับท่านกรรมาธิการว่า ในมาตรา ๔ เราได้มอบอำนาจให้กองทุกนี้พิจารณาการใช้เงินเพื่อส่งเสริมการผลิตและการพยุงราคาและการจำหน่าย ส่วนในข้อ ๑ ของมาตรา ๑๗ นี้ ใช้คำว่าส่งเสริมการผลิตและโครงการพยุงราคาซึ่งผลิตผล ฯลฯ ที่นี้เรื่องเกี่ยวกับการจำหน่ายมิได้พูดไว้ และนอกจากนั้นมาตรา ๔ นั้น ใช้ถ้อยคำได้อยู่แล้ว ที่ว่าเป็นการส่งเสริมการผลิต ที่นี้ท่านจะรัดหรือที่ท่านจะลดวงของการดำเนินงานเพียงแค่นี้หรือครับ ตามมาตรา ๑๗ (๑) เท่านั้นหรือครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ความจริงถ้าพูดกันเคร่งครัดตามข้อบังคับ ท่านสมาชิกก็ไม่มีสิทธิที่จะอภิปรายอะไร นอกจากที่ว่ากรรมการได้แก้ไขเท่านั้น สำหรับในแต่ละมาตรา เพราะฉะนั้นรู้สึกว่าการแก้ไขไม่ได้แก้ไขอะไรใน (๑) ของมาตรา ๑๗ นี้ นอกจากว่าเติมไว้คำเดียวที่ว่า “และสหกรณ์การเกษตร” เติมคำว่า “การเกษตร” เท่านั้น แต่ว่าถ้ากรรมการจะตอบปัญหาให้หายข้องใจผมก็ไม่ขัดข้อง

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานกรรมการ) : เรื่องนี้กรรมการไม่ได้แตะต้อง เพราะเห็นว่ามาตรา ๑๗ นี้ เป็นเรื่องอำนาจและหน้าที่ และอีกประการหนึ่งสัมพันธ์กันอยู่ คือว่าในมาตรา ๑๘ ต่อเนื่องกันอยู่อันหนึ่งว่า กิจการตามโครงการที่จะใช้จ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรได้นั้น ได้แก่กิจการดังต่อไปนี้ ใน (๒) การพยุรราคาผลผลิตเกษตรกรรมขั้นต้นและผลผลิตอาหารในประเทศ โดยซื้อหรือรับจำนำ ขายภายในประเทศ และขายโดยส่งออก นี่ก็เป็นการจำหน่ายอยู่แล้ว แต่เป็นรายละเอียดรับและนอกจากนั้นใน (๔) ของมาตรา ๑๘ ยังกล่าวไว้ว่า การดำเนินการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อขจัดภัยร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมอันจะเป็นผลเสียหายแก่เกษตรกรด้วย กระผมคิดว่าในมาตรานี้เป็นรายละเอียด แล้วก็ส่วนการจำหน่ายนั้น เป็นแม่บทที่คลุมการซื้อ การขาย การพยุรราคา ดังกราบเรียนมาดังมาตรา ๔ ครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขอขอบพระคุณท่านกรรมการที่ได้ให้คำชี้แจง โดยถ้าพูดถึงตามกฎหมายของการประชุมแล้วก็ไม่สามารถที่จะอภิปรายในเรื่องนี้ แต่เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สำคัญอย่างยิ่งแก่ประเทศ และผู้ที่มีประโยชน์ต่อประเทศเป็นอันมาก ฉะนั้นในการที่เราจะพิจารณาด้วยความรอบคอบ ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้างเล็กน้อย แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงด้วยความประสงค์ดี ท่านกรรมการก็ได้สนองความตั้งใจอันดีอันนี้ กระผมมีความเป็นห่วงเพียงนิดเดียวครับ เพราะว่าตลอดเวลาที่ท่านใช้คำว่าส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต ทั้งนั้น ที่นี้เดิมนั้นเราคิดว่าส่งเสริมการผลิตนี้มันกว้างดีกว่า และมีประโยชน์มากกว่าจะช่วยเกษตรกรได้มากกว่าด้วย อันนี้กระผมมองไปในทางผลประโยชน์ที่จะเกิดต่อเกษตรกร จึงได้อยากจะหักท้วงเสียในตอนี้ เพราะเมื่อถ้าได้ผ่านไปเช่นนี้ ต่อไปคณะกรรมการอาจจะไม่สามารถพิจารณาโครงการ

ที่ไม่เพิ่มผลผลิต ถ้าโครงการที่ไม่เพิ่มผลผลิตแล้วก็จะเป็นการยากที่คณะกรรมการจะตีความให้เข้ามาอยู่ในอำนาจอันนี้ได้ กระผมคิดว่าเพื่อประโยชน์ของเกษตรกร ซึ่งเป็นเรื่องที่เราปรารถนาอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าเราได้ทำเสียให้เรียบร้อยเสียตอนนี้ เพียงแต่แก้ถ้อยคำบางคำให้สอดคล้องกันกับจุดประสงค์ของกองทุน จะเสียหายหรือไม่

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): คณะกรรมการนี้ไม่ขัดข้องละครับ ถ้าหากว่ามาตรา ๑๗ (๑) ถ้าจะอ่านใหม่ให้ได้ความว่า “พิจารณาโครงการส่งเสริมการผลิตและโครงการพยุรราคาซึ่งผลิตผล” ตัดคำว่า “เพิ่มผล” ออกไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอขอบคุณครับ ท่านกำนันสง่าครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด: ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า วงศ์บางซวดในมาตรา ๑๗ นี้ครับ ที่ให้คณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

“(๑) พิจารณาโครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและโครงการพยุรราคาซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารที่กระทรวงทบวงกรมและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.....”

อันนี้มีอำนาจเฉพาะ ๓ องค์การเท่านั้นเอง กระผมอยากจะเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า เราอยากจะขอเติมไปสักนิดครับ จากตรงที่ “ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์” เป็นว่า “ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์และสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ให้เป็นผู้เสนอโครงการ

นายสง่า วงศ์บางซวด: ให้เป็นผู้เสนอโครงการอันนี้ ให้คณะกรรมการนี้มีอำนาจรับเอาโครงการนี้เข้าไปได้ด้วยจะขัดข้องหรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: สถาบันการเกษตรที่เป็นนิติบุคคล กรุณา ยกตัวอย่าง เช่นเป็นต้นว่าอะไร

นายสง่า วงศ์บางซวด: เป็นต้นว่ากลุ่มเกษตรกร เดียวนี้ที่จดทะเบียนอยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): อันนี้เป็นของเดิม กรรมการไม่ได้แก้ไขอะไร และเจ้าหน้าที่ทางกระทรวงบอกว่า ทำได้โดยผ่านสายงานปฏิบัติมาก็เลยไม่ได้แตะต้อง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ความจริงถ้าเคร่งครัดตามข้อบังคับ เสนอในที่นี้ไม่ได้ เพราะถ้าจะเสนอแก้หรือเติมอะไรจะต้องขอแปรญัตติ มาเสนอในที่นี้เสนออะไรไม่ได้ ก็ได้แต่ปรึกษาหารือกับกรรมการเพื่อประโยชน์ที่เราต่างฝ่ายต่างก็ต้องการด้วยกันทุกคน คือประโยชน์ร่วมกัน แต่ในบางกรณีก็ผิดข้อบังคับเกินไป ก็เห็นจะอนุมัติให้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเขาไม่ได้แก้ไขอะไรเลย

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล: ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากคณะกรรมการได้เห็นพ้องกับที่ท่านสมาชิกได้เสนอแก้คำว่า "เพิ่มผลผลิต" เป็น "การผลิต" ในมาตรา ๑๗ กระทบเห็นว่าเพื่อเป็นการประหยัดเวลา น่าที่จะตกลงกันได้เสียเลย ว่า เปลี่ยนคำว่า "เพิ่มผลผลิต" ทั้งหมดเป็น "การผลิต" ทั้งนี้เพราะจะมีอีกในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ ซึ่งถ้าหากว่าจะต้องเสียเวลาไปพูดกันแต่ละมาตรามันจะไม่รวบรัด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านคณะกรรมการจะไม่ขัดข้องก็น่าที่จะตกลงได้ในขณะนี้เลย

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): ไม่ขัดข้องครับ กำลังจะเสนออยู่แล้ว ขอให้ผ่านมาตรานี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ครับ เป็นอันว่า มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ แก้ตรงกันหมด เดียวครับ เชิญคุณชนะครับ

นายชนะ รุ่งแสง: ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ชนะ รุ่งแสง ครับ สำหรับมาตรา ๑๗ นี้ กรรมการได้เติมอนุมาตรา (๕) เข้าไป คือ "ติดตามผลการดำเนินการของกิจการตามโครงการในมาตรา ๑๘" อันนี้กระทบเข้าใจว่า กระทบชื่นชมกับกรรมการที่ได้เติม อันนี้เข้าไปแต่การติดตามอันนี้หมายถึงว่าติดตามในลักษณะมีความรับผิดชอบในความเสียหายที่จะเกิดขึ้นด้วยหมายถึงอย่างนั้นด้วยหรือเปล่าครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการฯ): ติดตามในที่นี้หมายความว่า เมื่อตะกั้นผมกราบเรียนชี้แจงกับท่านผู้แปรรูปคดี คือคุณฤช สมบัติศิริ มาแล้วว่า เราจะตั้งอนุกรรมการติดตามผลงาน ติดตามผลงานในที่นี้ก็คือติดตามผลงานว่าสำเร็จแค่ไหน แล้วก็วางโครงการต่อเนื่องอย่างไร และมีผลเสียหายอย่างไร เพื่อเสนอองค์คณะรัฐมนตรี แล้วก็องค์คณะรัฐมนตรีก็จะได้สั่งการไปยังหน่วยราชการนั้น ๆ เพื่อติดตามผลเสียหายมา เท่านั้นเองครับ

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากเมื่อเช้านี้เราแก้มาตรา ๔ ท่านคณะกรรมการเห็นด้วยและเมื่อที่ท่านสมาชิกเสนอ แล้วท่านกรรมาธิการก็เห็นด้วยความจริงแล้วผมพยายามแปรรูปคดีเพื่อแก้ไขสอดคล้องกับมาตรา ๔ แล้วผมก็ปล่อยให้ท่านกรรมาธิการแล้วแต่ท่านจะแก้ไขสอดคล้องกันก็แล้วกัน แล้วเรามาดูแล้ว เราก็เห็นว่ามันไม่สอดคล้องกันดีนัก วิธีที่จะแก้กันให้สอดคล้องกันดีที่สุด ข้อความใดในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตราอื่นใดที่พูดถึงโครงการส่งเสริมการผลิตและโครงการพุงราคานั้น เพื่อให้สอดคล้องตามมาตรา ๔ เราควรจะเขียนเป็น “โครงการช่วยเหลือเกษตรกรในเรื่องการผลิต การพุงราคา และการจำหน่าย” แล้วจะไปสอดคล้องกับมาตรา ๔ มันจะคงเส้นคงวาทุกอันเลย ไม่อย่างนั้นผมคิดว่ายังไม่คงเส้นคงวา ขอบพระคุณครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการฯ): ท่านประธานที่เคารพ เดิมทีนั้นเราไม่มีคำว่า “จำหน่าย” เมื่อมีคำว่า “จำหน่าย” อยู่แล้ว ในมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ นั้นเรามีคำว่า “พุงราคา” อยู่อย่างที่ได้อธิบายเรียนชี้แจงเมื่อเช้าซึ่งก็เป็นความเข้าใจว่าอย่างเช่นเมื่อเช้านี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็จะใส่คำว่า “จำหน่าย” อย่างเดียว ก็กลัวจะไม่ครอบคลุมถึงการพุงราคา แต่เพื่อประหยัดเวลาและให้มีความสบายใจ ถึงคำมันจะเกินอยู่บ้าง คณะกรรมาธิการก็ยอมแก้ไขให้ใช้ “การพุงราคาและการจำหน่าย” เพราะฉะนั้นในที่นี้ การพุงราคานั้นก็กระทำได้หลาย ๆ อย่างเหมือนกัน อย่างเช่นการซื้อการขาย ซึ่งกระผมกราบเรียนแล้วว่าการซื้อการขายนั้นก็มีในการพุงราคาของมาตรา ๑๘ อยู่แล้ว จึงไม่ได้ใส่เรื่องการจำหน่ายลงไปด้วยเหตุดังนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงจะใส่หรือไม่ใส่ครับ ในมาตรา ๑๗ นี้ ผมฟังท่านไม่ถนัด

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ใส่ผมไม่ขัดข้องครับที่จะใส่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือต่อจาก “พยุगरาคา” ไซ้ใหม่ครับ “และการจำหน่าย”

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ “โครงการพยุगरาคาและการจำหน่ายซึ่งผลิตผล” ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในมาตราอื่น ๆ เช่นเดียวกันนะครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ครับผม

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานครับ มันมีหลายแห่งนะครับ มาตรา ๑๗ (๑) ก็เหมือนกันนะครับ คือมันมีหลายแห่ง กระผมก็คิดว่าก็ให้มันตรงกันก็แล้วกัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ก็แก้ไขตรงกันเหมือนอย่างอนุมาตรา (๑) ซึ่งมีเนื้อความเช่นเดียวกัน

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานครับ ผมยังติดใจที่ท่านกรรมการชี้แจง สำหรับเรื่องอนุมาตรา (๕) เมื่อกี้ นี้ คือมีอำนาจและหน้าที่ในการที่จะติดตามผลการดำเนินการของกิจการตามโครงการในมาตรา ๑๘ แต่ว่าถ้าความเสียหายเกิดขึ้นอะไรขึ้นอย่างนี้โดยไม่ได้ติดตามและดำเนินการอะไรนี้ คณะกรรมการไม่ต้องรับผิดชอบ ผู้รับผิดชอบจริง ๆ คือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างนั้นไซ้หรือเปล่าครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในอนุมาตรา (๕) นี้เขียนไว้ชัดแล้วว่า ติดตามผลการดำเนินการของกิจการคือกิจการที่กระทำใด ๆ นั้น ถ้าอ่านให้ครบทุกมาตราแล้ว จะเห็นว่าเมื่อคณะกรรมการได้วางโครงการอย่างไรแล้วก็ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ เมื่อคณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ คณะรัฐมนตรีนั้นจะรายงานไปยังหน่วยกระทรวงทบวงกรมและองค์การของรัฐบาลหรือธนาคารเพื่อการเกษตร ในมาตรา ๑๘

ตั้งได้กราบเรียนมาแล้ว แต่ในขณะที่เดียวกันอันนี้ก็ได้อ่านจดหมายที่อีกอันหนึ่งว่า เมื่อเขาส่งไปแล้วก็จริง แต่คณะกรรมการนี้จะต้องติดตามดูว่าในโครงการต่างๆ ที่ตนได้ทำไปนั้นจะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ ความไม่สำเร็จอยู่ที่ไหน อยู่ที่ผู้ปฏิบัติหรือระเบียบการหรือโครงการ จะได้เอากลับมาแก้ไข ฉะนั้นการมาแก้ไขอาจจะเป็นการแก้ไขซึ่งติดตามผลจากที่ว่าโครงการไม่รอบคอบ เปิดช่องโหว่หรือระเบียบการที่วางไว้ไม่สะดวกแก่ผู้ปฏิบัติจะได้แก้ไข หรือผู้ปฏิบัติบกพร่องก็จะได้รายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพราะว่าคณะรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาของหน่วยราชการนั้นๆ จะได้ไปลงโทษ หรือได้สั่งการใดๆ ต่อไป ซึ่งคณะกรรมการไม่มีหน้าที่ที่จะไปสั่งการในเรื่องนี้ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

นายสภา วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ ผม กำนันสง่า วงศ์บางซวด กิจการตามโครงการที่จะจ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรได้นั้น ได้แก่งกิจการดังต่อไปนี้ ข้อ (ค) นะครับ เขียนไว้ว่า สนับสนุนการจัดหาที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำกิน การจัดหากรรมสิทธิ์ในที่ดินให้เกษตรกร การปฏิรูปที่ดิน และการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สนับสนุนครับ คือร่างเดิมเขาไม่ใช่ออย่างนั้น คือในร่างเดิมเขาดำเนินการจัดหาที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำกินนะครับ ทีนี้ไปเขียนว่า สนับสนุนนี้กระผมก็สงสัย จะไปทำอะไรได้ สนับสนุนครับ มันก็น่าจะเป็นอย่างกับร่างเดิมเขา ทีนี้กรรมธิการไปแก้ไขเสีย ร่างเดิมเขา “ดำเนินการจัดหาที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำกิน จัดหากรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่เกษตรกร การปฏิรูปที่ดิน และการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม” ทีนี้ไปเปลี่ยนเสีย เอาไปเป็น “สนับสนุน” อันนี้กระผมใคร่อยากเรียนถามกรรมธิการว่า ทำไมจึงไปเปลี่ยน เพราะเหตุผลอะไรครับที่ว่าเอาไปเปลี่ยนเป็นสนับสนุน ไม่เอาอย่างร่างเดิมครับผม

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมธิการขอกราบเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้ ร่างเดิมนั้นใช้คำว่า “ดำเนินการจัดหาที่ดิน” เมื่อดำเนินการก็เป็นตัวปฏิบัติการ ได้เรียกเจ้าหน้าที่มาชี้แจงแล้ว ว่ากองทุนนี้ไม่ใช่ตัวปฏิบัติการ ถ้าจะใส่คำว่า

“ดำเนินการ” นั้น ถ้ามองว่าจะทำอะไรก็มอบให้หน่วยงานไปกระทำ อย่างเช่นอาจจะเป็นกรมต่าง ๆ เช่นว่าสหกรณ์ที่ดินหรือกรมต่าง ๆ ในกระทรวงมหาดไทย ในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่เป็นผู้ดำเนินการเอง เจ้าหน้าที่มาชี้แจงอย่างนี้แล้ว ก็ได้ตกลงกับเจ้าหน้าที่ว่า เราเรียกว่า สนับสนุนเราเรียกว่า สนับสนุน สนับสนุนการจัดหาที่ดินให้เกษตรกรเช่าทำกิน โดยจัดเงินที่มีตามโครงการนี้ไปให้แก่สหกรณ์การเกษตร เหล่านี้เป็นต้น หรือสนับสนุนการจัดหากรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่เกษตรกร เช่นส่งเงินไปให้สนับสนุนตามโครงการนี้ ให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร การปฏิรูปที่ดินนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการปฏิรูปที่ดินที่กำลังจะออกมา ตลอดจนการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ก็เพื่อให้เข้ากันได้ โดยสนับสนุนว่าที่กองทุนสงเคราะห์นั้นจัดสรรเงินหมุนเวียนไปให้ ทดรองไปให้ และก็เรียกกลับคืนมาในทำนองนั้นนะครับ เพราะไม่ใช่ผู้ปฏิบัติ อันนี้ได้ทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์แล้ว ถ้าดำเนินการก็ต้องไปปฏิบัติเอง ถ้ามองว่าปฏิบัติเองหรือเปล่า ไม่ได้ปฏิบัติเองต้องมีหน่วยงานที่ปฏิบัติ และหน่วยนั้นมีอยู่แล้วครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า วงศ์บางซวด ยังสงสัยอยู่ครับ เพราะในมาตรา ๑๘ นี้ะครับ จำกัดความชัดว่า “กิจการตามโครงการที่จะใช้จ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรได้นั้น ได้แก่กิจการดังต่อไปนี้” ทีนี้ถ้าหากว่าเราจะโอนหน่วยงานอื่นไปให้ปฏิรูปที่ดิน หรือจะไปเป็นกรมใดกรมหนึ่ง กระผมก็ไม่เห็นว่ามันจำเป็นที่จะต้องมาเขียนสนับสนุนนี้ครับ คือถ้าอย่างนั้นเราก็เขียนเสียให้ชัดเลย ถ้าหน่วยงานใดจะได้มาดำเนินการก็จะได้ว่ากัน ในมาตรา ๑๘ ในวรรคต้นนี้เลยครับ ก็ตามโครงการอันนี้ไปเลย แล้วถ้าไปเขียนสนับสนุนนี้ กระผมว่ามันจะทางการดำเนินการ ทางการที่จะไปปฏิบัติได้ จะไปปฏิรูปที่ดิน หรือจะไปทำอะไร สนับสนุนกระผมสงสัยจริง ๆ ครับ กระผมคิดว่าถ้าจะให้หน่วยการใด ที่ดำเนินการก็ควรจะแก้ลงไปให้มันสอดคล้องต้องกันกับในวรรคต้นมาตรา ๑๘ นี้ละครับ

นายประสิทธิ์ ชูพิณิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ชูพิณิจ กระผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านประธานกรรมาธิการแล้ว กระผมเห็นว่าคำชี้แจงนั้นยังไม่ตรงกับเจตนาของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ การที่สภานี้ได้พิจารณาอย่างเร่งด่วนในอันที่จะ

อนุมัติร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เพื่อการเกษตรต่อไปนั้น เจตนาเราเพื่อที่จะช่วยเหลือชาวเกษตรกร ชาวนาชาวไร่ที่ยากไร้ให้มีที่ดินของตนเอง ซึ่งขณะนี้เราทราบแล้วว่า เขายังไม่มีที่ดิน ฉะนั้นโดยเฉพาะสภานี้และท่านสมาชิกทั้งหลาย จึงได้กรุณาเร่งกันเพื่อที่จะได้มีเงินสำหรับมาจับจ่ายใช้สอย เนื่องจากมาตรา ๑๘ นี้ เป็นมาตราที่จะกำหนดกำลัง และเป็นมาตราที่จะกำหนดว่าเงินที่เราตั้งเป็นกองทุนสงเคราะห์นี้เราจะใช้ในกิจการใดบ้าง กระผมเห็นเจตนาของร่างเดิมซึ่งเป็นเจตนาของรัฐบาลได้แสดงแจ้งชัดว่า รัฐบาลนั้นมีความปรารถนาหลายประการ และโดยเฉพาะมาตรา ๑๘ (๑) ในหมวด (ค) นี้ รัฐบาลปรารถนาที่จะดำเนินการจัดหาที่ดินให้แก่เกษตรกรเข้าทำกิน เป็นความปรารถนาอย่างหนึ่ง จึงได้ตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ฉะนั้นเมื่อมีเจตนาอย่างนี้ กระผมคิดว่า ท่านประธานกรรมาธิการที่เคารพ กระผมคิดว่าท่านกรรมาธิการไม่ควรจะไปเปลี่ยนแปลงเจตนาของสภานี้และรัฐบาลให้เป็นอย่างอื่น เพราะว่าการแก้ไขจากข้อความว่า “ดำเนินการ” มาเป็น “สนับสนุน” นั้น กระผมเห็นว่า วิธีดำเนินการอาจจะหย่อนยานไป ถ้าเรากำหนดให้คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ได้มีอำนาจดำเนินการจัดหาที่ดินให้แก่ประชาชนได้เข้าทำมาหากินแล้ว เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้เขาโดยตรง กำหนดให้รัฐบาลเป็นตัวการที่จะต้องจัดหาที่ดินให้แก่ประชาชนชาวไร่ ชาวนา ผู้ยากไร้ซึ่งเขายังไม่มีที่ดิน กระผมคิดว่าข้อความเดิมที่กำหนดว่าดำเนินการนั้น เป็นข้อความที่กำหนดภาระหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนอยู่แล้วว่า จะต้องทำหน้าที่โดยตรงในการที่จะดำเนินการจัดหาที่ดินให้แก่เขา ไม่ใช่เป็นอุปกรณหรือเป็นในลักษณะเป็นผู้สนับสนุนเท่านั้น ให้เป็นตัวการเลย กระผมจึงคิดว่าที่ท่านคณะกรรมการได้ตัดข้อ “ดำเนินการ” ออกมาเป็น “สนับสนุน” นี้จึงอาจจะไม่ตรงกับเจตนา อาจจะไม่ตรงกับเจตนาของกระผมซึ่งได้อ่านร่างของรัฐบาลเดิมกระผมเห็นตามร่างเดิมว่า เป็นการชี้ให้ประชาชนทั้งชาติได้เห็นว่ กฎหมายฉบับนี้ปรารถนาที่จะบังคับให้รัฐบาลนี้ได้เข้าช่วยเป็นผู้ดำเนินการจัดหาที่ดินให้ประชาชนโดยตรง ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่า ท่านประธานกรรมาธิการคงจะเห็นพ้องกับกระผมด้วย กระผมปรารถนาที่จะให้เป็นกำลังจริงๆอย่าทำลักษณะที่อ่อนแอ และในทำนองเดียวกัน เพราะหมวด (ค) นี้ เดิมเขาบอกว่า กำหนดให้คณะกรรมการกองทุนนี้เป็นผู้จัดการกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่เกษตรกร แต่ท่านคณะกรรมการได้เติม “การ” เข้าไป กระผมคิดว่าสิ่งใดที่เราจะบังคับลงไปในตัวบทกฎหมายว่า คณะกรรมการมีภาระหน้าที่จะต้องจัดให้เขา

อย่างโน้นอย่างนี้ เพื่อสงเคราะห์ เพื่อสร้างสนับสนุนแก้ไขความยากจนของประชาชนชาวไร่ชาวนาแล้ว กระทบคิดว่าสิ่งใดที่เรากำหนดเป็นหน้าที่โดยตรง คนเราก็ย่อมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ถ้าเพียงแต่ให้เป็นผู้สนับสนุน จะทำก็ได้ไม่ทำก็ได้ อย่างนี้ เจตนาารมณ์ของท่านสมาชิกแห่งสภานี้อาจจะได้รับผลในการตอบแทนกันในอนาคต อาจจะไม่ตรงกับพวกเราทั้งหลายที่เรามีความปรารถนาอยู่ทุกวันนี้ กระทบจึงคิดว่ามาตรา ๑๘ นี้ซึ่งเป็นบทมาตราที่กำหนดภาระหน้าที่กำหนดอำนาจการจะจ่ายเงิน ฉะนั้นเราจึงจะเขียนให้ชัด และโดยเฉพาะมาตรานี้ในรัฐธรรมนูญซึ่งเกี่ยวกับหมวดนโยบายซึ่งกระทบได้เคยแสดงเจตนาว่า กระทบปรารถนาที่จะให้รัฐบาลได้ดำเนินการและเป็นตัวการจัดหาที่ดินให้กับประชาชนที่ยากไร้ กระทบเคยเสนอขอแปรญัตติเพิ่มเติมแต่ว่าบังเอิญข้อเสนอของกระทบ ข้อนี้ในหมวดนั้นได้ตกไป เนื่องจากไม่ได้รับการสนับสนุน แต่ว่าอย่างไรก็ตาม เมื่อเราออกมาในรูปแบบนี้แล้ว กระทบจึงอยากจะขอประธานกรรมาธิการว่า ขอให้ใช้ข้อความเดิมเถิด ดำเนินการ กับ เป็นผู้สนับสนุนนี้ผิดกัน ท่านประธานกรรมาธิการที่เคารพ ให้คณะกรรมการเขามีหน้าที่โดยตรง กระทบคิดว่าจะเกิดผลแก่ชาวไร่ชาวนาผู้ยากไร้ได้มาก เพราะหวังที่จะเห็นวิธีการดำเนินการของคณะกรรมการจัดสรรเงินนี้เพื่อที่จะไปใช้จ่ายในกิจการนี้ มันจะได้เป็นที่อบอุ่นสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนชาวไร่ชาวนาเขามากยิ่งขึ้น กระทบจึงขอประธานกรรมาธิการว่าร่างเดิมเขาดีแล้ว อย่าไปเปลี่ยนแปลง ท่านประธานกรรมาธิการที่เคารพ กระทบขอประธานกรรมาธิการอย่างนี้

นายประคอง เทวฤทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ อันที่จริงนั้นกระทบก็ได้แปรญัตติไว้มากหลายข้อเหมือนกัน แต่โดยเหตุที่ว่ากระทบเห็นใจคณะกรรมการ และการเร่งรีบของสมาชิกผู้มีความเกียรตินี้ทั้งหลายอยากจะให้พระราชบัญญัตินี้ผ่านไปโดยรวดเร็ว โดยคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่บอกว่าวันหนึ่งนั้นนะเงินทุนที่จะมาสมทบกองทุนนี้คิดประมาณไปได้ตั้ง ๕ ล้านบาท ยิ่งเข้าไปวันหนึ่งก็เท่ากับเสียไป ๕ ล้านบาท กระทบจึงขอถอนเสีย อย่างไรก็ตาม ก็ขอให้ออกไปก่อนเพื่อประโยชน์ของเกษตรกร แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้กระนั้นก็ตามก็อดมีข้อสงสัยตรงกันในข้อนี้ตามมาตรา ๑๘ นี้ ดังท่านผู้มีความเกียรตินี้ ๒ ท่าน คือ ประธานโทษที่ขอเคยนาม คือ กำนันสง่า กับ พี่ประสิทธิ์ ชูพินิจ ว่าไปนั้นนะ ขอตั้งคณะกรรมการนัดเถอะครับ ที่ว่าท่านเปลี่ยนคำจาก "ดำเนินการ" เป็น "สนับสนุน" นั้น เราก็คิดว่าถ้ามันเป็นอย่างนั้นแล้ว

ก็ย้ายความหนักเบา แห่งการดำเนินการนั้นมันจะหนักเบาผิดกันแยะ ยิ่งท่านประธานกรรมการธิการ ท่านได้กรุณาชี้แจงให้เราว่า จะเป็นการสนับสนุนหน่วยงานอื่นให้เป็นผู้ดำเนินการแทนนั้น ถ้าอย่างนั้นมันก็เป็นการขัดกันอย่างชัดแจ้งในมาตรานี้อีก ๒-๓ ข้อ ท่านประธานที่เคารพ ท่านโปรดดูในข้อ (ง) นะครับ ท่านก็ใช้คำว่า “ดำเนินการ” อีกเหมือนกัน ในข้อ (ง) หน้า ๖ ขึ้นต้นเลย และอนุมาตรา (๒) ข้อ (ค) อีกเหมือนกัน ท่านก็ใช้ว่าดำเนินการอีกเหมือนกัน และในอนุมาตรา (๔) ก็ดำเนินการอีกเหมือนกัน อ้าย ๓-๔ ข้อนี้ ทำไม่เปลี่ยนแปลงเป็น “สนับสนุน” ถ้าหากว่าท่านหวังผลว่าท่านจะให้หน่วยงานอื่นทำ มันก็ควรจะใช้คำว่า “ดำเนินการหรือสนับสนุน” ก็ควรจะโน้มหรือเปลี่ยนไปในทำนองเดียวกัน ที่พวกกระผมตัดสินใจนี้ก็ตั้งใจเห็นว่าการดำเนินการกับการสนับสนุน ถ้าเปลี่ยนแปลงแล้วความหนักเบาผิดกันแยะ เพราะว่าตามคำชี้แจงของท่านประธานกรรมการ ว่าเป็นเช่นนั้นแล้วก็ต้องไปรอให้หน่วยงานอื่นทำ คณะกรรมการ เห็นเพียงแต่ผู้สนับสนุนเท่านั้น มันก็ผิดวัตถุประสงค์ที่ว่าเราจะให้ทุนให้คณะกรรมการดำเนินการ มีทุนตั้งมากมายหลายพันล้าน แล้วก็เพียงแต่สนับสนุนในหัวข้อที่สำคัญที่สุดที่เป็นข้อเรียกร้อง ต้องการของเกษตรกรทั้งหลาย ก็คือการแสวงหาที่ดินที่ทำกิน การจัดทากรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับเกษตรกร อย่างนี้เป็นต้น หรือการปฏิรูปที่ดินรวมทั้งการจัดรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม อันนี้ละครับเป็นหลักใหญ่ที่จะใช้จ่ายเงินตามโครงการที่เห็นว่าเป็นโอกาสแรกที่รัฐบาลได้ทำ ถูกใจอาณาประชาราษฎร์ ซึ่งเป็นเกษตรกรเหลือเกินมันก็ควรจะเน้นหนักในเรื่องนี้ว่าจะต้องเอาจริงเอาจัง เมื่อมันมาเปลี่ยนถ้อยคำอย่างนี้ ก็แล้วก็ทำให้พวกเราที่หวังว่าจะได้ฝากชีวิตของเกษตรกรทั้งหลายนี้จากการเอาจริงเอาจังของรูปกฎหมายที่รัฐบาลเสนอมานี้ละ ก็ทำให้ความหวังนั้นลดน้อยถอยลงไปจากถ้อยคำนี้ ฉะนั้นกระผมเห็นสมควรว่า ควรจะแก้ไข ยืนตามร่างเดิมของรัฐบาลที่ใช้คำว่า “ดำเนินการ” และนอกจากนั้นสิ่งที่ท่านแก้อีกอันหนึ่ง กระผมไม่ตั้งใจเห็นว่าเป็นการดี แต่ว่าใครขออธิบายให้แจ่มกระจ่างชัดสักหน่อยหนึ่ง ในอนุมาตรา ๒ (๒) (ก) ครับ ในหน้า ๖ นั้นแหละครับที่ว่า “หรือรับจ่านา” ที่คณะกรรมการได้เปลี่ยนแปลงไปนั้นนะ มันหมายถึงแค่ไหน เพียงไร เอาตัวอย่างง่าย ๆ ให้พวกผมเกษตรกร นี้เข้าใจอยู่อย่างเดียว คือว่าเราจะจ่านาอะไรก็ได้ แค่ไหน เพียงไร และอย่างไรเท่านั้นครับผม ขอขอบคุณครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมการชกกรภาพเรียนชี้แจงดังนี้ ที่จริงเจตนาธรรมณ์ของกรรมการกับท่านสมาชิกนั้นตรงกัน ตรงกันที่ว่าปรารถนาที่จะเห็นความเข้มแข็งในการดำเนินการของรัฐบาล ในการที่จะจัดหาที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำกินหรือตลอดจนจัดหากรรมสิทธิ์ในที่ดินให้เกษตรกร แต่หลังจากที่ได้เรียกเจ้าหน้าที่มาชี้แจงก็ปรากฏว่ากรรมการกองทุนนี้ไม่ใช่เป็นผู้ดำเนินการเอง แต่เป็นผู้พิจารณาโครงการในการที่จะให้เกิดขึ้นในสิ่งเหล่านี้ ก็เมื่อเป็นผู้พิจารณาโครงการที่จะเกิดขึ้นในสิ่งเหล่านี้ ถ้าจะใช้คำว่า "ดำเนินการ" ก็เกรงว่าจะผิดพลาดไป แต่เรื่องนี้ก็เลยไม่รู้จะใช้ศัพท์อะไร จึงใช้คำว่า "สนับสนุน" ยิ่งหาศัพท์ที่ใกล้เคียงกว่านี้ไม่ได้ ถ้าหากว่าดำเนินการ ก็เกรงว่าเป็นผู้ปฏิบัติเฉพาะเรื่องกรรมสิทธิ์ ส่วนดำเนินการอันอื่นนั้น ลักษณะงานผิดกัน อย่างเช่นว่าการดำเนินการอื่นใด อันจะก่อประโยชน์ในการเพิ่มในผลิตผลเกษตรกรรมนั้น อย่างเช่นว่า ดำเนินการอื่นใดเช่นว่าจะซื้อปุ๋ย หรือว่าออกเงินไปในการที่จะซื้อเมื่อนาล่มแล้ว นาแล้งแล้ว ฝนมาแล้วซื้อกล้ามาแล้วนี่ก็อนุมัติเงินไปดำเนินการอย่างนั้นเป็นต้น เห็นว่าที่ข้อความนั้นมันต่างกัน ส่วนข้อ ๒ เรื่องการซื้อหรือรับจำนำนั้นก็เพื่อให้มีผู้ทักท้วงว่าอย่างเช่น บางที่สหกรณ์นั้นต้องการที่จะพุงราคาข้าวหรือหน่วยองค์การคลังสินค้าต้องการจะพุงราคาข้าว ก็ชอบที่จะรับจำนำแทนที่จะซื้อขาด เป็นผลเสียหายจากสหกรณ์มารับจำนำไว้ราคาหนึ่งก่อนเมื่อได้ราคาพอสมควรแล้ว สหกรณ์ขายไปก็นำเอาเงินมาใช้หนี้ แทนที่จะขายขาดในราคานั้นเพื่อเปิดโอกาสให้กระทำได้ไม่เป็นปัญหาต่อไปในภายหลัง ที่ใส่เอาไว้อย่างนี้ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ผมคิดว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์คงจะได้ช่วยชี้แจงเรื่องนี้ ซึ่งคณะกรรมการไม่ขัดข้อง ถ้ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะดำเนินการได้ ทางกรรมการก็ไม่ขัดข้อง เพราะได้ชี้แจงกับกรรมการไว้ว่าอย่างนั้น

นายเถลิง ดำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้นก็ได้อาศัยคำว่า "ดำเนินการ" แต่ในขั้นชี้แจงต่อคณะกรรมการก็ได้มีการชี้แจงอย่างที่ท่านกรรมการได้กล่าวแล้ว อย่างไรก็ตาม กระผมคิดว่าคำว่าจัดหาที่ดี ตามข้อ (ก) หรือ ให้กู้ ตามข้อ (ข) ดำเนิน กิติ นี้มันเป็นคำอธิบายถึงกิจการว่ากิจการที่จะใช้เงินตามโครงการนี้คือ กิจการ ดังต่อไปนี้ เพราะฉะนั้น

กระผมคิดว่าปัญหาที่ว่ากองทุนจะทำเองหรือจะให้หน่วยงานอื่นรับช่วงไปทำ นี่ก็คงจะไม่ใช้ประเด็นเฉพาะที่จะต้องพิจารณาทีเดียวนัก กระผมเองรู้สึกว่าจะใช้ว่าการดำเนินการหรือสนับสนุนนี้ผลในทางปฏิบัติก็คงจะคล้ายคลึงกันครับผม

นายประคอง เทวรุทธ : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าอย่างนั้นกระผมใคร่ขอเสนอให้ใช้ตามคำเต็มของร่างรัฐบาลที่ดำเนินการเพื่อกันการหลีกเลี่ยง คณะกรรมการที่เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ไม่อาจจะสามารถไปดำเนินการเองได้ จึงเล็งใช้ถ้อยคำเป็นสนับสนุน ยืนยันคำว่า “ดำเนินการ” ตามเต็ม เฉพาะข้อ (ค) ในอนุมาตรา ๑ ของมาตรา ๑๘ ครับ ขอขอบคุณ

นายมารุต บุญนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มารุต บุญนาค กระผมมีความเห็นด้วยกับท่านประธานกรรมาธิการในแง่ที่ว่าคณะกรรมการกองทุนนี้ไม่มีอำนาจและหน้าที่ที่จะไปดำเนินการในเรื่องนี้โดยตรง แต่ว่ามีอำนาจหน้าที่เพียงพิจารณาโครงการต่างๆ ตามที่ปรากฏในมาตรา ๑๗ (๑) ถึง (๕) รวมทั้งการติดตามผลด้วย ส่วนมาตรา ๑๘ นั้นเป็นเรื่องของโครงการต่างๆ ที่จะต้องวางไว้ ส่วนใครเป็นผู้ดำเนินการตามโครงการนั้นก็สุดแต่จะได้อบรมหมาย อาจจะเป็นกระทรวงเกษตรหรือกระทรวงอื่น ๆ ก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นถ้อยคำอันนี้ ถึงแม้จะใช้คำว่า “สนับสนุน” หรือ “ดำเนินการ” ก็ย่อมใช้ได้ ย่อมเป็นหน้าที่ของเจ้าของโครงการที่จะดำเนินการไปตามที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ได้ชี้แจงแล้วเมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมยังมีความเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ว่า เมื่อใครจะเป็นผู้ดำเนินการก็ตามก็ควรใส่ให้มันชัด ถ้อยคำว่า “สนับสนุน” นั้นไม่เหมาะสม เพราะว่าเมื่อเป็นโครงการแล้วโครงการที่มีแต่การสนับสนุนก็ไม่ใช่โครงการ โครงการต้องหมายถึงสิ่งที่ควรกระทำตามโครงการนั้น ด้วยเหตุนี้กระผมคิดว่าไม่น่าที่คณะกรรมการจะไปกังวลต่อถ้อยคำนัก ควรจะใช้ถ้อยคำว่า “ดำเนินการ” อยู่ด้วยครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่ามาตรา ๑๘ (๑) ข้อ (ค) นี้ ที่คณะกรรมการแก้ไขไปนั้นเป็นการเหมาะสมแล้ว ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าตามวัตถุประสงค์ของมาตรา ๑๘ หรือของร่างพระราชบัญญัตินี้ ถึงแม้ว่าเราอยากจะให้คณะกรรมการดำเนินการจัดหาที่ดิน จัดหากรรมสิทธิ์หรือว่าการปฏิรูปที่ดิน แต่กระผมเกรงว่ามันจะเป็น

การซ้ำซ้อนงานกัน คือเรามีกฎหมายเรื่องอื่นซึ่งมีการปฏิรูปที่ดิน มีการจัดรูปที่ดิน การทำงานต่าง ๆ นี้ ถ้าหากว่าให้มีคนทำงานแยกงานกันหลายแห่งหลายกระทรวงหรือหลายคณะอย่างนี้ มันจะทำให้เกิดงานซ้ำซ้อนกัน และก็นั่นจะก่อให้เกิดความยุ่งยาก อันนี้ที่คณะกรรมการฯ แก้ไขให้เป็นที่ "สนับสนุน" นั้นก็หมายความว่าไม่ให้คณะกรรมการนี้ดำเนินการเอง ถ้าหากว่าให้คณะกรรมการนี้ดำเนินการเองแล้ว คณะกรรมการนี้ก็ต้องไปจัดการปฏิรูปที่ดิน จะต้องไปจัดรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม แล้วก็คณะกรรมการตามกฎหมายอื่นก็จะมีอีก แล้วก็เดี๋ยวก็จะไปจัดงานซ้ำซ้อนกัน มันก็จะยุ่งกันครับ ทำให้เกิดความยุ่งยาก กระทบไม่ยากจะเห็นอย่างนั้น จะให้หน่วยไหนเขาจัดก็ให้เขาจัดไปเลย ไม่ต้องไปทำซ้ำซ้อนกัน อย่างงานที่เรากระทำกันอยู่ในปัจจุบันนี้ อันนั้นก็เพื่อประสิทธิภาพและไม่ให้เกิดความยุ่งเหยิง กระทบจึงคิดว่าที่คณะกรรมการฯ ได้แก้ไขไปนี้ก็เพื่อความมุ่งหมายว่าไม่ให้คณะกรรมการชุดนี้ตามพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการเอง อย่างเจ้าหน้าที่ที่เขามาชี้แจงบอกว่าไม่มีเจตนาที่จะทำเอง ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่ามีกฎหมายอื่นบังคับให้คณะกรรมการอื่นจัดอันนี้งานอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงให้คณะกรรมการนี้เพียงสนับสนุนเท่านั้น กระทบมีความเห็นอย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานรัฐสภา กระทบมีความเห็นสนับสนุนคณะกรรมการฯ ในการที่เขียนไว้เช่นนี้เป็นการแสดงเจตนาที่สะท้อนถึงเจตนาอันเหมาะสมแล้ว และเห็นพ้องด้วยกับท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติที่นั่งลงเมื่อตะกี้นี้ ประเด็นของมาตรา ๑๘ นี้คือ เพียงแต่จะกำหนดว่า โครงการชนิดไหนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะมีอำนาจจ่ายได้ ถ้าเป็นโครงการที่เกี่ยวกับการจัดหาที่ดินหรือการปฏิรูปที่ดินก็ให้จัดหาได้ ส่วนใครจะเป็นผู้ดำเนินการนั้นก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาและกระทบอยากจะชี้ว่า ถ้าหากว่าจะปล่อยให้คณะกรรมการกองทุนนี้เป็นผู้ดำเนินการจัดหาที่ดินปฏิรูปที่ดิน มันจะยิ่งทำให้ความต้องการของเราไม่สำเร็จยิ่งขึ้น เพราะว่ากรรมการชุดนี้จะไม่สามารถมีเวลาดำเนินการได้ทันท่วงทีเลย กระทบจึงคิดว่าเพื่อให้สอดคล้องกันกับข้อต่อไปที่เกี่ยวกับอนุมาตรา (๒) ข้อ (ก) ที่เราใช้คำว่า "ซื้อหรือรับจำนำ" นี้ กระทบคิดว่า ถ้าหากว่าในข้อ (ค) นี้เราตัดคำว่า "ดำเนินการ" หรือ "สนับสนุน" ใช้คำว่า "การจัดหาที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำกิน การจัดหากรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่เกษตรกร การปฏิรูปที่ดินและการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม"

เหล่านี้ ก็อาจจะแก้ปัญหาได้ คือโครงการใดที่กระทำในเรื่องเช่นนี้ก็ให้มีอำนาจจ่ายจากกองทุนนี้ได้ กระผมขอเสนออย่างนี้

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ชูพินิจ กระผม ได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกซึ่งได้กรุณาให้ความเห็นแย้งในเรื่องข้อเสนอของกระผมว่า กระผมปรารถนาที่จะให้ท่านกรรมการและสภานี้ได้ยื่น ยึดถือร่างของรัฐบาลเดิมเข้าไว้ คือใช้คำว่า “ดำเนินการ” ท่านสมาชิกผู้ซึ่งใจท่านหนึ่งได้เกรงว่า ถ้าหากว่าจะใช้การดำเนินการแล้วจะเป็นวิธีการซึ่งปฏิบัติงานซ้ำซากกันไปในั้นกระผมอยากจะขอประธานทราบเรียนว่า ก่อนที่จะวินิจฉัยว่าจะเป็นการซ้ำกันหรือไม่นั้น กระผมทราบเรียนว่ามาตรา ๑๘ นี้เป็นการกำหนดอำนาจการใช้เงิน จะใช้เงินไปในทางไหน ใช้อะไรบ้าง แต่ว่าอำนาจหน้าที่ใครจะดำเนินการ คณะกรรมการมีอำนาจแค่ไหนเพียงไร มาตรา ๑๗ กำหนดไว้ชัดเจน กระผมจึงขอประธานทราบเรียนว่า ที่ท่านเป็นห่วงว่างานมันจะซ้อนกันนั้น กระผมเห็นว่าไม่ซ้อน ไม่ซ้อนเพราะเหตุไร เพราะมาตรา ๑๗ กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ให้คณะกรรมการกองทุนได้ปฏิบัติว่าตัวมีอำนาจแค่ไหนก็ปฏิบัติไปตามกรอบอำนาจกฎหมายไว้เท่านั้น แต่ว่าส่วนมาตรา ๑๘ จะใช้เงินในกิจการใด ที่กระผมขอประธานทราบเรียนครบถ้วนท่านประธาน กระผมปรารถนาที่จะให้ดำเนินการ ให้ใช้คำว่า “ดำเนินการ” ไว้ กระผมปรารถนาที่จะให้ได้มีการกำหนดให้ความมั่นใจว่าเงินนี้จะไปใช้เพื่อการดำเนินการในการจัดหาที่ดินให้ชาวไร่ชาวนาให้เขามีกรรมสิทธิ์ที่ดิน กระผมปรารถนาที่จะเขียนให้มันเป็นการบังคับว่าจะใช้เงินต้องได้ไปอย่างนี้ วิธีการดำเนินการไม่ใช่หมายความว่ากรรมการต้องไปวิ่งเต้นไปนำรังวัดเอง ไปชี้ที่ดำเนินการ กระผมว่าจะแปลเจตนาไปถอดออกไปอย่างนั้น เพราะอำนาจหน้าที่มีตามมาตรา ๑๗ แล้วปรารถนาที่จะเขียนข้อความให้มันเด่นชัด ปรารถนาที่จะให้ประชาชนเห็นกฎหมายว่า อ้อ เงินนี้ที่จะใช้ได้ใช้เพื่อดำเนินการจัดหาที่ดินให้กับประชาชนชาวไร่ชาวนาผู้ยากไร้เท่านั้น ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านประธานกรรมการที่เคารพ กระผมทราบเรียนอย่างนี้ คือต้องการให้เด่นชัดสร้างความอบอุ่นใจให้สมกับเจตนาที่เราได้ร่างรัฐธรรมนูญ ในรัฐธรรมนูญเราก็มีนโยบายแห่งรัฐ กำหนดที่จะจัดหาที่ดิน ถ้าเขียนลงไปอย่างนี้ มันยิ่งชัดซึ่งตั้งใจเหลือเกิน กระผมจึงคิดว่าท่านประธานกรรมการก็คงจะกรุณาเห็นความจำเป็นที่กระผมทราบเรียนมานี้

นายศักดิ์ดา สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับการแก้ไขของ คณะกรรมาธิการ เพราะเรื่องนี้มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดหาที่ดินและกรรมสิทธิ์ที่ดินให้ เอกชนตามระบอบการปกครองของเราตามระบบเศรษฐกิจของเรา ประชาชนจะเป็นเกษตรกร หรืออื่นใดได้กรรมสิทธิ์หรือได้ที่ดินมา ส่วนหนึ่งมันจะต้องเป็นการกระทำหรือผลงานของ บุคคลนั้น รัฐบาลมีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมให้เขาสามารถทำที่ทำการและได้กรรมสิทธิ์ กระผมคิดว่าเราไม่คิดจะให้รัฐบาลไปจัดการหาที่ดินมาและมาแจกชาวบ้าน เพราะฉะนั้น กระผมว่ามันผิดระบอบเรา มีแต่ระบอบอื่นเขาทำกัน เพราะฉะนั้นใช้คำว่า "สนับสนุน" นี้ถูกต้อง เพราะว่าถ้าการจะมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินมีที่ทำการนั้น ส่วนหนึ่งจะต้องเป็นการออกแรง ของเอกชนของบุคคลนั้น ของส่วนเกษตรกรนั้น และรัฐบาลสนับสนุนตามที่ชอบที่ควร ซึ่งเป็นหน้าที่ที่รัฐบาลพึงได้ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าควรจะคงไว้เพื่อไม่ให้เกิดการ เข้าใจผิดต่อไป ในการดำเนินการคงไว้ตามกรรมาธิการ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา : กระผม สุรินทร์ เทพกาญจนา ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในปัญหาที่นั้นกระผมใคร่ที่จะมีความคิดเห็น ว่า สำหรับความคิดเห็นส่วนตัว ของกระผมนั้นกระผมไม่เห็นด้วยกับร่างเดิมและก็ไม่เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมาธิการ ครับ โดยเฉพาะในมาตรา ๑๘ นี้ก็บอกว่า กิจการโครงการใดบ้างหรือโครงการชนิดใดบ้าง ที่ จะได้รับการที่กองทุนนี้จะได้ดำเนินการสงเคราะห์สนับสนุนปัญหานี้ก็มีว่า ตามที่ท่านประธาน คณะกรรมาธิการชี้แจงว่า กองทุนนี้กรรมการของกองทุนนี้จะไม่ดำเนินการเอง เมื่อไม่ดำเนินการ เองแล้ว จะใช้คำว่า "ดำเนินการจัดหาที่ดินให้เกษตรกร" อันนี้ก็อาจจะทำให้เกิดเป้าหมาย และ ก็ทำให้เกิดความเข้าใจผิดขึ้นได้ ซึ่งกระผมก็เห็นว่าตามร่างเดิมนั้นถ้อยคำก็ไม่เหมาะสม ที่นี้ มาพิจารณาตามร่างของคณะกรรมาธิการที่บอกว่า "สนับสนุนการหาที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำการ" สำหรับเรื่องนี้ก็เมื่อกี้กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า ตามมาตรา ๑๘ นี้ เรากำหนดชนิดของ โครงการว่าเป็นโครงการใดบ้างที่จะได้รับการสงเคราะห์ ที่นี้ถ้าหากว่าโครงการเราจะสงเคราะห์ การสนับสนุน การจัดหาที่ดิน อันนี้กระผมก็คิดว่าไม่ค่อยจะเหมาะสม เราควรจะพิจารณาว่า โครงการใดบ้าง ทางกองทุนนี้จึงจะให้การสนับสนุน กระผมเห็นว่าการใช้คำว่า "การจัดหาที่ดิน ให้เกษตรกรเข้าทำการ" อันนี้จะเป็นถ้อยคำที่เหมาะสมกว่าว่าเป็นโครงการที่จะได้รับการสนับสนุน

จากกองทุนนี้ กองทุนนี้จะสนับสนุนการจัดหาที่ดินให้เกษตรกรเช่าทำกิน อันนี้อยู่ในโครงการที่จะได้รับการสนับสนุน กระผมเห็นว่าเป็นค่ากลางที่เหมาะสมกว่า ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็เห็นว่าเราได้พูดกันมาเฉพาะคำ ๆ เดียวที่จะถกเถียงกันไปถึงไหน ทางท่านรัฐมนตรีท่านก็บอกแล้วว่า จะใช้สนับสนุนหรือดำเนินการก็เท่ากัน ท่านสมาชิกฝ่ายหนึ่งบอกว่า ผมออกจะเห็นด้วยกับคุณสุรินทร์ ที่ว่าถึงโครงการสนับสนุนนี้ฟังอย่างไรอยู่ โครงการจะต้องไปทำอะไรอย่างหนึ่ง เพราะตั้งโครงการเพื่อสนับสนุนเลย ๆ ก็อย่างนั้นแหละ แต่อย่างไรก็ตาม มีท่านสมาชิกขอให้ใช้ร่างเดิมของรัฐบาล ซึ่งเฉพาะศัพท์คำนี้เท่านั้นใช่ไหมครับ ไม่ใช่ทั้งข้อนะครับ ที่ท่านเห็นอย่างนั้น ผมก็นึกว่าน่าจะลงมติได้ว่า จะใช้ร่างเดิมของรัฐบาล หรือใช้ที่กรมการแก้ไขมา พูดง่าย ๆ ว่าจะใช้ ดำเนินการ” หรือใช้ “สนับสนุน”

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าที่คุณสุรินทร์เสนอจะคล้ายกับที่ผมได้ตัดคำทั้ง ๒ คำ “ดำเนิน” หรือ “สนับสนุน” เอาออก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ได้ครับ ผมจะถาม

นายศักดิ์ สายบัว : กระผมเห็นด้วยกับคุณสุรินทร์ครับ ยินดีที่จะให้เป็นอย่างนั้นครับ ไม่ต้องตัดสินใจ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะถามเป็น ๓ ประเด็นนะครับคือว่าใครจะเห็นด้วยกับร่างเดิม คือเห็นด้วยกับคำว่า “ดำเนินการ” ใครจะเห็นด้วยกับคำว่า “สนับสนุน” หรือใครจะเห็นด้วยกับคำว่า “การรักษาที่ดิน” เลย ๆ จะถาม ๓ ครั้ง

ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างเดิมของรัฐบาล คือใช้คำว่า “การดำเนินการจัดหาที่ดิน” ขอได้โปรดยกมือขึ้น.....

ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการให้อ่านว่า “สนับสนุนการจัดหาที่ดิน” ขอได้โปรดยกมือขึ้น.....

ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณสุรินทร์ เทพกาญจนา คือให้ใช้ว่า “การจัดหาที่ดิน” เลย ๆ ขอได้โปรดยกมือขึ้น.....

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพท่านประธานนะครับ แต่ผมก็จำเป็นต้องรักษาข้อบังคับ คุณสุรินทร์ เทพกาญจนา มาแปรญัตติกลางสภาแบบนี้ จะได้หรือครับ ไม่ได้ครับ ญัตติ.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ผมว่าอย่างนั้นแหละครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : แล้วท่านประธานก็ไม่ควรจะให้อภิปรายประการหนึ่ง สอง ไม่ควรจะรับเข้ามาให้ลงมติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่นี้ที่กรรมาธิการแก่นี้ครับ สมาชิกเขาก็มีสิทธิ์ที่จะสนับสนุนเสนอคำอื่นแทนคำของกรรมาธิการครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ได้หรือครับอย่างนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ได้ครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ถ้าอย่างนั้นก็แก้กันใหญ่ซีครับ ผมคิดว่าตามข้อบังคับ มันก็ต้องมี คือว่าถ้าให้มีการแปรญัตติ ต้องแปรภายในเวลา.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แปรญัตตินั้น มันแปรญัตตินั้นเรื่องหนึ่งแต่นี้เขาเถียงกันในข้อที่กรรมาธิการแก้มา

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : แก้ก็ต้องเอาตามกรรมาธิการแก้ หรือตามร่างเดิมเท่านั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็นึกว่าเพื่อประโยชน์ร่วมกัน แต่ว่าคุณสุรินทร์ จะเอาอย่างนั้นก็ได้ ผมก็เห็นว่า ข้อบังคับเคร่งครัดมันต้องเป็นอย่างคุณสุรินทร์ว่า

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : เดียวทีหลังกฎหมายอื่นถ้าเป็นอย่างนี้ ๓ วัน ๓ คืนก็ไม่จบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ใช่ครับ ประธานพลาดไปเอง เอาใหม่

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ผมไม่ได้ตำหนิประธานนะครับเรื่องนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ผมเห็นด้วยครับ คุณสุรินทร์ เทพกาญจนา ครับ ผมก็พูดอย่างนี้ตั้งแต่แรกทีหนึ่งแล้ว

นายสุรินทร์ เทพกาญจนาน : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าที่กระผมได้กราบเรียนชี้แจงไปนั้นไม่เป็นการผิดครับ เพราะเหตุว่าคณะกรรมการได้ขอแก้ไขครับ เมื่อแก้ไขแล้วก็สมาชิกที่ใครจะแปรญัตติหรือไม่แปรญัตติก็มีสิทธิ์ที่จะพูดได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มันก็ไม่เชิงหรือครับ มันได้แต่ว่าจะเอาเฉพาะที่เห็นชอบที่กรรมการแก้ไข หรือเฉพาะเห็นชอบกับร่างเดิมของรัฐบาลเท่านั้น ถ้าอยากแก้ไขตามใจสมาชิกต้องไปแปรญัตติเอา คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์พูดถูกครับ ขอประทานมติใหม่เถอะครับ ถ้าอย่างนั้น คือที่แรกผมเข้าใจว่าอย่างนั้น แล้วก็คุณเรณูลุกขึ้นมาพูดอะไรผมก็พลอยเขาไป เอาเถอะคุณประคอง ขอให้อย่างเพ็งกันเลยตอนนี้

ผมขอถามมติใหม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างเดิมของรัฐบาล คือใช้คำว่า "ดำเนินการรักษาที่ดิน" ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของกรรมการที่ใช้คำว่า "สนับสนุนการจัดหาที่ดิน" ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ใช้คำว่า "ดำเนินการจัดหาที่ดิน" ในมาตรา ๑๘ (๑) ข้อ (ก) ต้นบรรทัด ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไปครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข...

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธาน ข้อ (ง.) หน้า ๖ นี้มีการพิมพ์ผิดหรือเปล่า "ดำเนินการอื่นใดอันจะก่อประโยชน์ต่อการเพิ่มผลผลิตผลิตผลเกษตรกรรม"

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดี่ยว ๆ มาตราไหน

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : มาตราเดียวกันนี้แหละครับ ข้อ (ง.) หน้า ๖ "ดำเนินการอื่นใดอันจะก่อประโยชน์ในการเพิ่มผลผลิตผลิตผลเกษตรกรรม" แต่ว่าในข้อนี้ถ้าหากว่าเราจะ

แก้ถ้อยคำให้สอดคล้องอย่างที่เราได้ตกลงกันได้ กระทบก็ไม่ขัดข้อง แต่เพียงจะขอทราบเท่านั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แก่แล้วครับ แก่ตามที่ได้ตกลงกันเมื่อคืน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๔ มีการแก้ไขมาตรา ๒๐ คณะกรรมการมาธิการตัดออก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๒๐ นี้มีท่านสมาชิกแปรญัตติแล้ว ขอสงวนไว้ คือคุณศักดิ์ สายบัว สงวนไว้ ขอให้แปรญัตติแก้เป็นดังนี้ “ในการสงเคราะห์เกษตรกรตามโครงการช่วยเหลือในเรื่องการผลิต ให้คำนึงถึงผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรที่ประสบความเดือดร้อนเป็นหลักก่อน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่กระผมสงวนคำแปรญัตติของผมสำหรับมาตรา ๒๐ นี้ ก็เพราะว่าร่างกฎหมายฉบับนี้มีจุดอ่อนที่สำคัญอยู่ประการหนึ่ง ก็คือว่าในบทบัญญัติทั้งหมดที่มีในพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีบทบัญญัติที่ไหนจะชี้ให้เห็นว่าในการสงเคราะห์เกษตรกรนั้น รัฐบาลจะจัดอันดับความสำคัญก่อนหลังช่วยเหลือเกษตรกรกลุ่มไหน แหล่งไหน เหล่าไหนก่อนหลังกันเป็นประการใด เรื่องนี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก ตามร่างพระราชบัญญัติกฎหมายฉบับนี้กระผมถือว่าเป็นมาตรการทางการคลังอย่างหนึ่งคือเป็นการจัดหารายได้โดยเก็บภาษีสินค้าขาออกเพื่อมาใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะกิจก็คือช่วยเหลือเกษตรกร เราใช้คำว่า “สงเคราะห์” เรามีวิธีที่จะจัดหารายได้มาช่วยเหลือเกษตรกรได้หลายวิธี แต่ว่าในอดีตที่ผ่านมาเนื่องจากว่าโครงการในการดำเนินการของรัฐบาลทั้งหลายแหล่งในเรื่องการช่วยเหลือเกษตรกรนั้น รัฐบาลมุ่งที่จะช่วยในการเพิ่มผลผลิตเพิ่มปริมาณการผลิตโดยไม่คำนึงถึงว่า เมื่อผลผลิตได้เพิ่มขึ้นแล้วเกษตรกรได้รับการแจกจ่ายรายได้ที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มผลผลิตนั้นเป็นไปประการใด ดังนั้นหลังจากที่เราพัฒนาประเทศมาได้เป็นเวลา ๑๔-๑๕ ปี ความเหลื่อมล้ำของรายได้ไม่ใช่เฉพาะชาวในเมืองและชนบทในบรรดาชาวชนบทด้วยกันนั้นเราจะเห็นจากผลการศึกษาที่มีอยู่ ความเหลื่อมล้ำทวีมากขึ้นเพราะเรามุ่งในการเพิ่มปริมาณการผลิต ผลผลิตมากเกินไปจนไม่คำนึงถึงว่าปริมาณการผลิตและ

ผลผลิตนั้นตกอยู่กับใคร ถึงแม้ว่าในตอนแรกการกระจายรายได้จะเป็นอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าหากรัฐบาลได้ใช้มาตรการทางการคลังก็คือการจัดเก็บภาษีอากรและการใช้จ่ายในการผลิตเป็นหน้าที่ของรัฐบาลเป็นไปในทำนองที่จะช่วยขจัดความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นดังกล่าวนั้น กระผมก็ว่ามีทางที่จะช่วยได้ แต่ที่เป็นๆ ภาระครับ มาตรการทางการคลัง การจัดหารายได้ของรัฐบาลก็ดี การใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่อื่นใดก็ดี รัฐบาลไม่ได้คำนึงถึงนี้ได้เลย เมื่อมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกิดขึ้น กระผมคิดว่าเป็นโอกาสที่เราจะใช้มาตรการที่ผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ช่วยสนับสนุนเปลี่ยนแปลงการกระจายรายได้ซึ่งชนกลุ่มหนึ่งมีรายได้มากเกินไปจนเกษตรกรบางกลุ่มมีรายได้น้อยเกินไปนั้น กระผมก็คิดว่าจะสมเจตนาของร่างพระราชบัญญัตินี้รัฐบาลเขียนไว้ในมาตรา ๒๐ นี้บอกว่า ในการสงเคราะห์เกษตรกรตามโครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตให้คำนึงถึงผู้ประกอบการเป็นหลักก่อน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ที่เขียนไว้เดิมนั้นไม่มีความหมายโครงการช่วยเหลือส่งเสริมการผลิตให้คำนึงถึงผู้ประกอบการ กระผมว่าไม่มีความหมาย กระผมก็ได้ขอแปรแก้ไข ผมตัดเรื่องเพิ่มผลผลิตออก ด้วยเหตุผลที่ทราบกันดีแล้วในการอภิปรายในตอนเช้า กระผมขอแปรว่า ในการสงเคราะห์เกษตรกรตามโครงการช่วยเหลือในเรื่องการผลิตซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องการเพิ่มผลผลิต ให้คำนึงถึงผู้ประกอบการที่ประสบความเดือดร้อนเป็นหลักก่อน อันนี้จะช่วยให้ในฐานะสภานิติบัญญัติเราต้องการควบคุมรัฐบาลเหมือนกันว่าเวลาช่วยเหลือไปแล้วจะช่วยเหลือใครก่อนหลังอย่างไร รัฐบาลเมื่อมีอันนี้แล้ว กระผมว่าจะช่วยเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย เพราะตามปกติแล้วนะครับ ข้าราชการนั้นมีระบบวิธีพิจารณาความดีความชอบอย่างหนึ่ง ถ้าช่วยคนรวยมันเกิดผลเร็วครับ เกษตรกรใหญ่ๆ มองเห็นเลยครับ ผลผลิตเพิ่มขึ้น ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น แต่ถ้าหากเราไปช่วยเกษตรกรที่แร้นแค้นหน่อย ยากไร้หน่อย ทำงานไม่ได้ผล เจ้าหน้าที่ว่าถ้าหากเราเขียนไว้ในนั้นนะครับ เป็นเจตนารมณ์ของสมาชิกของสภา ก็จะเป็นการช่วยข้าราชการด้วย ข้าราชการที่อุทิศเวลาจิตใจไปช่วยเหลือเกษตรกรผู้ย่อยชั้นต่ำด้วย ถึงแม้ผลงานจะออกไม่ดีเด่นเหมือนไปช่วยเกษตรกรชั้นใหญ่คือร่ำรวยหน่อย เขาก็จะได้รับการพิจารณาความดีความชอบจากผู้บังคับบัญชาด้วยดีด้วย ท่านคณะกรรมการกฤษฎีกาจะเห็นคล้ายๆตามกระผมว่า เวลาดำเนินการอะไร แม้กระทั่งท่านรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ก็เห็นด้วยว่าความจริง

แล้วก็อยากจะให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่กระผมว่าแต่ท่านติดปัญหาอยู่อย่างเดียว บอกว่าที่กระผมใส่ว่าที่ประสบความสำเร็จก่อนเป็นหลักนั้นท่านกลัวว่ามันมีปัญหาการตีความเดือตร้อนอย่างไร มากน้อยแค่ไหน เพียงใด สำหรับเรื่องนี้กระผมคิดว่าที่กระผมเขียนไว้แค่นี้ก็เป็นเพียงเจตนารมณ์หลักการกว้าง ๆ ท่านคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรนั้นก็ชอบที่จะใช้ดุลพินิจว่า จะดำเนินการอย่างไรถึงจะช่วยคนเดือตร้อนมากก่อน เดือตร้อนน้อยทีหลัง หรือคนไม่เดือตร้อนอันดับถัดลงมา อ้ายนี้มันเป็นเรื่องแหล่ง แล้วบุคคลที่เราจะช่วยเหลือก่อนหลังด้วย ไม่อย่างนั้นเราจะมีปัญหาเสมอ ทำให้ไม่ไปทุ่มเทแต่ภาคกลางชลประทาน ทุ่มไปแล้วก็พัน ๆ ล้านบาท เดียวก็มีค่านาคูน้ำ เดียวก็มีโครงการนั้นโครงการนี้เต็มไปหมด บางภาคไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมถึงอยากจะใส่ไว้ แต่กระผมคิดว่าจะไม่มีปัญหาในเรื่องตีความประสบความสำเร็จเดือตร้อน หมายความว่าอย่างไร เพราะเป็นเรื่องที่ท่านคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรจะใช้ดุลพินิจได้อยู่แล้ว กระผมขอกราบเรียนเสนอให้เพื่อการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเพียงแค่นี้ ขอบพระคุณรับท่านประธาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ความจริงมาตรา ๒๐ นี้กรรมการติดออกทั้งมาตราครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๒๐ นี้ คณะกรรมาธิการได้ตัดออก ตัดออกก็โดยเห็นว่า ก่อนอื่นอยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่าเราพิจารณาดูเสียก่อนว่า ชื่อพระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัตินี้ชื่อว่า พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ชื่อชัดอยู่แล้วว่าพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และในมาตรา ๓ คำนิยามคำว่า "เกษตรกร" นั้น หมายความว่าผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ก็บ่งชัดไว้แล้วด้วย และนอกจากนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมากำหนดไว้ เพราะบางครั้งบางเรื่องนี้เราแยกกันไม่ออกเรื่องของความเดือตร้อนนะ เราแยกกันไม่ออกว่าจะใครก่อนใครหลัง หรือจะอย่างไร วัตถุประสงค์ของกองทุนมีอย่างไรก็ได้อภิปรายกันเมื่อเข้าแล้วปรากฏแจ้งชัดในมาตรา ๔ และท่านผู้มีเกียรติเมื่อนี้ก็เป็นผู้แปรญัตติเอาไว้ก็ได้แก้ไขตามนั้น และนอกจากนั้นเราก็ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของกรรมการไว้ในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ที่อภิปรายผ่านกันเมื่อก็นี้อย่างแจ้งชัดไว้ เพราะฉะนั้นเครื่องมือเหล่านี้ย่อมเป็นดุลพินิจ

ของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์อย่างเพียงพอในการที่จะกระทำอันใดสิ่งใดก่อนและหลัง คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็น แล้วก็ไม่มีประโยชน์ที่จะเขียนเอาไว้ เพราะว่ามีความละเอียดแล้วตั้งแต่ชื่อของพระราชบัญญัติ คำนิยามของคำว่า “เกษตรกร” แล้วก็วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา ๔ อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แล้วก็อยากจะขอทราบเรียนอีกอย่างหนึ่งว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นมีใช้ว่าเป็นแหล่งเดียวที่จะช่วยเหลือเกษตรกร แต่ยังมีแหล่งอื่นที่จะช่วยเหลือเกษตรกรอีก อย่างเช่นการช่วยเหลือเกษตรกรในกรณีรายปลีกย่อยเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เป็นหน้าที่ของหน่วยราชการต่างๆ ที่จะต้องกระทำประกอบกันด้วยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ และก็ได้ออกความกรุณาต่อท่านผู้แปรญัตติว่าได้ชี้แจงไปอย่างนี้แหละ ก็สุดแท้แต่ที่ประชุมนี้จะได้กรุณาพิจารณาเห็นควรประการใด

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่อยู่ข้างหลังคุณวิรัช ไม่ใช่ครับ หลังคุณวิรัชอีกทีหนึ่งครับ วิรัชเหมือนกันครับ

นายวิรัช อารมย์ดี : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม วิรัช อารมย์ดี กระผมขอสนับสนุนผู้แปรญัตติคือ คุณศักดิ์ดา ที่ว่าในการสงเคราะห์เกษตรกรตามโครงการช่วยเหลือในเรื่องการผลิต โดยคำนึงถึงผู้ประกอบการเกษตรที่ประสบความเดือดร้อนเป็นหลักก่อน ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ เพราะว่าเป็นเรื่องที่จะแสดงให้เห็นเจตนาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าทำขึ้นมาเพื่ออะไรกัน กระผมขอให้เหตุผลในการสนับสนุนในข้อนี้อยู่ ๓ ประการ ประการที่ ๑ ก็คือเรื่องเจตนาของร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเจตนาที่บ่งไว้ชัดอยู่แล้วว่าเป็นเจตนาชื่อว่าพระราชบัญญัติกองทุนส่งเสริมเกษตรกร ซึ่งในตัวของมันเองก็มีชื่อคำว่า “สงเคราะห์” อยู่แล้วนะครับ ฉะนั้นถ้าจะเขียนไปในเรื่องว่าให้ผู้ประสบความเดือดร้อนเป็นหลักอยู่ก่อน ก็คงจะช่วยให้กฎหมายฉบับนี้ชัดแจ้งยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายฉบับนี้แต่เดิมที่ที่กระผมเข้าใจว่าเป็นพระราชบัญญัติที่ว่า พระราชบัญญัติกองทุนช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งคำว่า “ช่วยเหลือ” นี้อาจจะไม่ครอบคลุมไปถึงคำว่า “สงเคราะห์” ด้วยก็ได้ ประการที่ ๒ ก็คือว่าถ้าเมื่อเรามีหลักการอย่างนี้ไว้แล้ว ก็จะได้เป็นการช่วยเหลือคณะกรรมการซึ่งจะจัดลำดับความสำคัญในการช่วยเหลือโครงการมาก่อนมาหลัง เพราะว่า

โครงการต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องผ่านคณะกรรมการ ซึ่งจะมีการพิจารณาถึงเรื่องการผลิตและการจำหน่าย ถ้าถือว่าเงินทุนเรามีกำจัด เราจะได้ให้ลำดับความสำคัญในเรื่องความช่วยเหลือผู้ที่ประสบความเดือดร้อนก่อน ประการที่ ๓ ซึ่งกระผมถือว่าเป็นประการที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ขณะนี้เกษตรกรทั่วประเทศมีประมาณ ๓-๔ ล้านครอบครัว ประมาณได้ว่า ๑ ล้านครอบครัวนั้นเป็นเกษตรกรประเภทที่ชั้นปานกลาง แล้วก็ชั้นที่ร่ำรวยนิดหน่อย ถ้าหากว่าเกษตรกรพวกนี้ได้รับความช่วยเหลือเล็กๆ น้อยๆ เช่นในเรื่องการให้เงินทุนให้เงินกู้ เกษตรกรพวกนี้ก็สามารถจะดำเนินการพัฒนาตัวเองได้ ยังเหลือเกษตรกรอีกประมาณ ๓ ล้านครอบครัว ซึ่งขณะนี้ที่เป็นปัญหาอยู่เสมอๆ ว่าทำไมแหล่งเงินทุนทั้งหลายถึงเข้าไปช่วยไม่ได้ ที่เข้าไปช่วยไม่ได้ก็เพราะว่าในการมีพระราชบัญญัติต่างๆ นั้น ไม่ได้กำหนดนโยบายของพระราชบัญญัติต่างๆ ไว้ให้เห็นชัดว่านโยบายของพระราชบัญญัตินั้นมีเพื่ออะไร ถ้าเมื่อเรากำหนดไว้ชัดว่านโยบายของพระราชบัญญัตินั้นมีเพื่อช่วยเหลือให้เกษตรกรสามารถพัฒนาตัวเองได้ในที่สุด ถึงแม้ว่าการกระทำต่าง ๆ เหล่านี้บางทีมันอาจจะเกิดความขาดทุนบ้าง อะไรบ้าง เราก็คงจะไม่ว่าอะไร สมมุติว่าในจำนวนเกษตรกร ๓ ล้านครอบครัวนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องใช้เงินสัก ๑๐๐ ล้านบาท ในการให้กู้ยืม แล้วก็ปรากฏผลว่าในที่สุดแล้วจะสามารถได้คืนประมาณ ๕๐ ล้านบาท อย่างนี้การวัดผลนั้น ถ้าเราไม่วัดที่กำไรแล้วเราไปวัดว่า ในที่สุดสามารถช่วยเกษตรกรจำนวนเหล่านั้นสามารถตั้งตัวเองได้ในที่สุด ถ้าอย่างนี้แล้วสถาบันต่างๆ นั้นก็คงจะมีความสามารถที่จะช่วยเหลือให้เกษตรกรเหล่านั้นได้ช่วยตัวเองได้ ถ้าหากเราไปกำหนดเป็นหลักการอย่างนี้ไว้ โดยปกติในการเสนอโครงการต่างๆ นั้นมักจะเป็นในทำนองที่ว่า โครงการไหนถ้าเผื่อว่าให้ไปแล้วมีกำไรดี เราก็จัดให้ความสำคัญในระดับสูง ถ้าเผื่อทำไปแล้วขาดทุนเราก็ถือว่าโครงการนั้นไม่ดี ฉะนั้นเกษตรกรถ้าเผื่อว่าเราไปกำหนดไว้อย่างนี้ เกษตรกรประมาณ ๓ ล้านครัวเรือนนั้น อาจจะไม่ได้ได้รับความสนับสนุนจากเงินกองทุนสงเคราะห์นี้มากนัก เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอสนับสนุนในการแปรญัตติครั้งนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นางสายหยุด นิยมวิภาต : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันอยากจะขอทราบเรียนว่า ดิฉันขอสนับสนุนท่านผู้แปรญัตติ แล้วก็ผู้ที่อภิปรายไปเมื่อคืนนี้ในประเด็นที่ว่า การช่วยเหลืออันนี้มุ่งตรงไปที่ตัวเกษตรกร ผู้ที่ประสบความเดือดร้อน แล้วก็เร้นแค้น ถ้าจะเปรียบเทียบ

เหมือนกับเราให้ทุนการศึกษา สำหรับทุนการศึกษานั้นบอกมาให้ทุนผู้ที่เรียนดีบางทีก็ไม่ได้ไปถึงกับผู้ที่ยากจน หรือผู้ที่ขาดแคลน เพราะว่าผู้ที่เขาขาดแคลน แต่เขาเรียนไม่ดี อันนี้ก็เช่นเดียวกันค่ะ ถ้าหากเราให้ผู้ที่ยากจนหรือแร้นแค้นที่ประสบความสำเร็จบางอย่างที่เขาไม่ได้เพิ่มผลผลิตให้แก่ประเทศ แต่ว่ามุ่งไปช่วยตัวบุคคลค่ะ ขอบพระคุณท่าน ท่านกลุ่มชาวนาที่แร้นแค้น ขอขอบคุณ

นายวิรัช กุมุทมาศ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม วิรัช กุมุทมาศ ครับ แต่บางครั้งก็อารมณ์ดีเหมือนกัน สำหรับกระผมใคร่ขอสนับสนุนคุณวิรัช อารมย์ดีครับ ผู้ซื้อเดียวกับกระผม เมื่อตะกี้ และอาจารย์สายหยุด ขอเน้นในประการที่ว่า ถ้าเราบัญญัติไว้เพื่อแสดงเจตนารมณ์ที่แน่นอนว่าเราต้องการช่วยเหลือผู้ที่มีความจำเป็นก่อนก็ไม่น่าจะเสียอะไรมีแต่เรื่องดี เพราะว่าพระราชบัญญัตินี้ได้ชื่อว่าพระราชบัญญัติกองทุน สงเคราะห์ แต่ท่านประธานกรรมาธิการก็ดูจะกล่าวว่า เมื่อเรามีคำว่า “สงเคราะห์” ไว้ข้างหน้าแล้ว ก็ดูจะแสดงเจตนาว่าเราจะทำสงเคราะห์ผู้ยากจนก่อนนั่นเอง แต่กระผมไม่ค่อยแน่ใจ เพราะว่าชื่อนั้นสำคัญไฉน อย่างเช่นกรมประชาสงเคราะห์สร้างนิคมสร้างตนเอง บางทีนิคมสร้างตนเองนั้นก็เกิดปัญหา เช่นเรื่องทุ่งสาม ซึ่งเราได้เคยอภิปรายกันมาแล้วในครั้งก่อน เพราะฉะนั้นเพื่อแสดงเจตนารมณ์ที่แน่นอนของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อต้องการให้กองทุน อันนี้ซึ่งได้มาจากเกษตรกรได้กลับไปสู่เกษตรกรที่ยากไร้ เป็นการสงเคราะห์จากเกษตรกรซึ่งอาจจะร่ำรวยดีกว่าเกษตรกรอื่น ๆ ให้แก่เกษตรกรซึ่งมีความยากจนกว่าก็น่าจะเป็นประโยชน์ และในข้อแปรญัตติของคุณศักดิ์ดา มี ๒ ประการ คือประการที่ ๑ จัดอันดับความสำคัญ ให้แน่นอนชัดเจนไว้ ก็เป็นเรื่องที่น่าจะสนับสนุน และอีกประการหนึ่งก็การแสดงเงื่อนไข และหลักเกณฑ์ในการจัดอันดับความสำคัญนั้นในประกาศอย่างเปิดเผย ในระดับสูงด้วย คือในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งก็เป็นข้อสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งควรจะพิจารณาอย่างยิ่งกระผม กราบเรียนเมื่อตะกี้ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าจะบัญญัติไว้ให้ชัดเจน ก็หวังว่าสภานี้คงจะเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของผู้แปรญัตติ ขอขอบคุณมากครับ

นายกระจำนง พันธุมนาวิน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับเจตนารมณ์ของท่านผู้แปรญัตติ คือคุณศักดิ์ดา สายบัว และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ท่านอื่น ๆ ที่กรุณาอภิปรายสนับสนุนคำแปรญัตติ แต่กระผมก็ใคร่จะกราบเรียนท่านประธานว่า เราน่าจะได้ระลึกถึงความจริงอยู่ ๓ ประการครับ คือประการที่ ๑ รัฐบาลได้วางกลไก คือ สถาบันหน่วยงานและองค์การต่าง ๆ ที่จะช่วยเหลือเกษตรกรทุกกลุ่ม ทั้งท่านที่เดือดร้อนมาก และท่านเดือดร้อนน้อย และท่านที่ควรจะมีผลสำเร็จยิ่งขึ้นไปอีกได้วางไว้แล้วในรูปของ หน่วยงานและองค์การต่าง ๆ แต่การที่หน่วยงานเหล่านั้นยังดูเหมือนว่าไม่สามารถจะทำงาน ได้ผลเต็มที่ ก็เพราะว่ามันมีแต่กลไก มันไม่มีน้ำมัน คือไม่มีเงินนั่นเองครับ กองทุนอันนี้ แต่ละครั้งจะเป็นน้ำมัน จะเป็นเชื้อเพลิงให้กลไกเหล่านั้นหมุนได้เร็วขึ้นกว้างขวางขึ้น นี่ เป็นประการแรก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว กระผมจึงเห็นว่า หมายความว่าคณะกรรมการธิการจะ เห็นว่าเราน่าจะวางคลังน้ำมันแห่งนี้ วางไว้กว้าง ๆ ไม่จำเป็นจะต้องไปแบ่งเป็นกระป๋อง เป็น ปี๊บ เป็นขวด ให้ไปถึงจุด เพราะว่าความจริงประการที่ ๒ ที่กระผมใคร่จะกราบเรียนต่อท่านประธาน ก็คือว่า ปัญหาของการช่วยเหลือประชาชนในชนบทนั้น มันสลับซับซ้อน การช่วยเหลือ เกษตรกรนั้น คำว่า "เดือดร้อน" นี้คือปัญหาของเกษตรกรหรือปัญหาของชนบทนั้น มัน ไม่ใช่ปัญหาที่สม่ำเสมอ ทั้งในสถานที่และบุคคล บางหมู่บ้านก็จะมีทั้งคนเดือดร้อนและ คนไม่เดือดร้อน บางอำเภอก็จะมีทั้งหมู่บ้านซึ่งเดือดร้อนและไม่เดือดร้อนบางจังหวัดก็จะมีทั้งอำเภอ ซึ่งเดือดร้อนและไม่เดือดร้อน ถ้าเราไปวางมาตรการมัดไว้แคบจนเกินไปในพระราชบัญญัติเช่นนี้แล้ว ก็จะทำให้การดำเนินการต่าง ๆ นี้ยากลำบากมาก เพราะว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะเห็นได้แล้วว่า คณะกรรมการพิจารณากองทุนนี้ เป็นผู้พิจารณาโครงการต่าง ๆ ซึ่งองค์การและหน่วยงานของรัฐซึ่ง คอยสดับรับฟังความทุกข์ยากความเดือดร้อนความต้องการของประชาชนเป็นผู้เสนอขึ้นมา อยู่แล้ว มันมีความหมายของมันอยู่แล้ว แล้วประการที่ ๓ นี้ กระผมก็ใคร่จะกราบเรียน เกี่ยวกับคำอภิปรายของท่านแปรญัตติ คือคุณศักดิ์ สายบัว ว่ามีแนวโน้มที่ว่าหน่วยงานของ รัฐบาลจะไปช่วยเกษตรกรที่มีฐานะดีอยู่แล้ว เพื่อจะหวังผลตอบแทนอย่างรวดเร็วนั้น กระผม คิดว่าบางทีอาจจะไม่ตรงต่อความเป็นจริงทั้งหมดแล้วก็อาจจะก่อให้เกิดภาพพจน์ที่เกษตรกร เข้าใจผิดว่าเป็นรัฐบาลศักดินา รวมทั้งกันช่วยนายทุนกดขี่ประชาชนต่อไป กระผมคิดว่าถ้า เราไปศึกษาดูโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลในด้านความช่วยเหลือเกษตรกรแล้ว ก็จะเห็นว่ารัฐบาล ได้วางดุลของการช่วยเหลือทั้งในหมู่เกษตรกรที่มีฐานะปานกลางและดีกับเกษตรกรซึ่งมี

ฐานะเดือดร้อนยากจนเป็นอันมากจากประสบการณ์ของกระผมเองนะครับ พบว่าถ้าจะหวังผลงานกันแล้วนี้ ไปช่วยในกลุ่มผู้ที่เดือดร้อนนะ มีผลเด่นชัดยิ่งกว่าช่วยผู้ซึ่งฐานะสุขสบายที่อยู่แล้ว ดังนั้นกระผมจึงใคร่กราบเรียนสรุปว่า คณะกรรมการได้เห็นว่ เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้และกลไกของรัฐที่ได้วางไว้แล้วนั้นเป็นการพอเพียงที่จะประกันว่ กองทุนนี้จะไปถึงมือเกษตรกรผู้ต้องการความช่วยเหลือได้กว้างขวางที่สุดอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใส่มาอีกในมาตรา ๒๐ นี้ขอบคุณครับ

นายมารุต บุณนาค (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม มารุต บุณนาค เมื่อพิจารณาที่เจตนารมณ์ของร่างกฎหมายฉบับนี้ที่รัฐบาลเสนอมานี้ จะเห็นได้ชัดแม้แต่คำแถลงของท่านประธานกรรมการก็ได้กล่าวแล้วว่าเจตนามุ่งที่จะช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ ปัญหาจึงมีอยู่ว่า มีเจตนาจะช่วยเหลือเกษตรกรที่ยากไร้เป็นอันดับแรก ที่ท่านว่าไว้อย่างนั้น เพราะท่านดีความอย่างนั้นแต่เมื่อเราพิจารณาที่บทบัญญัติของกฎหมายแล้ว จะเห็นได้ว่าช่องโหว่ของกฎหมายมีอยู่เป็นอันมาก ถ้าหากว่าจะตีความในทางกฎหมาย ผู้ที่จะดำเนินการตามโครงการต่อไปในภายหน้า อาจจะไม่ได้นำเงินถึงเกษตรกรผู้ยากไร้หรือผู้ที่ประสบความเดือดร้อนเป็นอันดับแรก ผู้ใดก็ตามจะไปกล่าวโทษผู้ดำเนินการตามโครงการนั้นก็ไม่ได้ เพราะเขาก็อ้างว่าเราสามารถทำตามบทบัญญัติของกฎหมาย ด้วยเหตุนี้กระผมจึงเห็นว่าเท่าที่เป็นร่างกฎหมายอย่างนี้มีช่องโหว่อยู่เป็นอันมาก จะเป็นการหลีกเลี่ยงได้ว่า การช่วยเหลืออาจจะช่วยเหลือเกษตรกรที่ร่ำรวยหรือที่มีฐานะดีก่อนเกษตรกรผู้ทีประสบความเดือดร้อน ซึ่งมีเป็นจำนวนถึง ๓ ล้านครอบครัว ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ กระผมจึงเห็นด้วยในแง่ของบทบัญญัติของกฎหมาย ถ้าหากว่าจะได้นำข้อแปรญัติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณศักดิ์ดา สายบัว มาเติมไว้ในมาตรา ๒๐ ก็จะได้ความชัด และเป็นการบ่งถึงเจตนาที่แท้จริงที่คณะผู้ดำเนินการตามโครงการจะต้องช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ก่อนกฎหมายใดก็ตามถ้าหากว่าร่างไว้แต่ไม่อาจปฏิบัติได้ตามเจตนารมณ์ กฎหมายนั้นก็ไร้ผล ด้วยเหตุนี้กระผมจึงขอสนับสนุนที่จะให้มีการเติมข้อความดังกล่าวขึ้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เห็นจะขอมติที่ประชุมได้แล้วนะครับได้แสดงเหตุผลกันมาตามควรแล้ว ในมาตรา ๒๐ นี้ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัติดีคือ

ให้ใส่ข้อความที่ท่านแปรญัตติลงเป็นมาตรา ๒๐ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการ
คือให้ตัดออกทั้งมาตรา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ใส่ข้อความ
ตามที่ท่านสมาชิกแปรญัตติเป็นมาตรา ๒๐ ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๑ มีการแก้ไขมาตรา
๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๒๔ ทวิ คณะ
กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๒๔ ทวิ ที่คณะกรรมการ
เพิ่มเติม กระผมตั้งใจอยู่คำหนึ่งครับ คือคำว่า “ฟรีเมียวม” กระผมเข้าใจเจตนาของกรรมการ
ที่ใช้คำว่า “ฟรีเมียวม” เพราะว่ามาตรา ๒๔ ทวิ นี้เป็นบทเฉพาะกาล คือรับรองคำสั่งของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาตการส่งออก แต่กระผมว่าถ้าจะ
ใช้ถ้อยคำให้สอดคล้องกับในมาตราอื่นๆ ของพระราชบัญญัตินี้คือคำว่า “ค่าธรรมเนียมการ
ส่งออก” กระผมเข้าใจว่าก็จะใช้ได้ ไม่จำเป็นต้องใช้คำว่า “ฟรีเมียวม” เพื่อที่จะรับรองคำสั่ง
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในเรื่องนั้น กระผมจึงใคร่ขอเรียนหรือกำทางกรรมการ
ว่า ถ้าจะใช้คำว่าค่าธรรมเนียมการส่งออก เพื่อสอดคล้องกับมาตราอื่นๆ จะมีผลทำให้ดีความ
ไม่ได้เชี่ยวชาญหรือ ขอบพระคุณครับ

พลตรี จิรี สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้กรรมการ
ได้เชิญผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ กฤษฎีกา ได้มาเป็นผู้ร่างมาตรา ๒๔ ทวิขึ้นทางกรรมการ
ได้เรียนถามทางกระทรวงพาณิชย์ และทางกฤษฎีกาก็ได้ถามกระทรวงพาณิชย์เหมือนกันว่า
ทำไมจึงใช้คำว่า “คำฟรีเมียวม” กระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงว่า คำฟรีเมียวมนั้นเป็นภาษาราชการ

ที่กระทรวงพาณิชย์ได้ใช้มาก่อนแล้ว และส่วนค่าธรรมเนียมนี้เพิ่งออกมาทีหลังก็เมื่อในการที่ใช้หรือทำสัญญาก่อนเป็นคำฟรีเหมียมนี่เลยได้คงไว้ เพราะหมดวาระนี้ก็หมดไปในตัวเอง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เตียวครับ ขอประทานโทษ ผมไม่เข้าใจหมดวาระไหนครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ประธานคณะกรรมการ): ประทานโทษครับ ผมพูดเร็วไปนิดหนึ่ง คือหมดข้อผูกพันเหล่านี้ก็หมดไปเอง ในข้อสัญญาที่ว่าอันนี้เป็นสัญญาที่กระทำตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก่อนที่จะมีกฎหมายนี้ใช้ครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม: ท่านประธานที่เคารพ การใช้คำภาษาต่างประเทศนี้ กระผมเห็นว่าไม่จำเป็นจริงๆ ไม่มีทางออกจริงๆ แล้วก็ควรที่จะใช้ ที่นี้ที่ท่านประธานกรรมการท่านกล่าวว่าพอเสร็จเรื่องแล้วมันจะหมดกันไปเอง มันไม่หมดหรอกครับ มาตรา ๒๔ นี้มันก็ต้องอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ตลอดไป เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า ถ้าหากว่าค่าธรรมเนียมการส่งออกนะ มันเป็นค่าเดียวกันกับคำฟรีเหมียม อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปแล้วกระผมก็เห็นว่าไม่น่าจะมีข้อขัดข้องอะไร ที่จะใช้คำว่า “ค่าธรรมเนียมการส่งออก” แทน “คำฟรีเหมียมการส่งออก” ส่วนการที่กระทรวงพาณิชย์ใช้เป็นภาษาราชการนั้น กระผมเห็นว่าคำว่า “ฟรีเหมียม” เป็นภาษาต่างประเทศก็ไม่ควรที่นำมาใช้ ถ้าหากว่ามีคำภาษาไทยอยู่อันนี้ กระผมจึงจะขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาว่า เราควรที่เอาคำภาษาไทยมาบรรจุไว้ หรือว่าจะเอาคำภาษาต่างประเทศซึ่งความหมายมันก็อย่างเดียวกันนั่นเอง มาใส่ไว้ในกฎหมายซึ่งกระผมเห็นว่าไม่น่าจะเอาคำภาษาต่างประเทศ ถ้าไม่มีความจำเป็นจริงๆ ไม่มีทางหลีกเลี่ยงจริงๆ กระผมขอขอบคุณครับ

นายเฉลิมชัย วสินนท์: ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะวินิจฉัย กระผมขอเพิ่มเติมนิดหนึ่งนะครับ คือในคำนิยามของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เขียนว่าค่าธรรมเนียมการส่งออกหมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากผู้ส่งออก เพราะฉะนั้นก็กินความหมายไปถึงคำฟรีเหมียมตามมาตรา ๒๔ ทวีได้ ซึ่งกระผมเห็นว่าน่าจะใช้คำเดียวกันครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ผมก็ขอประทานมติสภาละครับ ใครเห็นว่าควรใช้คำว่า “ค่าธรรมเนียมการส่งออก” ตามที่ท่านสมาชิกเสนอ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรใช้คำว่า “คำพริ้งเพี่ยม” ตามที่กรรมการใช้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ใช้คำว่า “คำธรรมเนียมการส่งออก” ต่อไปครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ผมจะขอมติที่ประชุมในวาระที่ ๓ ว่าสมควรที่จะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. บังคับเป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้เป็นเอกฉันท์

ระเบียบวาระต่อไป ก็กลับไประเบียบวาระอันดับที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๔๗

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติบางมาตราที่เกี่ยวกับการขนส่งสาธารณะยังไม่เหมาะสม ทำให้เกิดปัญหาระหว่างการขนส่งประจำทางและการขนส่งโดยรถยนต์บริการทัศนจรขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การขนส่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ-
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.
๒๔๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งสาธารณะกระทำการขนส่ง
โดยรับส่งผู้โดยสารในเส้นทางที่กำหนดสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตขนส่งประจำทาง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.
๒๔๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจวางข้อกำหนดในการประกอบการขนส่ง
 สาธารณะและการขนส่งส่วนบุคคลโดยอนุมัติของอธิบดี ดังต่อไปนี้

- (๑) ลักษณะ ชนิด ขนาด และเครื่องหมายของเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง
- (๒) อัตราเร็วสูงสุดของยานพาหนะ
- (๓) เกณฑ์น้ำหนักบรรทุกและวิธีการบรรทุก
- (๔) คนโดยสารหรือของที่บรรทุก
- (๕) จำนวนผู้ประจำยานพาหนะ
- (๖) มาตรฐานบริการในการประกอบการขนส่ง

ความใน (๒) ไม่กระทบกระเทือนกฎหมายว่าด้วยการจราจรและกฎหมายว่า
 ด้วยการเดินเรือ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.
 ๒๔๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

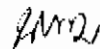
“มาตรา ๖๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งสาธารณะผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้อง
 ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ และกระทำการขนส่งอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ด้วย
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

 ทาน

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่
เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

โดยมีหลักการ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๖๐ แห่ง
พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๗

เหตุผล ที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็โดยที่บทบัญญัติบางมาตรา
เกี่ยวกับการขนส่งสาธารณะยังไม่เหมาะสม ทำให้เกิดปัญหาระหว่างการขนส่งประจำทาง
และการขนส่งโดยรถยนต์บริการทัศนาจรขึ้น สมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว
เสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สำหรับความเป็นมาของการที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ กระผมก็เชื่อว่า
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะทราบอยู่แล้วว่า ได้มีปัญหาระหว่างรถประจำทางและรถทัศนาจร
เกิดขึ้นได้มีการแก่งแย่งกันรับส่งผู้โดยสารในระยะเส้นทางไกล ๆ เช่นจากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่
กรุงเทพฯ ไปภูเก็ต หรือไปตามภาคต่าง ๆ จนกระทั่งเกิดการแข่งขันกัน และประชาชนไม่
ปลอดภัยในการโดยสาร ตลอดจนการมีวิวาทแห่งความไม่สงบ มีการปล้นรถ เฆมรถ ตลอดจน
จนการที่จะมีการหยุดรถต่าง ๆ ทางกระทรวงคมนาคมก็ได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบ จึง
ได้จัดตั้งกรรมการขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาจากหลาย ๆ ฝ่ายและในคณะกรรมการนี้ก็มีทั้งฝ่าย
รถทัศนาจรและทางฝ่ายรถประจำทางซึ่งก็ได้มาประชุมตกลงกันในการที่จะยุติปัญหาการ
แข่งขันนี้ ในที่สุดทั้ง ๒ ฝ่ายก็ได้แสดงเจตนาออกมามีความดีว่า ไม่ต้องการที่จะแข่งขันหรือ
แก่งแย่งกันในการที่จะเดินรถประจำทาง แต่เหตุที่โดยที่บริษัทขนส่งยังบริการไม่ดีพอ ก็ทำ
ให้ผู้โดยสารไปขึ้นรถทัศนาจร จึงทำให้เกิดเรื่องขึ้นแต่ทั้ง ๒ ฝ่ายนี้ก็มีเจตนาที่จะไม่ต้องการ
การแข่งขันระหว่างกัน ดังนั้นทั้ง ๒ ฝ่ายนี้จึงอยากวางระเบียบให้ชัดเจน กำหนดไปว่ารถ
ทัศนาจรที่จะเดิน ขอบเขตแค่ไหน รถประจำทางจะเดินในขอบเขตแค่ไหน แต่ว่าในหลักการ
ที่จะวางระเบียบนี้ ทั้ง ๒ ฝ่ายก็ตกลงกันได้เรียบร้อยแล้วว่าจะวางระเบียบอย่างไร แต่โดยที่
พระราชบัญญัติขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๗ มีช่องโหว่ ก็ไม่สามารถจะทำทางให้รัฐบาลได้วางระเบียบ
โดยอาศัยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวขึ้นได้ ก็จำเป็นต้องเสนอกฎหมายฉบับนี้มา ถ้าหากว่า
กฎหมายฉบับนี้ออกไปก็สามารถที่จะวางระเบียบในการเดินรถทัศนาจรได้ดีขึ้น ว่าที่จริง

พระราชบัญญัติขนส่งฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๗ ก็มีอยู่หลายอย่างหลายประการที่จะต้องแก้ไข และกระทรวงทบวงกรมเองก็ได้ทำการปรับปรุงใหม่หมดทั้งฉบับ โดยกำลังดำเนินการร่าง อยู่อย่างเร่งรีบ แต่ที่เสนอมานี้เฉพาะวันนี้เพียง ๒-๓ มาตรา ก็เพื่อที่จะแก้ไขปัญหารีบด่วน เสียก่อน คือปัญหารถทัศนากับรถประจำทาง ที่แก้ไขมานี้ก็มีมาตรา ๑๔ มีการปรับปรุง ใจความให้ชัดเจนขึ้น เพื่อมิให้รถทัศนากับรถประจำทางโดยสารในเส้นทางของรถประจำทาง และก็มีมาตรา ๑๖ เพิ่มอำนาจให้นายทะเบียนกำหนดมาตรฐานบริการของรถทัศนากับรถขึ้น และมาตรา ๖๐ ก็แก้ไขบทกำหนดโทษนิดหน่อย ซึ่งถ้าหากว่าทางสภาได้ผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ก็จะสามารถทำให้มีการจัดระเบียบรถประจำทางและรถทัศนากับรถขึ้น อย่างไรก็ดี กระทรวงคมนาคมและรัฐบาลก็ใคร่ที่จะยืนยันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถึงหากผ่านออกไปก็จะไม่ไปกระทบกระเทือนถึงกิจการเดินรถอย่างอื่น เช่นกิจการขนส่งสินค้าหรือกิจการเดินรถประจำทางขนาดเล็ก ซึ่งขณะนี้กำลังได้ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติทั้งฉบับอยู่อย่างเร่งรีบ ขอขอบคุณครับ

นายทวิช กลิ่นประทุม : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกระผม ทวิช กลิ่นประทุม ตามที่รัฐบาลได้นำร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการขนส่งแก้ไขเพิ่มเติมเข้ามานี้ วัตถุประสงค์ก็เนื่องจากว่า ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนของผู้ประกอบการขนส่งระหว่างรถทัวร์กับรถประจำทางหรือรถขนส่ง ซึ่งเรื่องนี้เมื่อได้พิจารณาถึงเหตุและผลแล้ว กระผมเห็นว่าตามมาตรา ๑๔ นั้น ที่ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งสาธารณะกระทำการขนส่งโดยรับส่งผู้โดยสารในเส้นทางที่กำหนด สำหรับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตการขนส่งประจำทาง ซึ่งเรื่องนี้ตามร่างเดิมนั้นก็ว่าห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งสาธารณะเข้าทำการขนส่งในเส้นทางทางใดในลักษณะที่เป็นการแข่งขันกับผู้ได้รับอนุญาตในการขนส่งประจำทางในเส้นทางนั้น ๆ เนื่องจากกฎหมายเดิมก็มีและลักษณะที่ว่าด้วยตามมาตรา ๔ ว่าด้วยการขนส่งสาธารณะนี้ หมายความว่า การขนส่งเพื่อสินค้าโดยไม่จำกัดเส้นทางเรื่องนี้เป็นเรื่องปัญหาเรื้อรังกันมานานเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ว่าด้วยการขนส่ง ซึ่งเราไม่มีมาตรการหรือดำเนินการต่อเนื่องกันมาช้านาน มิใช่แต่เป็นฝ่ายรัฐบาลชุดนี้ แต่รัฐบาลชุดนี้ได้เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะแก้ปัญหานี้เฉพาะหน้าความเดือดร้อน เรื่องนี้นั้นกระผมเห็น

ด้วย แต่วิธีการแก้ไขความเดือดร้อนนั้นจะต้องไม่ได้รับผลกระทบกระเทือนต่อผู้ที่ประกอบการขนส่งอยู่แล้ว ในขณะที่เช่นการขนส่งในปัจจุบันนี้นั้น รถทัวร์ซึ่งเรียกว่ารถเหมารถว่าจ้างหรือรถทัศนาวจรลักษณะเป็นประเภทที่การขนส่งสาธารณะซึ่งเข้ากับมาตรา ๑๔ นี้ ในร่างที่จะแก้ไข ก็เท่ากับประหนึ่งว่าเป็นการจำกัดสิทธิหรือเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของผู้ที่ประกอบการอยู่แล้ว ฉะนั้นเมื่อเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของผู้ที่จะประกอบการขนส่งว่าด้วยการเหมาหรือการทัศนาวจร จากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่งนั้นก็ย่อมเป็นธรรมดาหรือเรื่องวิธีการพลิกแพลงต่าง ๆ ซึ่งเป็นการดำเนินงานอยู่ในขณะนั้นนั้น จากจุดหนึ่งซึ่งเป็นการวิ่งทับเส้นทาง ทำให้ผู้ได้สัมปทานนั้นเกิดความเดือดร้อน สิ่งอย่างนี้เราก็ควรจะต้องหาทางแก้ไขในทางที่ถูกที่ควร ถ้าเมื่อเป็นการกำหนดชัดเจนลงไปในมาตรา ๑๔ เช่นนี้แล้ว ก็ดูประหนึ่งว่าเป็นการที่จะไม่ให้รถทัศนาวจรหรือผู้ที่ประกอบการขนส่งอยู่นั้นไม่สามารถที่จะประกอบการได้ จะเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของผู้ที่ประกอบการขนส่งอยู่แล้วเช่นบางครั้งในกรณีเช่นยกตัวอย่างว่า ถ้าเจ้าของรถผู้ที่ประกอบการเกี่ยวกับการทัศนาวจรจะนำผู้ที่จะไปทัศนาวจรจากภาคเหนือไปภาคใต้ ก็จะไม่สามารถที่จะกระทำได้ ซึ่งย่อมจะต้องวิ่งทับทางสายทางของสัมปทานที่มีอยู่แล้วนั้น ฉะนั้นทางออกเราก็ควรว่า เมื่อมันเป็นเช่นนั้นแล้ว ทางที่จะแก้ไขควรจะแก้ไขให้ถูกจุดถูกทาง ไม่ควรจะไปกำหนดกฎหมายลงไปในมาตรา ๑๔ ซึ่งเป็นการห้ามโดยเด็ดขาดถ้าจะดูเจตนารมณ์แท้จริงในตัวของกฎหมายนี้แล้วก็จะเป็นการที่จะลิดรอนสิทธิเสรีภาพของคนที่จะประกอบกิจการอยู่ ทางออกซึ่งเราจะกระทำได้มีหลายทางด้วยกัน ซึ่งจากผู้ที่ประกอบการหรือผู้ที่ดำเนินการมาอยู่แล้ว ไม่ให้ต้องเดือดร้อนด้วยกรณีต่าง ๆ ซึ่งควรที่จะกำหนดกฎหมายโดยวิธีว่า ในการที่จะมีการเหมาในการที่จะรับผู้โดยสารทัศนาวจรจากจุดใดจุดหนึ่ง ควรจะมีกฎหมายเงื่อนไขหรือมีเจ้าหน้าที่คอยควบคุม หรือมีการได้รับอนุญาตว่ารับจ้างในลักษณะในรูปแบบที่ว่าจัดนำเที่ยวโดยทั้งไปและทั้งกลับ ซึ่งผมคิดว่าจะมีมาตรการที่จะสามารถที่จะช่วยผ่อนคลายกับผู้ประกอบการขนส่งได้ ผู้ที่ประกอบการขนส่งอยู่เต็มแล้วและมีอยู่แล้วถ้าในลักษณะเมื่อมีการแอบแฝงโดยลักษณะที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ ในขณะที่ออกจากจุดหนึ่ง แต่การกระทำของรถทัวร์ซึ่งมีปัญหาเดือดร้อนทับเส้นทางในขณะนั้นนั้นปราศจากการควบคุมและมีหลักการกันอย่างจริงจัง คือว่าจากการทับเส้นทางโดยรับว่าเป็นการเหมาเป็นการทัศนาวจรแต่แฝงมาในรูปแบบในการทัศนาวจร แม้ที่จริงนั้นเป็นการขนส่งทับเส้นทางหรือ

สายทางโดยรับผู้โดยสารจากต้นทางแล้วก็ไปปลายทาง จากปลายทางก็เปลี่ยนผู้โดยสารใหม่ แล้วรวมเป็นในลักษณะเป็นรูปเหมาเป็นรถทัวร์นั้น มันเป็นปัญหาที่เราจะต้องแก้กันอย่างรอบคอบ ในลักษณะเช่นนี้นั้นกระผมคิดว่าถ้าเราจะกำหนดกฎเกณฑ์ลงไปในมาตรา ๑๔ นี้ ด้วยบทกฎหมายที่ระบุไปว่า ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งสาธารณะกระทำการขนส่งโดยรับผู้โดยสารในเส้นทางที่กำหนด สำหรับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตการขนส่งประจำทางนั้นก็เท่ากับห้ามกันเลย ลักษณะเช่นนี้กระผมว่าเท่ากับเป็นการลดรอนสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่เขาประกอบอาชีพ แล้วพวกเหล่านั้นจะนำรถไปที่ไหน แล้วก็ไม่มีอาชีพ ความเดือดร้อนต่างๆ ที่เราจะต้องหาทางแก้ไขโดยวิธีทางที่ให้มีถูกต้อง ส่วนในข้อ ๑๖ นั้น มาตรการซึ่งเพิ่มเติมขึ้นมา จากพระราชบัญญัติฉบับเดิมแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมาในมาตรา ๑๖ (๖) มาตรฐานบริการในการประกอบการขนส่งกิติ ซึ่งเรื่องนี้นั้นกระผมยังเข้าใจว่ากินความไปถึงประกอบการว่าด้วยการขนส่งเกี่ยวกับการขนส่งสินค้าด้วยหรือไม่ เพราะว่าเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการขนส่งนั้น เป็นเรื่องของความละเอียดอ่อนที่เราจะต้องหาทางที่จะแก้ไขหรือหยาบยกประเด็นที่จะต้องแก้ไขให้วิวัฒนาการทันกับเหตุการณ์และปัจจุบันที่เรามีเครื่องมือใหม่ๆ ขึ้นมา สภาพของถนนก็ดี และสภาพรถที่จะนำเข้ามาในจำนวนนี้ควรจะมีมาตรการกันอย่างไร แก้ไขกันอย่างไรให้รัดกุมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แต่สำหรับประเด็นนี้ ซึ่งท่านรัฐมนตรีเองได้เสนออย่างกว้าง เพื่อแก้ไขสถานการณ์เกี่ยวกับความเดือดร้อนยุ่งยากที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ก็ใครที่จะขอให้ใช้ดุลพินิจด้วยความรอบคอบทั้งผู้ที่ประกอบการขนส่งเจ้าของรถเดิมอยู่กับผู้ที่ประกอบกิจการในการขนส่ง ในการรับเหมาจัดทัศนจรเพื่อไม่ให้เดือดร้อนกับภาวการณ์ในปัจจุบันนี้

นายสุธน ชื่นสมจิตต์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธน ชื่นสมจิตต์กระผม เห็นด้วยในการที่รัฐบาลได้คำนึงถึงความเดือดร้อนที่เป็นปัญหาระหว่างรถเมล์กับรถทัวร์อยู่ในขณะนี้ และก็ได้รับร่างกฎหมายฉบับนี้ส่งเข้ามาในสภาให้พิจารณาโดยเร่งด่วนและมีเรื่องหนึ่งที่กระผมสงสัยใคร่ที่จะทราบเรียนถาม ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องรถเมล์เล็ก ๒ แถวซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และเป็นเรื่องที่ทะเลาะระหว่างรถเมล์ที่รับสัมปทานกับรถเมล์เล็ก ๒ แถวเป็นมานานแล้วก็ยังไม่มีการที่จะยุติลง โดยเฉพาะในต่างจังหวัด รถเมล์เล็ก...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระผมรู้สึกว่าคุณสุชน ขอโทษนะครับจะนอกประเด็นไปแล้ว นั่นตั้งกระทู้ถามคงได้ นี่เขาพูดกันเรื่องรถประจำทาง รถเดินประจำทางระหว่างจังหวัดกับรถทัศนاجر รถเมล์เล็กที่มันจะมีปัญหาอะไร รถ ๒ แถวกับรถประจำทางใหญ่นี้ ผมเนี่ยว่ามันไม่เข้าในประเด็นเสียแล้ว

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ : มันในประเด็นเลยครับผม เพราะว่ารถเมล์โดยสารที่ได้รับสัมปทาน กับรถเมล์เล็กในขณะนี้มันเป็นปัญหาอยู่ แม้แต่ในต่างจังหวัดก็เดินเส้นทางนั้นแล้วในกฎหมายโดยเฉพาะมาตรา ๑๔ นี้ เขาเขียนคลุมไว้หมด ๓ อย่าง เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนถามสั้น ๆ ว่า มีมาตรการใด ๆ ที่ทางรัฐบาลจะแก้ไขเรื่องนี้ด้วย

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องรถเมล์เล็กนี้รัฐบาลก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาเป็นอย่างดี เพราะขณะนี้ก็มีรถเมล์เล็กนับเป็นจำนวนแสนคันซึ่งดำเนินอยู่ แล้วก็เกี่ยวพันกับการประกอบอาชีพของคนเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นในการร่างพระราชบัญญัติการขนส่งฉบับใหม่ซึ่งกำลังทำกันอยู่อย่างเร่งรีบและพยายามที่จะให้เสร็จภายในรัฐบาลชุดนี้ ก็ได้มีข้อกำหนดที่จะแบ่งแยกการประกอบการเดินรถประจำทาง ประเภทรถเมล์เล็กขึ้นมาคือจะจัดเรื่องรถเมล์เล็กให้ถูกต้องตามกฎหมายเสีย แต่โดยเหตุที่พระราชบัญญัติการขนส่งฉบับที่จะร่างใหม่นี้ก็เปรียบเสมือนบ้านของเรา เมื่อบ้านของเราฝักฝุ่ประตูก็พัง กระดกก็หัก เราก็จะต้องทำกันเป็นการใหญ่เหมือนกับที่เราทำกันอยู่ แต่วันนี้เพียงแต่มาขอซ่อมประตูหน้าบ้านหน่อยเดียวเท่านั้นซึ่งเป็นปัญหาส่วนตัว ถ้าไม่ซ่อมเสียเดี๋ยวก็ขโมยโจรจะเข้ามา ความจริง พ.ร.บ. ขนส่งนี้จะต้องยกร่างกันใหม่หมด และก็กำลังทำกันอยู่ครับ วันนี้ขอแต่เพียงจุดที่รับตัวก่อนเท่านั้นเองที่ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมา ก่อนหน้านั้นท่านหนึ่งว่ามาตรา ๑๔ นี้อาจจะไปลดรอนสิทธิเสรีภาพของรถทัศนاجر จะทำให้รถทัศนاجرเดินไม่ได้ อันนี้รัฐบาลก็ได้ตระหนักเป็นอย่างดีและก็ได้เห็นความสำคัญของการทัศนاجر รัฐบาลก็มีองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวและพยายามส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่ทั้งในประเทศและทั้งที่จะเอาจากต่างประเทศเข้ามา เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้จะไม่ไปลดรอนกับเสรีภาพของรถทัศนاجرเป็นอันขาด แต่ใน

ทางตรงกันข้าม จะพยายามหาทางส่งเสริมการเดินทาง แต่ให้อยู่ในระเบียบแบบแผนมากขึ้นไม่ให้นำมาเชื่อมหลักกับการเดินทางครับ

นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่จะขอกราบเรียนถึงเหตุผลและหลักการซึ่งเมื่อคืนนี้ท่านรัฐมนตรีท่านได้กรุณาพูดไปแล้วซึ่งก็ยิ่งความชื่นใจให้แก่กระผมผู้ฟัง คือในกรณีที่ท่านพูดว่าท่านจะแก้ไขพระราชบัญญัติขนส่งใหม่เพื่อที่จะให้เป็นการแก้ปัญหาของชาติทั่วๆ ไปให้มันหมดไป ที่กระผมว่าปัญหาของชาตินั้นมันมีอยู่อย่างนี้ขณะนี้มันรัฐบาลกำลังจะแก้ไขปัญหาเพียง ๒ ประเด็นเท่านั้นครับ คือระหว่างรถทัวร์กับรถที่รับสัมปทานครับ แต่ในข้อเท็จจริงเรื่องรถทัวร์รถสัมปทานเป็นปัญหาเล็กจริงๆ ถ้าเทียบกับพวกกระผมซึ่งอยู่บ้านนอก ปัญหาที่มันใหญ่ที่สุดนะครับ ซึ่งรัฐบาลจะต้องแก้ก็คือปัญหาประระหว่างรถที่ได้รับสัมปทานกับรถเมล์เล็กซึ่งมีจำนวนแสนๆ คันและแสนๆ คันนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับรถเมล์เล็กนี่เป็นจำนวนประมาณ ๑ ล้านคน คือเจ้าของรถเมล์บ้าง แอ็ททอร์นีย์ บะไรต่างๆ นี่มันเป็นล้านนะครับ ถ้าจะให้สมบูรณ์ด้วยเหตุด้วยผลด้วยหลักการนั้นนะ ถ้าหากว่ารัฐบาลจะสามารถเสนอหลักการที่จะแก้ไขปัญหาของประเทศชาติได้ให้หมดทุกปัญหาแล้วกระผมจะขอกราบเท้าในทันทีทันใด และจะสนับสนุนด้วยประการทั้งปวง แต่ที่นี้ท่านมาแก้ปัญหามันเป็นเพียงจุดเล็กน้อยครับ แต่ย้ายตัวปัญหาที่จะไปสู่ประชาชนทั้งประเทศนั้นยังไม่แก้ ถ้าหากว่าท่านจะเสนอมาพร้อมกันได้ทั้ง ๒ ปัญหานี้ กระผมจะยินดีสนับสนุนด้วยประการทั้งปวง นี่ประการหนึ่งกระผมขอฝากไว้ให้ทางรัฐบาลได้ช่วยกรุณาพิจารณาด้วยแล้วกฎหมายฉบับนี้ ถ้าท่านออกไปแล้วจะไปกระทบกระเทือนต่อผู้ที่เกิดปัญหา เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้มีการแก้บทกำหนดโทษใหม่ เป็นต้นว่าแก้บทกำหนดโทษมาตรา ๖๐ อย่างเมื่อก่อนนั้น พระราชบัญญัติขนส่งปี ๒๕๕๗ นั้นนะ การผิดในมาตรา ๑๐ นั้นมีโทษแค่เพียงปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท แต่ขณะนี้ถ้าแก้แล้วนั้นะครับ ถ้าหากว่าผิดมาตรา ๑๐ นั้น ผู้ผิดนั้นจะต้องถูกลงโทษถึงจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ส่วนผู้ที่มีความผิดตามมาตรา ๑๔ นั้น เมื่อก่อนปรับแค่ ๕,๐๐๐ บาทเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นท่านลองคิดดู ถ้าออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้วยังไม่แก้กฎหมายเพื่อที่จะยอมรับรถเมล์เล็กให้เป็นรถที่วิ่งถูกต้องตามกฎหมายได้ พวกกรรมาธิการซึ่งมีจำนวนถึงแสนคันนี้จะ

ต้องยอมรับการรบกวนจากกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเป็นกฎหมายนี้เพิ่มโทษกับคนที่เรากำลังจะให้เขา จะให้ความสุขให้ความสบายเขา นี่จะสมควรแล้วหรือยัง นี่กระผมขอเสนอข้อปัญหาให้เห็น ปัญหาใหญ่ ๒ ปัญหาครับ คือเดี๋ยวนี้เรายังแก้ปัญหามาไม่ครบ ควรจะแก้ปัญหาระหว่างรถ สัมปทานกับรถเมล์เล็กด้วย และในขณะที่เดียวกันถ้าสมมุติเราออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว บทกำหนดโทษนั้นจะยังโทษให้แก่พวกรถเมล์เล็ก ซึ่งเรากำลังจะเอื้ออารีเขา นี่กระผมขอชี้ ครับ ขอขอบคุณ

นายทองหยด จิตต์วีระ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายทองหยด จิตต์วีระ กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีได้แถลงถึงมาตรา ๓ ซึ่งแก้ไขมาจากมาตรา ๑๔ เดิม นั้น ว่ามีความประสงค์เพียงแต่จะห้ามรถทัวร์ที่เข้าไปแย่งเดินในเส้นทางของผู้ได้รับอนุญาตเท่านั้น ส่วนรถเมล์เล็กจะได้พยายามร่างกฎหมายขึ้นมาให้เร็ว ๆ นั้น กระผมยังสงสัยเป็นอันมาก เพราะว่ามาตรา ๑๔ ได้บังคับว่า ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตการขนส่งสาธารณะ กระทำการขนส่งโดยรับส่งผู้โดยสารในเส้นทางที่กำหนด สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตขนส่งประจำทาง นี้ชัดเจนที่สุด ผู้ที่มีรถและก็จะจดทะเบียนทำการขนส่งสาธารณะขึ้นมาขึ้นนั้นถ้าหากว่าเกิดไปเดินทับเส้นทางของรถประจำทางเข้าแล้ว ไม่มีปัญหา ต้องมีความผิดตามมาตรา ๑๔ เวลานี้ความเดือดร้อนมันมืออยู่ว่า รถเล็กนี่ครับที่จดทะเบียนเป็นรถสาธารณะนี้ออกมาจากซอยเล็กๆ จากในป่า ในดง แล้วก็มาทับเส้นทางเพียงกิโลสองกิโลก็จะต้องมีความผิดตามกฎหมายฉบับนี้อย่างไม่มีปัญหา เมื่อเกิดมีอย่างนี้ขึ้นแล้ว มันไม่ใช่เพียงแต่รถทัวร์อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่า มันเดือดร้อนไปทั่วประเทศเลย สมมุติว่าออกจากบ้านอีก ๒ กิโลเมตรจะต้องขึ้นบนถนน ซึ่งถนนนั้นมีสัมปทานอยู่ก็ต้องวิ่งทับเส้นทางนั้นเข้าไปให้ไปถึงตลาด หรือถึงจุดหมายปลายทางให้จนได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ต้องถูกจับ ถูกจับก็ต้องมีผิด แล้วปัญหาไม่ใช่เกิดเฉพาะรถทัวร์อย่างที่ท่านรัฐมนตรีสนใจเพียงไม่กี่สิบคันเท่านั้น มันจะเกิดปัญหาเป็นหมื่นๆ แสนๆ คัน เพราะเหตุว่าคนที่อยู่ในไร่ในสวนในนา จะต้องเอาสินค้าออกมาระหว่างที่เอาสินค้าออกมาเขาจะต้องบรรทุกคนมาด้วยเพื่อเป็นค่าน้ำมัน แล้วจะผ่านเข้ามายังตลาดก็ต้องโดนจับ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ท่านรัฐมนตรีจะว่าอย่างไร มาตรา ๑๔ นี้มันจะผิดไหม หรือท่านรัฐมนตรีว่าไม่ผิด ถ้าไม่ผิดไม่เป็นไร ให้ท่านบอกว่า มาตรา ๑๔ ไม่ผิด ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีไม่ตอบบ้างหรือครับ จะตอบก็เชิญ ถ้าไม่ตอบก็ให้คนอื่นเขาพูดไป

(นายเพทาย อมาตยกุล ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณเพทาย ไม่รู้ไปเกี่ยวกับรถเมล์เขามาตั้งแต่เมื่อไร

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีอธิบายหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติขนส่งฉบับนี้ แล้วท่านบอกท่านจะขอซ่อมแต่เพียงบันได ท่านประธานก็เห็นชอบด้วย แต่กระผมเห็นว่าการที่จะแก้มาตรา ๑๔ นี้ กระผมว่าขออนุญาตเทศบาลซ่อมบันได แต่ว่าเสร็จแล้วไปซ่อมหลังคาครับผม ซ่อมหลังคา มันจะเสียหายมากมาย ที่กระผมต้องกราบเรียนเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติขนส่งอันนี้ กระผมมีความเห็นว่าเมื่อมาตรา ๑๔ ออกมาแล้วนี้ กระผมมีความสนับสนุนให้เด็ก เวลานี้เด็กนักเรียน นิสิตนักศึกษา กำลังตื่นตัวในเรื่องการทัศนจร การทัศนจรนี้ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บางครั้งก็จะต้องไปวิ่งทับกับเส้นทางของรถขนส่งเข้า ก็จะทำให้ปัญหาขึ้นตามมาตรา ๑๔ และนอกจากนั้น แล้วกระผมก็ยังขอกราบเรียนว่า ในสภานี้มีสมาชิกผู้ที่มีเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขนส่งไว้ซึ่งได้พยายามช่วยกันเขียนไปเขียนกันหลายครั้งหลายหน ช่วยกันเขียนมาแล้วก็เสนอมานานแล้ว แต่ว่าร่างพระราชบัญญัติอันนั้นก็ยังมีได้เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมสักครั้งหนึ่ง รอมานาน กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับใหญ่ที่จะแก้ไขทั้งหมดตามที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่ารออยู่เพื่อจะได้พิจารณาอีกครั้งและให้ทันในสมัยรัฐบาลนี้ กระผมเข้าใจว่าเห็นจะไม่สำเร็จ ถ้าเผื่อว่าอนุญาตให้นำใช้แต่เฉพาะมาตรา ๑๔ นี้ไปเสียก่อน ฉบับใหญ่ก็คงจะตกค้างอยู่แน่นอนอนความจริงฉบับใหญ่ในการประชุมของสภาในรัฐบาลคราวที่แล้วก็ได้พูดกันถึงเรื่องพระราชบัญญัติขนส่งกันเป็นเรื่องใหญ่ จนกระทั่งไม่สามารถจะออกได้ เนื่องจากว่าถ้าออกไปแล้วจะเกิดการเดือดร้อนแก่ประชาชนราษฎรเป็นส่วนใหญ่ เดือดร้อนทั้งฝ่าย อันจะเกิดจากกรมทางหลวงอันจะเกิดจากฝ่ายตำรวจจราจร อันจะเกิดจากฝ่ายกองทะเบียน อะไรหลายสิ่งหลายประการฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับอันนั้นก็ยังคงค้างอยู่จนปัจจุบันนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติที่ได้กล่าวว่า หากว่าได้ให้ร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปโดยเฉพาะให้ใช้แต่มาตรา ๑๔ ฉบับเดียวกันนั้น ทาใช้ว่าจะควบคุมเฉพาะรถทัวร์เท่านั้น เพราะว่าในหลักการที่เสนอมานี้ อ่านดูให้ชัดเจน เหตุผลท่านก็บอกว่าท่านอยากจะจำกัดหรือว่าแก้ปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับรถยนต์บริการทัศนจรหรือขนส่งอะไรขึ้นเท่านั้นความจริงนั้นมาตรา ๑๔ นั้นหาได้พูดให้สอดคล้องกับเหตุผลที่ได้กล่าวนั้นก็หาไม่ นอกจากนั้นแล้วท่านประธานที่เคารพ ในขณะนี้ในปัจจุบันนี้บ้านเมืองกำลังได้รับประชาธิปไตย มีเสรีภาพในอาชีพ กระผมสนับสนุนอยากจะให้อาณาประชาราษฎร์นี้ได้มีความคล่องตัวในการทำมาหากิน รถทัวร์นั้นสามารถที่จะส่งเสริมให้คนได้ไปติดต่อกันช่วยให้เงินตราต่างประเทศนี้ได้เข้ามาภายในประเทศ ให้องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวนี้มีความเจริญ แต่ว่าเสร็จแล้วในหลักที่ได้แก่นี้ไม่ได้กำหนดไม่ได้พูดอะไรไว้เลยในตัวร่างพระราชบัญญัติที่ได้แก่นี้ไม่ได้พูดว่ารถทัวร์จะแก้อย่างไรว่าใครจะเดินรถทัวร์ทับกับรถของ บ.ช.ส. ได้ จะเป็นอย่างไรไม่ได้กล่าวเอาไว้เลย เป็นแต่เพียงในมาตรา ๑๖ ระบุเอาไว้ว่าลักษณะชนิด อัตราเร็วสูงอะไรต่าง ๆ เท่านั้น แต่เสร็จแล้ววิ่งไปกำหนดอันจะนำความเดือดร้อนให้กับผู้ที่ปฏิบัติผิดต่อดัวยบทกฎหมายในมาตราที่ตั้งกล่าวแล้ว คือมาตรา ๖๐ กิติ หรือมาตรา ๑๐ กิติ อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ได้รับทราบข่าวมาว่าเวลานี้ทางฝ่ายรัฐบาลเตรียมจะลงทุนอีกหลายร้อยล้านที่จะซื้อรถบรรทุกมีแอร์คอนดิชันสามารถที่จะทำเป็นรถทัวร์ได้อีกหลายร้อยคัน อันนี้กระผมก็ไม่ทราบว่าได้เตรียมการไปแล้วประการใด แล้วก็รถทัวร์ที่ชาวบ้านเขาลงทุนเอาไว้แล้วนั้นจะให้เขาไปจัดแกเป็นอย่างไรประการใด อีกประการหนึ่งรถโรงเรียนทั้งหลายที่ได้ใช้รถทัวร์ไปเดินทางท่องเที่ยวกันไปแล้วเวลาปิดเทอมอะไรก็จะใช้ไม่ได้กันหรือประการใด อันนี้กระผมก็มีความเป็นห่วงใย ขอประทนนกราบเรียนครับผม ว่าจะเดือดร้อน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพื่อรวบรัดหน่อย ผมได้ฟังการอภิปรายและได้ดูร่างกฎหมายนี้แล้ว ผมมีความเข้าใจว่ามาตรา ๑๔ นั้นกินความไปถึงรถสองแถวเล็กซึ่งกำลังเดินทับทางรถประจำทางที่เขามีในต่างจังหวัดเป็นจำนวนมากมาย ท่านรัฐมนตรีก็รับว่าหลายแสนคัน แล้วก็เมื่อใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อไปดูมาตรา ๒๐ ก็เกิดความคิดว่าบทลงโทษที่ใช้ตามมาตรา ๒๐ นั้นอาจจะเหมาะสมกับรถทัศนจรจริง แต่ว่าสำหรับรถสองแถวแล้วจะเกิดความยากลำบากเป็นอันมาก ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีตอบในข้อนี้ให้กระจ่างว่าเป็นจริงอย่างที่กระผมเข้าใจหรือไม่

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในประเด็นที่ท่านประธานถามว่าบทกำหนดโทษนี้จะไปใช้บังคับ.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีได้ครับ มาตรา ๑๔ นี้คลุมถึงรถสองแถวเล็กใหม่ครับ

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ว่าที่จริงถึงแม้จะไม่มี การแก้พระราชบัญญัตินี้รถสองแถวเล็กที่ดำเนินการอยู่นี้ก็ผิดกฎหมายอยู่แล้ว แต่ว่าการที่ตำรวจยังไม่ได้จัดการก็เพราะเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกระทบกระเทือนกับความสงบสุขของชนส่วนใหญ่ ที่นี้เมื่อเราแก้มาตรา ๑๔ อันนี้ขึ้นมาที่ย่อมมีผลอย่างเดียวกันคือจะต้องไปคลุมรถเมล์เล็กอยู่ด้วย เหมือนกับมาตรา ๑๔ ของ พ.ร.บ. เก่าซึ่งก็คลุมรถเมล์เล็กอยู่แล้ว แต่ว่าตั้งที่กระผมได้กราบเรียนไว้แล้วว่ารัฐบาลกำลังรีบที่จะทำให้รถเมล์เล็กนี้ถูกต้องตามกฎหมายเพราะฉะนั้นถึง.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาละ ที่นี้มาตรา ๕ นี้ขอประธานโทษบทลงโทษในมาตรา ๕ นี้รัฐบาลเสนอมานี้ที่แก้มานั้นมันไม่หนักเกินรถเมล์เล็กไปหรือ

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : สำหรับบทนี้ทางรัฐบาลก็ยินดีที่จะไปรับแก้ไขตอนที่เข้าไปในคณะกรรมการครับ จะพิจารณาด้วยดี

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าเอาไปแก้ไขใหม่ทั้งฉบับจะไม่ดีหรือครับ

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ถ้าหากว่าทางท่านสมาชิกจะไปขอแปรญัตติในคณะกรรมการก็ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือผมเรียนตรงๆ ถ้าเป็นขนาดนี้ ผมเกรงว่าจะลำบากกับรัฐบาล นี่ตักเตือนด้วยความหวังดี รัฐบาลถอนร่างกลับไปแก้ไขเสียให้ถูกต้องเข้ารัดกุมกว่านี้

นายศรีภูมิ สุขเนตร(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : คือสำหรับในเรื่อง พ.ร.บ. ขนส่งนี้ที่ท่านสมาชิกถามว่าร่างใหญ่หายไปไหน เสนอมายังหลายสมัย ความจริง

เสนอมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลตั้งแต่สภาเลือกตั้งเมื่อ ๒๕๑๒ โน่นแล้ว แล้วสภาก็รับหลักการรับวาระที่ ๑ ไปแล้ว แต่ว่าพอจะถึงวาระที่ ๒ ที่ ๓ สภาก็เป็นอันถูกยุบไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็ได้แต่แนะนำด้วยความหวังดี ก็สุดแล้วแต่รัฐบาล

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานรัฐสภา เมื่อได้พิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วยความเป็นธรรมแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีความเห็นใจรัฐบาลว่าได้พยายามที่จะแก้ประเด็นการขัดแย้งของรททศนาจรกับรทประจําทางนั้น กระผมมีความรู้สึกว่าการกฎหมายฉบับนี้จะก่อความยุ่งยากเป็นอันมาก แต่ถ้าหากจะใช้ตัวอย่างที่รัฐมนตรีช่วยว่าการคมนาคมได้เรียนต่อสภาว่า พระราชบัญญัติขนส่งปัจจุบันนี้มีสิ่งซึ่งารุตรุตรโทรมจะหักจะพังทุกอย่างทุกประการ รากก็จะร้าว รุานประตูก็...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอภัยเกิดครับคุณเรณู รวบริดหน่อย ยัยนี้ก็รู้กันอยู่แล้ว ท่านรัฐมนตรีบอกเอง พังหมดแล้ว

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ครับ ที่นี้ที่กระผมจะพูด หมายความว่าถ้าท่านไปถอนประตูเข้าไปแตะเข้ามันจะพังหมดทั้งหลัง อันนี้ครับที่ผมเป็นห่วง คือหมายความว่าเมื่อท่านจะกระทำเช่นนี้แล้ว กระผมว่าน่าจะถอนเรื่องนี้ออกไป และก็เรื่องอื่นที่ท่านกำลังจะแก้อยู่แล้วควรจะเข้ามาพร้อมกัน เพราะกระผมเห็นว่ามันจะเป็นเรื่องที่เกิดความยุ่งยากขึ้นเป็นอันมาก อันนี้ที่กระผมมีความรู้สึกอย่างนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณประทีปครับ นี่แหละตัวการ ผมอยากฟัง

นายประทีป เสียงหวาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ตามความเข้าใจของผมนะครับถ้าเข้าใจไม่ผิดละก็ มาตรา ๑๖ นี่แหละครับ ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้วนะครับ มาตรา ๑๖ นี้ที่ให้อำนาจอธิบดี ให้นายทะเบียนมีอำนาจวางข้อบังคับตามอนุมาตรา (๑) (๒) (๓) นี้ครับ จะช่วยรณเมล์เล็กที่ถูกอยู่แล้วได้ ถ้าผมเข้าใจไม่ผิดละก็ ท่านรัฐมนตรีจะตอบได้ถูกไหมครับว่า ความเข้าใจของผมไม่ผิด อนุมาตรา (๑) (๒) (๓) ของมาตรา ๑๖ นี้ครับ ที่ให้อำนาจนายทะเบียนมีอำนาจวางข้อบังคับในการประกอบการ

ขนส่งสาธารณะและการขนส่งส่วนบุคคลโดยอนุมัติของอธิบดีดังต่อไปนี้ ๑. ลักษณะ ชนิด ขนาด คือตามธรรมชาติแล้วนะครับ รถเตี้ยวันนี้ครับมีเส้นทางอยู่แล้วในพระนคร แต่ว่าเป็นรถที่ไม่ได้ขนาดของกรมการขนส่งทางบก เขาจึงให้ประกอบการเหมือนกันละครับ แต่ว่าประกอบแบบผิดกฎหมาย หมายถึงว่ารถพวกนี้ไม่ได้ขนาด เมื่อไม่ได้ขนาด เขาก็ไม่ให้จดทะเบียน กท.จ. มันเป็นอย่างนั้นครับ แต่รถที่ได้ขนาดแล้วนี่นะครับ ขนาดนี้มันหมายถึงว่า กำหนดของกรมการขนส่งทางบก จะต้องหนักเท่าไรน้ำหนักเท่าไร บรรทุกได้เท่าไร จึงจะยอมรับ เป็นรถประกอบการขนส่งได้ ท่านรัฐมนตรีเข้าใจไหมครับ เอ ที่ผมพูดนี่นะครับ เตี้ยท่านอธิบายไม่ถูกแล้วก็เลยไปกันใหญ่เลย เตี้ยไปกันใหญ่ ผมว่านะครับ เป็นอย่างนั้นครับ เตี้ยให้ท่านรัฐมนตรีอธิบายอีกทีนะครับ ขอขอบคุณ

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อความเรียบร้อยและก็เพื่อที่จะให้ร่างพระราชบัญญัตินี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กระผมก็ใคร่ที่จะขอถอนไปก่อนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ก่อนที่จะปิดประชุม ผมขอเรียนเตือนอีกครั้งหนึ่ง คือไม่ใช่เดือนผิดเดือนถูกอะไรหรอก ขอเรียนให้ทราบว่า การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๓ นั้น จะเป็นวันที่ ๕ ตุลาคม แล้วก็ตามข้อบังคับ องค์ประชุมจะต้องได้ไม่ต่ำกว่า ๒๒๕ คน แล้วก็ในการที่จะลงมติรับวาระที่ ๓ ให้ผ่านได้ ก็จะต้อง ๒๐๐ คน เพราะฉะนั้นถ้าท่านมีธุระปะปังอะไรอยู่ ก็ขอความกรุณาให้ทำเสียให้เสร็จแล้วก็มาประชุมให้ครบองค์ในวันที่ ๕ ให้ครบ ๒๒๕ ท่าน หรือกว่านั้น แต่ถ้าเผื่อว่าไม่พอใจใคร จะไม่มา มันก็สุดแล้วแต่ท่าน คุณสถาปนัครับ

นายสถาปนั ศิริจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ทราบเลาๆ ว่ามีสมาชิกหลายท่านจะได้เดินทางไปต่างประเทศเพื่อร่วมประชุมสหภาพรัฐสภา นั้น จะตรงกับวันที่เราจะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๓ หรือไม่ เพราะว่าสมาชิกที่จะเดินทางไปต่างประเทศ

ก็มีจำนวนหลายท่าน อาจจะทำให้องค์ประชุมนี้บกพร่องไป จะมีการระงับหรือว่าจะได้ทำ
ประการใดเพื่อให้การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนี้เป็นไปโดยสมบูรณ์และเรียบร้อยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือสมาชิกที่จะไปต่างประเทศที่ผมทราบ
นั้นมี ๑๖ ท่านเท่านั้น จากสมาชิก ๒๕๘ ท่าน เพราะฉะนั้นจะไปบังคับคน ๑๖ คนซึ่งเขา
มีหน้าที่จะต้องไปต่างประเทศให้เขามาประชุม แทนที่จะบังคับคนอยู่เมืองไทยที่เหลือนั้น
ผมก็เห็นว่ามันชอบกลอยู่

นายสถาปน์ ศิริจันทร์ : ครับ มีได้หมายความว่า จะบังคับไม่ให้.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือ ๑๖ คนครับ แล้วก็อาจจะไปไม่พร้อมกัน

นายสถาปน์ ศิริจันทร์ : ครับผม คือผมก็เป็นห่วง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ไม่ทราบ ท่านสมาชิกทั้งหลายก็โปรดกรุณา
คิดเอาเอง แต่ผมอยากจะขอเรียนให้ทราบเท่านี้ เท่านั้นเองครับ

นายสถาปน์ ศิริจันทร์ : ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอขอบคุณครับ แล้วขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๐ นาฬิกา

